

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • ธันวาคม 2013

เลย์โอบน

ประสูติมาเพื่อ
ปลดปล่อยเรา น. 16, 44

พรจากการรับใช้ร่วมกับ
ศาสนานอื่น น. 26

เส้นทางเอาชนะการเสพติด
ของเขาวชนหญิงคนหนึ่ง น. 56

กิจกรรมสำหรับเด็ก: ทำ
หนังสือของท่านเองเกี่ยวกับ
พระเยซู น. 69

“เมื่อข้าพเจ้าเห็น
โจเซฟ สมิธ หาก
กล่าวโดยอุปมา
เสมือนหนึ่งท่าน
นำเอาสวรรค์ลง
มาสู่แผ่นดินโลก
และท่านนำเอา
แผ่นดินโลกขึ้นมา
และด้วยความ
ชัดเจนเรียบง่าย
ท่านเปิดเผยเรื่อง
ต่าง ๆ ของพระเจ้า
เป็นเจ้า และนั่นคือ
ความงามในพันธ-
กิจของท่าน”

ประธานบริคัม ฮังก์ (1801-77),
Discourses of Brigham Young,
รวบรวมโดย จอห์น เอ. วิตต์โซ
(1954), 458-59.

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: ครอบครัวและมิตรตลอดกาล โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์: พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด

ภาพปก

ปกหน้า: *The Light of the World*, โดย เจย์ โบธรันด์ วอร์ด ปกหลัง: *Shepherds Told of Jesus's Birth*, โดย อาร์เธอร์ เอ. ดิกซอน ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายพระวิหารนอวอซิดลินอยส์ โดย Scott Jarvie Photography

บทความพิเศษ

- 16 **เชิญมาสู่การกระพระองค์**
โดย เอ็ลเดอร์บรูซ ดี. พอร์เทอร์
สัมฤทธิ์ผลแห่งคำพยากรณ์สมัยโบราณ นำเสรีภาพมาสู่เชลยและนำความหวังมาสู่ครอบครัวมนุษย์
- 22 **การทำดัชนีสำคัญยิ่ง**
โดย เจนนิเฟอร์ เกรซ โจนส์
สิ่งเรียบง่ายขนาดนั้นจะสร้างความแตกต่างให้ครอบครัวทั่วโลกได้จริงหรือ
- 26 **เป็นวิสุทธิชนที่ดีขึ้นโดยรับใช้ร่วมกับศาสนาอื่น**
โดย เบตซี แวนเดนเบิร์ก
การรับใช้ร่วมกับผู้นับถือศาสนาอื่นจะทำให้การเป็นศาสนิกย์ของเราลึกซึ้งขึ้นได้อย่างไร
- 32 **จาก Mzungu กลายเป็นเพื่อน**
โดย เดวิด ดิกสัน
ก๊อดฟรีย์ไม่ต้องการเกี่ยวข้องกับศาสนจักร จนกระทั่งถึงไม่ก่องหนึ่ง ช่วยเปลี่ยนความคิดเขา

- 34 **แอฟริกา—ทวีปแห่งความหวังอันเจิดจ้า**
โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย
แอฟริกาเป็นสถานที่ซึ่งเราสามารถเห็นปาฏิหาริย์แห่งการฟื้นฟูค่อย ๆ สำแดง

ปกิณกะ

- 8 **สิ่งที่เราเชื่อ: พระเจ้าจะเสด็จกลับแผ่นดินโลกในรัศมีภาพ**
- 10 **บ้านเรา ครอบครัวเรา: ช่วยเหลือกัน** ๗
รู้จักพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดย เมอร์ริลี บราวน์ โบแย็ค
- 13 **การสอน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: การกลับใจ**
- 14 **ข่าวศาสนจักร**
- 40 **เสียงวิสุทธิชน**
- 80 **จนกว่าเราจะพบกันอีก: การเดินทางกลับบ้าน**
โดย เฮเธอร์ วิทเทิล ริกสีย์

44

44 คำสัญญาของคริสต์มาส
โดย เอิลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
ท่านจะสัญญาอะไรกับพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอดในเทศกาลคริสต์มาสนี้

ดูว่าท่านจะหา
เลี้ยวโชนาที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้:
ช่างตัดผม
จะช่วยท่าน

60

48 เตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง
โดย เอิลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
เพราะสมัยการประทານของเราเป็น
สมัยการประทานสุดท้ายและสำคัญ
ที่สุด เราจึงมีความรับศิดชอบใน
การเตรียมศาสนจักรให้พร้อมรับ
พระเมษโปดกของพระเจ้า

52 คำถามและคำตอบ
ฉันจะต่อต้านการล่อลวงอย่างไร

54 เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:
ทิวทัศน์จากสุดปลายทาง
โดย เอิลเดอร์แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์
ท่านกลับใจได้ และเมื่อท่านกลับใจ
ทุกอย่างจะดีขึ้น

56 เลิกเสฟติด: เส้นทางของฉันทู
การเอาชนะสื่อลามก
สงวนนาม
สมัยเป็นเยาวชนหญิง ฉันไม่เคยคิด
ว่าจะต้องต่อสู้กับสื่อลามก

58 มากกว่าผู้ช่วย
คิดว่าคุณเป็นเพียงผู้ติดตามเมื่อไป
สอนประจำบ้านอย่างนั้นหรือ?
คิดใหม่อีกครั้ง

60 ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์
ภาพถ่ายจากทั่วโลกแสดงให้เห็นว่า
เยาวชนกำลังยืนอยู่ในสถานที่
ศักดิ์สิทธิ์

64 เพลงคริสต์มาสสุดโปรด
โดย ซี. จี. ลินด์สตรอม
เมื่อซิสเตอร์คนหนึ่งเดินขึ้นไป
ร้องเพลง ดินันสงสัยอย่างที่ไม่ควร
สงสัยว่าเพลงจะออกมาดีหรือ

67

66 พี่ชายผมเป็นผู้สอนศาสนา
โดย เควิน วี.
ตอนนี้ผมมีห้องนอนของตนเองแล้ว
ผมอาจจะไม่คิดถึงพี่ชายก็ได้—หรือว่า
ผมคิดถึง?

67 พยานพิเศษ: เหตุใดการใช้เวลากับ
ครอบครัวของเราจึงสำคัญมาก
โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์

68 นำปฐมวัยกลับบ้าน: ฉันทูรู้ว่าพระเยซู
คริสต์จะเสด็จมาอีกครั้ง

71 หน้าที่ของหนู

72 ฝ่าฝืนคยพระเยซู
โดย แมทธิว ดี. ฟลิตตัน
พระกุมารเยซูอยู่ที่ไหน เราไม่อาจ
ฉลองคริสต์มาสได้หากไม่มีพระองค์

74 ตามรอยประวัติศาสตร์:
ดิสอิสเดอะเพลซ!
โดย แอนนี่ เบียร์

76 สำหรับเด็กเล็ก

81 ภาพศาสดาพยากรณ์:
โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมธิ

ธันวาคม 2013 ปีที่ 19 เล่มที่ 12
เลขีไฮนา 10792 - 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ฝ่ายประธานสูงสุด: โรนัลด์ เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์ดอร์ฟ

โคออร์ดิเนเตอร์สาขาสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่,
รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, ตัลลิน เอช. ไฮคส์, เอ็ม. รัสเชลล์ บัลลาร์ด,
ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ยอลแลนด,
เดวิด เอ. เบดเนอร์, เคเวนทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: เคร็ก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอริวิน บี. อาร์โนลด์, เซซัน เอ็ม. โบเวิน,
สแตนลีย์ จี. เอลิส, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น จูเนียร์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอยน์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์, ลารีน พอร์เตอร์ กอนด์
งานเขียนและงานบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, บริทานนี่ บัตตี,
เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, มินดีช ไวย์

ฟริตแมน, ลอรี ฟูลเลอร์, แกร์เรตต์ เอช. การ์ฟ, เจนนิเฟอร์ เกรซ โจนส์,
ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลีย์ จอห์นสัน โอติเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่,
เจน ฟินบอร์ฟ, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์, พอล วานเดนเบิร์ก, มาร์ธา วิตลัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตต์ อาร์. เพดเดอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ ที. แอนดรูว์ส, ซี. คิมบัลล์ บอดด์,
โรนัลด์ ไฮลด์, เนต โกลด์, คอลลีน ฮิงส์ลีย์, เอริก ซี. จอห์นสัน,

ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ก ดับเบิลยู. โรบินสัน,
แบรด เทย์เลอร์, เค. นีโคล วอลเกนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เบนเบอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เควิน ซี. แบงส์, คอหนี่ ไบรอร์ฟ บริดจ์, จูลี เบอร์เบตต์,
ไบรอัน ดับเบิลยู. กีก, เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน,
กายล์ เทต แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคร็ก เค. เซดจิวิค

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น
งานพิมพ์: สตีลอร์ กฤษณะโลม

เลขีไฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัดกระดาษสีในประเทศไทย

60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร

เลขีไฮนาของออร์ค/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6
ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่
กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อคำถามของท่านทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org ทาง

อีเมลที่ liahona@ldschurch.org หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีไฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่อง

ชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย

กัมพูชา เซบู จีน จีน (ฉบับย่อ) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ

เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์

อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาส เกาหลี สัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี

มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย

ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย ตองกา

ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัด

พิมพ์)

© 2013 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีไฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้าน

ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้าม

ไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual

Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150,
USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: December 2013
Vol. 19 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-
2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa)
may be taken by phone or at. (Canada Post Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว
แนวคิดสองประการมีดังนี้

ภาพถ่ายประกอบโดย เดวิด สตีเบล

“ช่วยให้ลูก ๆ รู้จักพระวิญญูณบรสิฐธิ์”
หน้า 10: หลังจากทบทวนบทความนี้แล้ว
ท่านอาจวางแผนกิจกรรมเกี่ยวกับการได้ยิน
การมองเห็น และการเคลื่อนไหวซึ่งจะช่วย
ให้ลูก ๆ ของท่านรู้ว่าพระวิญญูณบรสิฐธิ์
ตรัสกับพวกเขาอย่างไร ท่านอาจจะอ่านและ
แสดงบทบาทสมมติตามเรื่องราวคริสต์มาส
ท่านอาจฝึกร้องเพลงสวดและเพลงปฐมวัย
เกี่ยวกับการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดและ
ร้องให้มิตรสหายและเพื่อนบ้านฟัง ท่านอาจ
ดูภาพพระผู้ช่วยให้รอดด้วยกันหรือวางแบบ
จำลองพระราชาสมภพไว้ในที่ซึ่งเห็นเด่นชัด
ในบ้านของท่าน ท่านอาจวางแผนรับใช้กับ
ครอบครัว ไม่ว่าจะเลือกทำอะไร จงช่วยให้
ลูก ๆ ของท่านรับรู้เมื่อพวกเขากำลังรู้สึกถึง
พระวิญญูณ

“เป็นวิสุทธิชนที่ดีขึ้นโดยรับใช้ร่วมกับ
ศาสนาอื่น” หน้า 26: ลองหาวิธีปฏิบัติกับ
กับอีกศาสนาหนึ่งในช่วงเทศกาลคริสต์มาส
ปีนี้ ท่านอาจจะอ่านเรื่องราวคริสต์มาสหรือ
รับใช้กับชาวคริสต์อีกครอบครัวหนึ่ง ท่าน
อาจเชิญครอบครัวหนึ่งจากศาสนาอื่นที่ไม่ใช่
ศาสนาคริสต์มาสสังสรรค์ในครอบครัวกับ
ท่านและผลัดกันเรียนรู้เกี่ยวกับความเชื่อ
และประเพณีของแต่ละฝ่าย ลองสนทนากับ
ลูก ๆ ของท่านหลังจากนั้นว่าพวกเขาเรียนรู้
ความจริงอะไรจากเพื่อน ๆ ของท่าน

ในภาษาของท่าน

เลขีไฮนาและสื่ออื่นๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่
languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ (การ), 13, 16, 54, 56
- การเสด็จมาครั้งที่สอง, 8, 48, 68, 72
- การณษธรรม, 80
- ครอบครัว, 10, 66, 67
- คริสต์มาส, 4, 16, 40, 41, 43, 44, 64, 72, 76
- คำพยากรณ์, 44
- งานเผยแผ่ศาสนา, 4, 32, 34
- งานพระวิหาร, 22
- เด็ก, 10
- หุพผลภาพ (ความ), 64

- ปฐมวัย, 71
- ประวัติครอบครัว, 22
- ผู้ถูกเบียด, 34, 74
- พระเยซูคริสต์, 7, 8, 16, 48, 68
- พระวิญญูณบรสิฐธิ์, 10
- พันธสัญญา, 44
- รับใช้ (การ), 26, 32, 58
- ล่องลง (การ), 52, 56
- วิพากษ์วิจารณ์ (การ), 80
- ศาสตพยากรณ์, 34, 48
- ศีลธรรม, 56

- สมัยการประทาน, 48
- สมิธ, โจเซฟ ฟิลดิงก์, 81
- สอน (การ), 10
- สอนประจำบ้าน (การ), 58
- สารภาพ (การ), 54
- สิทธิ์เสรี, 52
- สื่อ, 56
- สื่อลามก, 56
- เสรีภาพ, 16
- ให้อภัย (การ), 54
- อภิการ, 54
- แอฟริกา, 32, 34

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

ครอบครัวและมิตร ตลอดกาล

ไม่ว่าท่านอยู่ที่ใด ท่านก็มีมิตรสหายผู้กำลังแสวงหาความสุขมากขึ้นแบบที่ท่านพบในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ พวกเขาอาจจะไม่สามารถอธิบายความสุขนั้นเป็นคำพูดได้ แต่พวกเขารับรู้ได้เมื่อเห็นความสุขนั้นในชีวิตท่าน พวกเขาจะอยากรู้ที่มาของความสุขนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกเขาเห็นว่าท่านเผชิญการทดลองเช่นเดียวกับพวกเขา

ท่านรู้สึกมีความสุขเมื่อท่านรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้านั้นคือผลที่สัญญาไว้ของการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ (ดู โมไซยาห์ 2:41) ท่านมิได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์เพื่อให้คนอื่นเห็น แต่พระเจ้าทรงกำลังเตรียมคนที่สังเกตเห็นความสุขของท่านให้พร้อมฟังข่าวประเสริฐของการฟื้นฟูพระกิตติคุณ

พรที่ท่านได้รับสร้างพันธะรับผิดชอบและโอกาสอันดีเยี่ยมให้ท่าน ในฐานะสานุศิษย์แห่งพันธสัญญาของพระเยซูคริสต์ ท่านจำต้องขยายโอกาสให้ผู้อื่นพบความสุขมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมิตรสหายของท่านและสมาชิกในครอบครัวท่าน

พระเจ้าทรงเห็นโอกาสของท่านและตรัสถึงพันธะรับผิดชอบของท่านด้วยพระบัญญัตินี้ “จำเป็นที่ทุกคนซึ่งได้รับการเตือนจะเตือนเพื่อนบ้านของตน” (คพ. 88:81)

พระเจ้าทรงทำให้ท่านเชื่อฟังพระบัญญัติดังกล่าวข้างขึ้นผ่านการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในใจท่านเมื่อท่านยอมรับและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ด้วยเหตุนี้ความรักที่ท่านมีต่อผู้อื่นจึงเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับความปรารถนาจะให้พวกเขามีความสุขเหมือนกับที่ท่านประสบมาแล้ว

ตัวอย่างหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงนั้นคือท่านยินดีรับโอกาสที่จะช่วยงานเผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าอย่างไร ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเรียนรู้ในไม่ช้าว่าพวกเขาสามารถคาดหวังได้ว่าผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงจะตอบรับคำขอให้แนะนำผู้สนใจเป็นอย่างดี ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสปรารถนาให้มิตรสหายและสมาชิกครอบครัวมีความสุขเหมือนพวกเขา

เมื่อหัวหน้าเผยแผ่ของวัดของท่านหรือผู้สอนศาสนามาขอชื่อคนเพื่อจะสอน นั้นเป็นการยกย่องท่านมาก พวกเขาทราบว่ามีมิตรสหายเห็นความสุขของท่านและด้วยเหตุนี้มิตรสหายเหล่านั้นจึงพร้อมที่จะฟังและเลือกยอมรับพระกิตติคุณ พวกเขามีความเชื่อมั่นว่าท่านจะเป็นมิตรที่พวกเขาต้องมีเมื่อพวกเขาเข้ามาในอาณาจักร

ท่านไม่ต้องกลัวว่าท่านจะเสียเพื่อนเมื่อเชิญผู้สอนศาสนามาพบพวกเขา ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่ไม่ยอมรับผู้สอนศาสนาแต่ขอบคุณ

ข้าพเจ้ามาตลอดหลายปีเพราะข้าพเจ้า
เสนอสิ่งที่คุณเขารู้ว่ามีค่าต่อข้าพเจ้ามาก
ท่านสามารถเป็นมิตรได้ตลอดกาลโดยให้
พระกิตติคุณซึ่งพวกเขาเห็นว่าเป็นสิ่งที่นำ
ความสุขมาให้ท่าน อยู่พลาดโอกาสเชื่อ
เชิญมิตรสหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิก
ครอบครัวให้เลิกเดินตามแผนแห่งความสุข

ไม่มีโอกาสใดให้ตอบรับคำเชิญนั้น
ยิ่งกว่าในพระวิหารของศาสนจักร ที่นั่น
พระเจ้าทรงสามารถประทานศาสนพิธีแห่ง
ความรอดให้บรรพชนของเราผู้ไม่อาจรับได้
เมื่อยังมีชีวิต พวกเขามองดูท่านด้วยความ
รักและความหวัง พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่า
พวกเขาจะมีโอกาสเข้าในอาณาจักรของ
พระองค์ (ดู คพ. 137:7-8) และพระองค์ทรง
ปลุกความรักที่มีต่อพวกเขาไว้ในใจท่าน

พวกท่านจำนวนมากเคยรู้สึกปีติในการ
มอบศาสนพิธีแห่งพระวิหารให้ผู้อื่น ท่าน

รู้สึกปีติเช่นกันเมื่อท่านให้ชื่อผู้คนแก่ผู้สอน
ศาสนาเพื่อไปพบ ท่านรู้สึกปีติยิ่งขึ้นเมื่อ
ประกอบศาสนพิธีแทนบรรพชนของท่าน
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธได้รับการเปิด
เผยว่าความสุขนิรันดรของเราเกิดขึ้นได้ก็
ต่อเมื่อเราเสนอเส้นทางสู่การรับพรนั้นให้
แก่บรรพชนของเราผ่านศาสนพิธีพระวิหาร
แทนคนตาย (ดู คพ. 128:18)

เทศกาลคริสต์มาสหัวใจเราไปหาพระผู้
ช่วยให้รอดและปีติที่พระกิตติคุณของพระ-
องค์นำมาให้เรา เราแสดงความกตัญญู
ต่อพระองค์ได้ดีที่สุดเมื่อเรามอบความสุข
นั้นให้ผู้อื่น ความกตัญญูเปลี่ยนเป็นปีติ
เมื่อเราให้ชื่อแก่ผู้สอนศาสนาและเมื่อเรา
นำชื่อบรรพชนของเราไปพระวิหาร หลัก
ฐานยืนยันความกตัญญูของเราสามารถ
ทำให้เรามีมิตรสหายและครอบครัวที่ยั่งยืน
ตลอดกาล ■

การสอนจากข่าวสารนี้

ประธานอวยริงก็อธิบายว่าเราสามารถ
แสดงความกตัญญูต่อพระผู้ช่วยให้
รอดได้โดยแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่น
ท่านอาจจะสนทนากับคนที่ท่านสอนว่า
ของขวัญพระกิตติคุณเป็นพรแก่ชีวิตพวก
เขาอย่างไร ลองเชิญพวกเขาให้ค้นหา
ร่วมกับการสวดอ้อนวอนถึงคนที่พวกเขา
ต้องการแบ่งปันของขวัญพระกิตติคุณและ
วิธีที่จะทำเช่นนั้น

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่าน

คริสต์มาสที่ท่านอาจแบ่งปันของขวัญพระกิตติคุณโดยมอบพระคัมภีร์มอรมอนให้มิตรสหายหรือเพื่อนบ้านพร้อมประจักษ์พยานที่ท่านเขียนไว้ในนั้น ทำตามขั้นตอนเหล่านี้เพื่อเตรียมพร้อม

1. วาดรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดประมาณ $4\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ นิ้ว ($11\frac{1}{2} \times 16\frac{1}{2}$ ซม.) บนกระดาษแผ่นหนึ่ง และให้ผู้ใหญ่ช่วยท่านตัดออกมา
2. ตัดรูปของท่าน—ภาพวาดหรือภาพถ่ายก็ได้—ไว้บนสุดของหน้า
3. เขียนประจักษ์พยานของท่านไว้ได้รูป
4. ให้ผู้ใหญ่ช่วยท่านติดกระดาษแผ่นนั้นไว้ที่ปกในของพระคัมภีร์มอรมอน

เยาวชน

ผมจะแบ่งปันพระคัมภีร์มอรมอนได้ไหม

โดย จอช อาร์เนตต์

ในช่วงที่ผมเรียนมัธยมปลาย ปีแรก ครูเซมินารีเชื้อเชิญให้ชั้นเรียนของผมมอบพระคัมภีร์มอรมอนให้เพื่อนที่ไม่เป็นสมาชิก ถึงแม้ผมจะเป็นคนขี้อายมาก แต่ผมก็ยอมรับคำเชิญนั้น

ผมใช้เวลาสองวันรวบรวมความกล้า แต่ในที่สุดผมก็นำพระคัมภีร์ไปให้เพื่อนชื่อบริทนีระหว่างช่วงพักกลางวันและแสดงประจักษ์พยานสั้น ๆ บริทนียชอบคุณผมสำหรับหนังสือเล่มนั้น

สิ้นปีการศึกษา บริทนีย้าย แต่เรายังติดต่อกัน เธอเล่าเรื่องโรงเรียนใหม่ให้ผมฟังและบอกว่าเพื่อนเกือบทุกคนของ

เธอเป็นสมาชิกศาสนจักร แต่เธอไม่เคยพูดเรื่องทางวิญญาณกับผม

แต่สถานการณ์เปลี่ยนไป ก่อนผมไปเป็นผู้สอนศาสนา ผมได้รับข้อความจากบริทนีว่า เธอมีข่าวใหญ่จะแจ้งผม นั่นคือ เธอจะรับบัพติศมา เธอต้องการขอบคุณผมที่เป็นเพื่อนเธอและเป็นแบบอย่างที่ดี

พระเจ้าเป็นเจ้าของใช้เด็กชายขี้อายวัย 15 ปีที่ไม่มีประสบการณ์เผยแผ่ศาสนาและทรงนำเขาให้แบ่งปันพระกิตติคุณกับคนที่พระองค์ทรงทราบว่า จะยอมรับ ผมรู้ว่าเมื่อเราฟังพระวิญญาณ เราทุกคนจะพบคนรอบข้างผู้กำลังรอเรียนพระกิตติ-

คุณที่ได้รับการฟื้นฟู ผมรู้ว่าถ้าเราช่วยนำแม้หนึ่งคนมาหาพระเจ้า “ปีติ [ของเรา] พร้อมกับเขา [หรือเธอ] จะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!” (คพ. 18:15)

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าจะแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและพระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่ reliefsociety.lds.org

พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระเยซูคริสต์: พระบุตรองค์เดียว ที่ถือกำเนิด

นี่เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอนที่เน้นพระพันธกิจด้านต่าง ๆ ของพระผู้ช่วยให้รอด

พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ทรงได้รับการขนานนามว่าพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดเพราะพระองค์ทรงเป็นบุคคลเดียวบนแผ่นดินโลกที่ประสูติจากมารตามรรตัยและพระบิดาอมตะ พระองค์ทรงสืบทอดเดชานาภาพอันสูงส่งจากพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงสืบทอดความเป็นมรรตัยจากมารีย์พระมารดาของพระองค์ ต้องทรงประสบความหิว ความกระหาย ความเหนื่อยล้า ความเจ็บปวด และความตาย¹

เพราะพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา พระองค์จึงทรงสามารถพลีพระชนม์ชีพและรับคืนอีก พระคัมภีร์สอนว่าโดย “ผ่านการชดใช้ของพระคริสต์” เรา “ได้รับการฟื้นคืนชีวิต” (เจดอบ 4:11) เราเรียนรู้เช่นกันว่าพระองค์จะทรง “ยก [คนทั้งปวง] ขึ้นไปสู่ความเป็นอมตะไปสู่ชีวิตนิรันดร์” ถ้าเรา “จะเชื่อ” (คพ. 29:43)

เมื่อเราเข้าใจต้องแท้มากขึ้นว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดาหมายความว่าอย่างไร ศรัทธาของเราในพระคริสต์จะเพิ่มพูน เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโคเวรัมภ์อัครสาวกสิบ

สองกล่าวว่า “ศรัทธาในพระเยซูคริสต์คือความมั่นใจและความเชื่อมั่นใน (1) สถานะของพระองค์ในการเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระผู้เป็นเจ้า (2) การชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ และ (3) การฟื้นคืนพระชนม์จริง ๆ ของพระองค์”² บรรดาศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบันเป็นพยานว่า “[พระเยซูคริสต์] ทรงเป็น...พระบุตรองค์เดียวที่กำเนิดในเนื้อหนัง พระผู้ไถ่ของโลก”³

จากพระคัมภีร์

ยอห์น 3:16; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:21–24; โมเสส 5:6–9

อ้างอิง

- ดู *หลักธรรมพระกิตติคุณ* (2009), 52–53.
- ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “สร้างศรัทธาในพระคริสต์,” *เลียวไฮนา*, ก.ย. 2012, 13.
- “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” *เลียวไฮนา*, เม.ย. 2000, 2–3.

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์

จากประวัติของเรา

ในพันธสัญญาใหม่เราอ่านเรื่องของสตรี ทั้งเอี้ยนามและไมเอี้ยนาม ผู้ใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ เรียนรู้และดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์ เป็นพยานถึงการปฏิบัติศาสนกิจ ปาฏิหาริย์ และพระบารมีของพระองค์ สตรีเหล่านี้กลายเป็นสาวกศิษย์ตัวอย่าง และเป็นพยานคนสำคัญในงานแห่งความรอด

ตัวอย่างเช่น มารธาแสดงประจักษ์พยานอันแรงกล้าถึงความเป็นพระเจ้าของพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อเธอทูลพระองค์ว่า “ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าที่เสด็จมาในโลก” (ยอห์น 11:27)

พยานสมัยแรกสุดบางคนที่ยืนยันความเป็นพระเจ้าของพระผู้ช่วยให้รอดคือมารีย์พระมารดาของพระองค์ และเอลีซาเบธญาติของเธอ ไม่นานหลังจากเทพกาเบรียลมาเยือนมารีย์ เธอจึงไปเยี่ยมเอลีซาเบธ ที่นั่นที่เอลีซาเบธได้ยินเสียงทักทายของมารีย์ เธอ “เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ลูกา 1:41) และแสดงประจักษ์พยานว่ามารีย์จะได้เป็นมารดาแห่งพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

- เหตุใดการเข้าใจบทบาทของพระเยซูคริสต์จึงสำคัญต่อฉัน
- ศรัทธาของเราจะเพิ่มพูนได้อย่างไรเมื่อเรารักษาพันธสัญญา

พระเจ้าจะเสด็จกลับแผ่นดินโลกในรัศมีภาพ

ทั้งหมดที่เราทำในศาสนจักร ไม่ว่าจะเป็นงานเผยแผ่ศาสนา งานพระวิหารและประวัติครอบครัว การสอนพระกิตติคุณ การดำเนินชีวิตเหมือนพระคริสต์—ล้วนเตรียมเราและคนอื่น ๆ ให้พร้อมรับชีวิตนิรันดร์และการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า!

การเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์—พระชนมชีพมรตัยของพระองค์—มีพยานรู้เห็นค่อนข้างน้อย เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา “ด้วยรัศมีภาพและอำนาจมากมาย” มนุษยชาติทั้งปวงจะเป็นพยาน (คพ. 29:11) การเสด็จมาครั้งที่สองจะนำเข้าสู่ยุคมิลเลเนียมเมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรง “ดำรงอยู่ในความชอบธรรมกับมนุษย์บนแผ่นดินโลกหนึ่งพันปี” (คพ. 29:11)

พระคัมภีร์กล่าวถึงเหตุการณ์มากมายที่

จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง เหตุการณ์บางอย่างได้แก่

- การละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ การเลิกสนับสนุนความจริง (ดู 2 เธสะโลนิกา 2:1–3; 2 ทิโมธี 4:3–4)
- การฟื้นฟูพระกิตติคุณและฐานะปุโรหิต เช่นเดียวกับการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน (ดู อีสยาห์ 29:4–18; กิจการ 3:19–21)
- การสั่งสอนพระกิตติคุณทั่วโลก (ดู มัทธิว 24:14)
- ช่วงเวลาแห่งสงคราม ความชั่วร้าย และภัยพิบัติ (ดู มัทธิว 24:6–7; 2 ทิโมธี 3:1–7)
- “การอัศจรรย์ในท้องฟ้าและบนแผ่นดิน” (เยเรมีย์ 23:30; คพ. 29:14–16; 49:23 ด้วย)

ถึงแม้เราจะเห็นเครื่องหมายว่าการเสด็จมาครั้งที่สองอยู่ใกล้ แต่ไม่มีใครรู้แน่ชัดว่าพระเจ้าจะเสด็จมาเมื่อใด “โมงและวันไม่มีมนุษย์คนใดรู้, ทั้งเหล่าเทพในสวรรค์ก็ไม่รู้, และพวกเขาจะไม่รู้จนกว่าพระองค์เสด็จมา” (คพ. 49:7)

บางคนจะไม่พร้อมรับการเสด็จกลับมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด นั่นจะเป็นเวลานานสำหรับคนชั่วร้ายแต่เป็นเวลาแห่งสันติสุขและชัยชนะสำหรับคนชอบธรรม ดังนั้นพระคัมภีร์และศาสนตพยากรณ์ยุคสุดท้ายจึงสอนให้เราดำเนินชีวิตเพื่อที่เราจะพร้อมพบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราเมื่อใดก็ตามที่พระองค์เสด็จมาอีกครั้ง พระเจ้าทรงสอนว่า

“ในวันนั้น, เมื่อเราจะมาในรัศมีภาพของเรา, คำอุปมาซึ่งเราพูดไว้เกี่ยวกับหญิงพรหมจารีสิบคนจะเกิดสัมฤทธิ์ผล

“เพราะคนที่ฉลาดและรับความจริง, และรับพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เป็นผู้นำทางของพวกเขา, และไม่ถูกหลอก—ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, พวกเขาจะไม่ถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ, แต่จะทนอยู่ได้ในวันนั้น” (คพ. 45:56–57; ดู มัทธิว 25:1–13 ด้วย) ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมใน ลูกา 21; 2 เปโตร 3; หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:16–52; 88:87–107; 133:17–56

อ้างอิง

1. ดู ตัวอย่างเช่น, เดวิด เอ. เบดนาร์, “ใจของลูกหลานจะหันไป,” เลียโฮนา, พ.ย. 2011, 29; และนีสแอล. แอนเดอร์เซ็น, “จงเตรียมโลกไว้ให้พร้อมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง,” เลียโฮนา, พ.ค. 2011, 62.

“เราเป็นพยานว่าวันหนึ่ง [พระเยซูคริสต์] จะเสด็จกลับมายังโลก ‘และจะเผยพระสิริของพระเจ้าและมนุษย์ทั้งสิ้นจะได้เห็นด้วยกัน’ (อิสยาห์ 40:5) พระองค์จะทรงปกครองอย่างจอมกษัตริย์และทรงครองบัลลังก์อย่างจอมเจ้านาย ทุกคนจะคุกเข่าลงและทุกสิ่งจะสรรเสริญพระเจ้าในการนมัสการต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ เราแต่ละคนจะยืนต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบ้านเพื่อรับคำพิพากษาตามงานของเรา และตามความปรารถนาของใจเรา”

“พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” เลียโฮนา, เม.ย. 2000, 3.

ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง
จะมีแผ่นดินไหว พายุฝน
ฟ้าคะนอง ฟ้าคำรณคำราม
และพายุสายฟ้าฟาด และ
คลื่นแห่งทะเลจะถล่มถล่ม
“ขึ้นเหนือฝั่งของมัน”
(ดู คพ. 88:89-90)

“ดวงอาทิตย์จะกลายเป็นความมืด
ดวงจันทร์กลายเป็นเลือด ก่อน
วันแห่งพระยาห์เวห์จะมาถึง”
(โยเอล 2:31)

พระเจ้าช่วยให้รอดจะเสด็จกลับใน
รัศมีภาพ “รัศมีภาพแห่งการประทับ
อยู่ของพระองค์จะยิ่งใหญ่เกินหาจน
ดวงสุริยาจะซ่อนหน้าด้วยความละอาย”
(คพ. 133:49)

พระเจ้าช่วยให้รอดจะประทับยืนบน
ภูเขามะกอกเทศ และชาวียิวจะถาม
ว่า “แปลเหล่านี้ที่มีมือของท่านและที่
เท้าของท่านคืออะไร?” พระองค์จะ
ตรัสตอบว่า “แปลเหล่านี้เป็นแปลซึ่ง
เราได้รับบาดเจ็บในบ้านของเพื่อน
เรา...เราคือเยซูที่ถูกตรึงกางเขน.”
(ดู คพ. 45:48-52)

คนชอบธรรมจะฟื้นคืน
ชีวิตและพระองค์จะ
ทรงพาขึ้นไปเฝ้าพระเจ้าผู้
ช่วยให้รอดในเมฆ
(ดู คพ. 88:95-97)

ช่วยให้ลูกๆ รู้จักพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

โดย เมอร์ริส บราวน์ โบแย็ค

เราสามารถใช่วิธีต่าง ๆ ที่พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงสื่อสารในการช่วยให้ลูกๆ ของเราพัฒนาประจักษ์พยาน

ดิฉันกับสามีเป็นพ่อแม่ของลูกชายสี่คน และมักจะหาวิธีช่วยให้ลูก ๆ ของเรารู้สึกถึงพระวิญญูญาณและได้รับประจักษ์พยาน เรามีพัฒนาการอย่างมากในความเข้าใจเรื่องนี้ด้วยวิธีที่ไม่ธรรมดา ดิฉันกำลังยืนอยู่ในร้านค้าแห่งหนึ่งเมื่อการกระตุ้นเตือนมาถึง

คะแนนวิชาสังคมศึกษาของลูกชายคนโตน้อยลง เราพูดคุยกับเขาเรื่องนี้โดยกระตุ้นเขาให้ขยันเรียนมากขึ้น แต่ก็ยังไม่ดีขึ้น เราสวดอ้อนวอนขอความคิดเพื่อช่วยเขา วันหนึ่งในร้านหนังสือ ดิฉันมีความรู้สึกแรงกล้าว่าต้องซื้อหนังสือเล่มหนึ่งจากกองหนังสือที่ลดราคา

หนังสือเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการที่เราแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน ผู้คนจำนวนมากเป็นผู้เรียนรู้ทางสายตา หมายความว่าพวกเขาเรียนรู้ได้ดีที่สุดจากสิ่งที่เห็น ผู้เรียนรู้เหล่านี้มักจะรักศิลปะและการอ่าน บางคนเรียนรู้ได้ดีที่สุดทางการได้ยิน พวกเขาประมวลผลข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อได้ยิน คนเหล่านี้มักจะรักดนตรี สุดท้าย ผู้เรียนรู้บางคนเป็นผู้เรียนรู้ทางการเคลื่อนไหว พวกเขาเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีการเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ผู้เรียนรู้เหล่านี้บางครั้งมีปัญหาที่โรงเรียนเมื่อครูยื่นกรวางให้พวกเขา

นั่งนิ่ง ๆ พวกเขาเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อพวกเขาเคลื่อนไหว

นั่นคือคำตอบ! เห็นชัดว่าลูกชายของเราเป็นผู้เรียนรู้ทางการได้ยิน—เขารักดนตรีและการพูดคุย เราค้นพบว่าเขามักจะถูกดึงออกนอกชั้นเรียนไปทำกิจกรรมอื่นใน

ชั่วโมงสังคมศึกษาและจากนั้นครูจึงบอกให้กลับไปอ่านเนื้อหาที่บ้าน เขาประสบปัญหาเพราะไม่ได้ยินการสนทนาในชั้นเรียน เมื่อเราเข้าใจเช่นนี้ เราจึงกระตุ้นเขาให้อ่านการบ้านออกเสียงแล้วสนทนากับเรา คะแนนของเขาดีขึ้นอย่างรวดเร็ว

ส่งเสริมประสบการณ์ทางวิญญาณ

แต่ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ไม่หยุดเท่านั้น เมื่อเราศึกษาเรื่องนี้มากขึ้นและสังเกตลูก ๆ ของเรา เราตระหนักว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มักจะทรงสอนลูก ๆ ของเราในวิธีที่พวกเขาเรียนรู้ได้ดีที่สุด ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธสอนว่าพระวิญญาณตรัสกับเราในภาษาของเราและในวิธีที่เราสามารถเข้าใจได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปรับภาษาให้ทุกคนเข้าใจแม้กระทั่งเด็กเล็ก “พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงพร้อมช่วยเราเสมอ พระองค์ทรงปรับให้เข้ากับระดับความเข้าใจของเรา ‘ถ้าพระองค์เสด็จมาหาเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่ง พระองค์จะทรงปรับพระองค์เองให้เข้ากับภาษาและความสามารถของเด็กคนนั้น’ (โจเซฟ สมิธ, ใน *History of the Church*, 3:392)”¹

การรู้ว่าพระวิญญาณทรงปรับการสื่อสารของพระองค์ให้เหมาะกับความเข้าใจของเราสามารถกระตุ้นพ่อแม่ให้สร้างโอกาสให้ลูก ๆ ได้ฟังคำสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวิธีที่พวกเขาจะเข้าใจได้ดีที่สุด “บุตรทุกคนของเจ้าจะได้รับการสั่งสอนจากพระยาห์เวห์ และบุตรทั้งหลายของเจ้าจะมีสวัสดิภาพเป็นอย่างมาก” (อิสยาห์ 54:13)

ตามที่ดิฉันกล่าวไว้ข้างต้น วิธีเรียนรู้ขั้นต้นของลูกชายคนโตของเราคืออาศัยการได้ยิน ทั้งเขาและลูกชายคนที่สามของเรารักดนตรี ด้วยเหตุนี้ในบ้านของเราจึงมักจะเปิดเพลงเพราะ ๆ จากคณะนักร้องประสานเสียงมอรมอนแทเบออร์นาเคิลและเพลงคลาสสิก พวกเขาารู้สึกถึงพระวิญญาณอย่างแรงกล้าในสภาพแวดล้อมนี้ เรามีการสนทนาอย่างออกรสหลายครั้งเกี่ยวกับ

พระกิตติคุณ และสิ่งนี้ช่วยให้พวกเขาเรียนรู้ความจริงที่พระวิญญาณทรงเสริมจนพวกเขาได้ยินได้ฟัง

ลูกชายอีกคนเป็นผู้เรียนรู้ทางสายตาเป็นหลัก เขาชอบอ่านหนังสือและจะรู้สึกถึงพระวิญญาณได้ดีที่สุดขณะอ่านพระคัมภีร์หรือหนังสือเกี่ยวกับพระกิตติคุณ เราจัดหาหนังสือให้เขาอ่านหลายเล่มเพื่อช่วยให้เขารู้สึกถึงพระวิญญาณและได้รับประจักษ์พยาน เราตีความพระกิตติคุณและคำพูดต่าง ๆ ไว้บนผนังเพื่อให้บ้านของเรากลายเป็นแหล่งเรียนรู้ทางสายตา

ลูกชายคนที่สองของเราเป็นผู้เรียนรู้ทางสายตาและทางการเคลื่อนไหว เขาเป็นเด็กกระฉับกระเฉงมากและมีความสุขที่สุดเมื่อปั่นจักรยานภูเขาหรือไปเดินเล่นกับพ่อ เราค้นพบว่าเขารู้สึกถึงพระวิญญาณได้ดีที่สุดเมื่อเขาได้ออกนอกบ้านและเคลื่อนไหว ครอบครัวเราไปตั้งค่ายพักแรมหลายครั้ง ที่นั่นเราพูดคุยกันเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ การสร้าง และแผนแห่งความรอด ข่าวสารเหล่านี้มาถึงลูกชายคนที่สองของเราอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเขามีส่วนร่วมในกิจกรรมเหล่านี้

ดิฉันกับสามีค้นพบเช่นกันว่าการเรียนรู้ทางการเคลื่อนไหวเกิดขึ้นได้เมื่อเราบำเพ็ญประโยชน์ ด้วยเหตุนี้เราจึงทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์มากมายกับลูก ๆ เพื่อให้พวกเขาได้เห็น ได้ยิน และมีส่วนร่วม นับเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเยี่ยมให้ลูกชายทุกคนของเราได้นำบทเรียนเรื่องจิตกุศลและการรับใช้เจกเช่นพระคริสต์มาใช้ในชีวิต โครงการเหล่านี้ได้ผลอย่างยิ่งกับลูกชายคนที่สองของเรา

การได้ยินและการเข้าใจ

เราเรียนรู้เช่นกันว่าผู้คน “ได้ยิน” พระวิญญาณบริสุทธิ์ในหลากหลายรูปแบบ ดิฉันกำลังสอนบทเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ให้ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่ค่อนข้างใหม่ และดิฉันถามว่า “คุณรู้สึกถึงพระวิญญาณอย่างไร” คำตอบของพวกเขามีประโยชน์มาก คนหนึ่งตอบว่า “ผมรู้สึกถึงความชัดเจนในความคิด” อีกคนหนึ่งตอบว่า “ดิฉันรู้สึกอบอุ่นในใจ” ส่วนอีกคนหนึ่งบอกว่า “ดิฉันรู้สึกมีสันติสุขมาก” สตรีที่เพิ่งเป็นสมาชิกได้ไม่กี่เดือนตอบว่า “ดิฉันรู้สึกจิต ๆ ทั่วตัว!” หลายคนบอกว่าบางครั้งพวกเขาจะ “ได้ยิน” เสียงหนึ่งพูดกับพวกเขาหรือมีความคิดใหม่ ๆ เกิดขึ้น

เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. โยคส์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองสอนว่า “ในรูปแบบที่เราคุ้นเคยมากกว่าคือ การเปิดเผยหรือการดลใจมาโดยคำพูดหรือความคิดที่สื่อถึงจิตใจ (ดู อีนิส 1:10; คพ. 8:2-3) โดยการทำให้ความคิดสว่างในฉบับพลัน (ดู คพ. 6:14-15) โดยความรู้สึกลงในแง่บวกหรือลบเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติที่ตั้งใจว่าจะทำ หรือแม้

โดยการแสดงที่สร้างแรงบันดาลใจ เช่นในศิลปะการแสดง... ‘การจดใจมาเป็นความรู้สึกมากกว่าเสียง’²

เห็นได้ชัดว่าเราแต่ละคนอาจจะได้ยินและรู้สึกถึงการสื่อสารของพระวิญญาณบริสุทธิ์หลากหลายรูปแบบ เราควรทำมากกว่าเพียงสอนลูก ๆ ว่าพวกเขาจะมีความรู้สึกอบอุ่น เพราะพวกเขาอาจไม่ประสบความสำเร็จที่นั่น แต่อาจได้รับการดูแลต่างออกไป

เอลเดอร์เจย์ อี. เจนเซ็น อดีตฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตอร์สภาคใต้ เล่าเรื่องเกี่ยวกับสมาชิกโคออร์ดิเนตอร์สภาคใต้สองท่านหนึ่งที่กำลังเดินทางเยี่ยมคณะเผยแผ่ ในระหว่างการประชุมโซน อัครสาวกท่านนี้หันมาพูด

กับสมาชิกสาวกเจ็ดสิบที่เคยพูดในการประชุมใหญ่ครั้งก่อนว่า “ผมสงสัยว่าคุณคงทิ้งความคิดอะไรไว้กับผู้สอนศาสนาซึ่งได้สร้างปัญหาเกินกว่าที่คุณจะแก้ไขได้เสียแล้ว เมื่อผมเดินทางไปทั่วศาสนจักรน้อยคนนักที่ประทับใจกับการเผยแผ่ใหม่ในทรวงอก ความจริงคือ มีหลายคนบอกผมว่าพวกเขาท้อใจเพราะไม่เคยรู้สึกเช่นนั้นเลยแม้จะสวดอ้อนวอนหรืออดอาหารมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม” เอลเดอร์เจเนนเซ็นกล่าวต่อไปว่า “ตลอดหลายปีมานี้ ผมพยายามเรียนรู้วิธีต่าง ๆ ที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำงาน แน่ใจว่าพระองค์เป็นเจ้าที่รับใช้จากสวรรค์ แต่พระองค์ทรงแสดงให้ประจักษ์ ยืนยัน หรือให้การนำ

ทางหลากหลายรูปแบบ”³ เป็นสิ่งสำคัญมากที่เราต้องสอนลูก ๆ ว่าพวกเขาต้องฝึกฟังพระวิญญาณในแบบที่พระองค์ตรัสกับพวกเขา

ขณะที่เราสอนลูก ๆ เราแบ่งปันหลักธรรมแห่งศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ การสอนพวกเขาให้ได้ยินและเข้าใจการกระตุ้นเตือนที่เกิดขึ้นจำเป็นต่อการพัฒนาทางวิญญาณของพวกเขา ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) แนะนำเราว่า “[ลูก ๆ ของท่าน] จะต้องได้รับพลังทั้งหมดและศรัทธาทั้งหมดที่ท่านจะให้ได้ ขณะพวกเขายังอยู่ใกล้ท่าน และพวกเขาจะต้องได้รับพลังมากขึ้นเช่นกันจากพลังอำนาจที่สูงกว่า”⁴

การได้รับการนำทางและการชี้แนะจากพระบิดาบนสวรรค์ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพรประเสริฐในชีวิตเรา เมื่อเราสอนลูก ๆ ให้รู้วิธีรับและเอาใจใส่การกระตุ้นเตือน ความรู้สึก และคำแนะนำสั่งสอนเหล่านี้ พวกเขาสามารถได้รับประจักษ์พยานส่วนตัวอันจะให้พลังแก่พวกเขาในอนาคต พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของพวกเขา และพวกเขาจะได้ยินพระองค์ชัดมากขึ้น ในฐานะบิดามารดาเราสามารถช่วยในขั้นตอนนี้และช่วยเป็นพรแก่ลูก ๆ ของเราได้ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. เจราลด์ คอสเซ, “แม่แต่เด็กก็เข้าใจได้,” *เลียวโฮนา*, พ.ศ. 2008, 40.
2. คิลลิน เอช. ไรท์, “Eight Reasons for Revelation,” *Liahona*, ก.ย. 2004, 8.
3. เจย์ อี. เจนเซ็น, “Have I Received an Answer from the Spirit?” *Ensign*, 13.8. 1989, 21–22.
4. กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “เด็กเล็กๆ เหล่านี้ของเรา,” *เลียวโฮนา*, ธ.ค. 2007, 7.

การกลับใจ

การขอใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ทำให้การกลับใจเกิดขึ้นได้ และเราทุกคนต้องกลับใจ

บางครั้งเรากลัวเมื่อสภาพร้ายแรงของบาปเรียกร้องให้สารภาพต่ออธิการหรือประธานสาขา เอ็ลเดอร์แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์ แห่งสวากเจ็ดสิบอธิบายในบทความฉบับเดือนนี้หน้า 54-55 อย่างไรก็ตามก็ดี “คนที่เคยเดินทางเส้นทางการกลับใจจะบอกท่านว่าไม่เพียงการเดินทางเป็นไปได้เท่านั้น แต่เมื่อท่านเคยเดินทางนั้นแล้วและเหลือเวลากลับไปมอง นี่คือนี่ที่ท่านจะเห็น *“ท่านทำได้ และเมื่อท่านทำ ทุกอย่างจะดีขึ้น...”*

*“ทันทีที่ท่านเริ่ม ท่านจะรู้สึกโล่งอก...
“อธิการของท่านจะช่วยท่านผ่านไป
ท่านจะรักเขาและไม่มีวันลืมเขาเลย”*

คำแนะนำสำหรับสอนเยาวชน

อ่านหมวดเกี่ยวกับการกลับใจใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* กับลูกวัยรุ่นของท่าน สนทนาถึงพรที่เราจะได้รับผ่านการขอใช้ และการกลับใจทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

ท่านอาจจะแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเรื่องการกลับใจและการขอใช้ด้วยสองสิ่งนี้มีความหมายอะไรในชีวิตของท่าน ท่านอาจต้องการขอให้ลูกวัยรุ่นแบ่งปัน

ประจักษ์พยานกับท่านเรื่องการกลับใจ และเมื่อเห็นสมควรท่านอาจเชิญลูกวัยรุ่นให้ช่วยน้องชายและน้องสาวทำกิจกรรมต่อไป

คำแนะนำสำหรับสอนเด็ก

เพื่อสาธิตว่าการอยู่บนเส้นทางที่พระเจ้าทรงบัญชาให้เราเดินตามหมายความว่าอย่างไร ท่านอาจจะใช้รถยนต์ของเล่น (หรือเครื่องบิน เรือ หรือเกวียน) เป็นอุปกรณ์ประกอบบทเรียน ใช้แผนที่และขอให้เด็กขยับรถจากจุดหนึ่งบนแผนที่ไปยังอีกจุดหนึ่ง ถ้ามว่า “ต้องทำอะไรถ้าพาหนะเริ่มออกนอกเส้นทาง”

เมื่อเห็นชัดว่าถ้าพาหนะเริ่มออกนอกเส้นทาง ท่านต้องนำกลับเข้ามาในเส้นทางที่ถูกต้อง ถ้ามว่านี่เหมือนกับการกลับใจอย่างไร อธิบายว่าบางครั้งเมื่อเราเดินทางผ่านชีวิต เราต้องเปลี่ยนทิศทางเพื่อให้แน่ใจว่าเราบ่ายหน้าไปในทางที่ถูกต้อง บางครั้งเราทำสิ่งนี้ได้ด้วยตนเอง แต่บางครั้งเราต้องการความช่วยเหลือ ขอให้ลูก ๆ เล่าเรื่องราวเมื่อพวกเขาทำได้ด้วยตนเอง เมื่อคนอื่น ๆ ช่วยพวกเขา และวิธีที่พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงช่วยพวกเขาได้ เมื่อท่านสอนหัวข้อนี้ ฟังระลึกเสมอว่าเด็กอายุต่ำกว่าแปดขวบไม่สามารถรับผิดชอบได้และไม่ต้องกลับใจ

ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับการกลับใจ

- สุภาพิต 28:13
- อิสยาห์ 1:16-18
- อินัส 1:2-8
- โมไซยาห์ 4:1-3; 26:30-31
- แอลมา 34:32-33
- สีลามัน 12:23
- 3 นิไฟ 9:20-22
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10-13; 58:42-43

แต่การเรียนรู้หลักธรรมแห่งการกลับใจมีค่าสำหรับพวกเขา

สนทนาคำตอบกับพวกเขาและพูดคุยกันว่าการกลับใจเป็นของประทานจากพระบิดาบนสวรรค์และจากพระเยซูคริสต์ที่ทำให้เราทุกคนได้กลับไปหาพระองค์อีกครั้งอย่างไร ■

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดปราศรัยกับวิสุทธิชนในยุโรป

ศรัทธาที่แสดงให้เห็นประจักษ์โดยผู้บุกเบิกชาวยุโรปในยุคแรกเป็นสิ่งจำเป็นในปัจจุบันถ้าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายต้องการให้ศาสนจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้ารอดหน้า เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองกล่าวระหว่างการถ่ายทอดไปยังสมาชิกศาสนจักรในสวีเดน เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และนอร์เวย์

“จากนี้ไปอีก 20 ปี ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในประเทศของท่านจะเป็นอย่างไร” เอ็ดเดอร์บัลลาร์ดกล่าว “เราจะตอบสมาชิกศาสนจักร

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสอง ยืนท่ามกลางสมาชิกศาสนจักรหลังจากการประชุมในสวีเดน เมื่อเดือนมิถุนายน

ชาวสแกนดิเนเวียในยุคแรกอย่างไรถ้าเราไม่สามารถรายงานได้ว่า ศรัทธา ความกล้าหาญ การกระทำของเราไม่ต่างอะไรไปจากของพวกเขา เราได้พากเพียรสุดความสามารถที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ศาสนจักรในทุกวอร์ด ทุกสาขา ทุกสเตต และทุกท้องถิ่น”

การถ่ายทอดครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเยือนสตอกโฮล์ม สวีเดน; ลอนดอน อังกฤษ; และปารีส ฝรั่งเศสของเอ็ดเดอร์บัลลาร์ดเมื่อไม่นานมานี้

เอ็ดเดอร์บัลลาร์ดพบผู้สอนศาสนาที่รับใช้ในสวีเดน และพูดกับหนุ่มสาวโสดในสตอกโฮล์ม การประชุมครั้งนั้นถ่ายทอดไปยังอาคารประชุม 402 แห่งในภูมิภาคยุโรป ท่านพูดถึงความสำคัญของการแต่งงานและเน้นว่าการเลือกของคนหนุ่มสาวเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณจะตัดสินอนาคตของศาสนจักร ท่านท้าทายพวกเขาแต่ละคนให้เลือกระหว่างการนำบุคคลหนึ่งเข้ามาสู่ศาสนจักรหรือไม่ก็นำบางคนกลับมาสู่ศาสนจักรก่อนสิ้นปีนี้

นอกจากนี้เอ็ดเดอร์บัลลาร์ดยังได้กล่าวปราศรัยกับสมาชิกศาสนจักรในการประชุมใหญ่ยุโรปเหนือซึ่งถ่ายทอดไปยังอาคารประชุมทุกแห่งในสวีเดน เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และนอร์เวย์ สมาชิกภาพของศาสนจักรในประเทศแถบยุโรปเหนือมีจำนวนมากกว่า 23,000 คน ในการประชุม 123 แห่ง

ในลอนดอน ประเทศอังกฤษ เอ็ดเดอร์บัลลาร์ดและเอ็ดเดอร์โฮเซ เทียเซียรา ประธานภาคยุโรปพบกับผู้สอนศาสนาที่รับใช้ในคณะเผยแผ่ลอนดอนและคณะเผยแผ่ลอนดอนใต้ ผู้สอนศาสนาหลายร้อยคนฟังประจักษ์พยานของเอ็ดเดอร์บัลลาร์ดและรู้สึกได้ถึงความกระตือรือร้นของท่านในงานเผยแผ่ศาสนา

ในฝรั่งเศสเอ็ดเดอร์บัลลาร์ดพบกับผู้สอนศาสนาในแวร์ซาย ท่านแวะเยี่ยมสถานที่ก่อสร้างพระวิหารปารีส ฝรั่งเศสในอนาคต ซึ่งประกาศสร้างในการประชุมใหญ่สามัญเมื่อเดือนตุลาคม 2011 ด้วย

จากเรื่องโดยซาราห์ เจน วีวอร์, ข่าวศาสนจักร

พระคัมภีร์ มอรมอนจัดพิมพ์ ในภาษามาลေး

ศาสนจักรประกาศจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนในภาษามาลေးทำให้ภาษานี้เป็นภาษาที่ 109 สำหรับพระคัมภีร์เล่มนี้ พระคัมภีร์มอรมอนภาษาสโลวาเกียจะพร้อมใช้ในเดือนมีนาคมปีนี้ ภาษามาลေးเป็นภาษาที่พูดในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และอินเดีย

ขณะที่พระคัมภีร์มอรมอนภาษามาลေးพร้อมจำหน่ายผ่านศูนย์หนังสือของศาสนจักรในท้องที่และร้านค้าออนไลน์ที่ store.lds.org (หมายเลข 35607348) และที่ scriptures.lds.org

แหล่งช่วยเพื่อการสอนเด็กใน LDS.org

หนังสือหลายทศวรรษที่ครู ผู้นำ และบิดามารดาอาศัยนิตยสาร *Friend* และ *เลียวไฮนา* มาเป็นส่วนเสริมในการสอนพระกิตติคุณ ปัจจุบันแหล่งช่วยเดียวกันนี้บางเล่มมีออนไลน์ที่ LDS.org และจัดไว้ให้ง่ายต่อการค้นหาความช่วยเหลือสำหรับบทเรียนที่ท่านต้องการ

ท่านสามารถค้นหาแหล่งช่วยจากหัวข้อประเภท และจากหมายเลขบทเรียนปฐมวัยในภาษาอังกฤษได้เช่นกันโดยป้อนคำว่า “Resources for Teaching Children (แหล่งช่วยเพื่อการสอนเด็ก)” ในแถบค้นหาที่ LDS.org ท่านสามารถเข้าสู่หน้านี้ได้จากหน้าคู่มือปฐมวัยเช่นกัน

ส่วนที่เป็นหัวข้อของแหล่งช่วยเพื่อการสอนเด็กมีในภาษาสเปนและภาษาโปรตุเกสเช่นกัน ท่านสามารถเข้าไปใช้งานได้ทั้งจาก LDS.org หรือจากโฮมเพจของ *เลียวไฮนา* ในภาษาดังกล่าว

แหล่งช่วยได้แก่ เรื่องเล่า กิจกรรม บทความจาก *เลียวไฮนา* และสื่ออื่น ๆ ที่ได้รับอนุมัติจากศาสนจักร สำหรับการสอนเด็กที่บ้านหรือที่โบสถ์ หัวข้อเรื่องจะมีเพิ่มเติมทุกเดือนจากเรื่องโดยคามิลล์ เวสต์, ขาวและเหตุการณ์ LDS.org

ฉลองปฐมวัย 135 ปี

ในฟาร์มิงตัน ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เมื่อ 135 ปีก่อน อธิการจอห์น ดับเบิลยู. เฮสส์มีความกังวลเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก ๆ ในวอร์ดของเขา เขาเรียกมารดาในวอร์ดมาประชุมกันและสนทนาถึงความสำคัญของการนำทางความคิดของเด็กเล็ก ๆ

ออรีเลีย สเป็นเซอร์ โรเจอร์รับฟังและจากนั้นจึงสนทนาเรื่องนี้กับเอลิซา อาร์. สโนว์ ซึ่งไปเยี่ยมฟาร์มิงตันในฤดูใบไม้ผลิปี 1878 ซิสเตอร์สโนว์ดำเนินงานต่อไปโดยเข้าพบประธานศาสนจักรจอห์น เทย์เลอร์ ผู้มอบอำนาจให้อธิการเฮสส์จัดตั้ง

องค์การสำหรับเด็กขึ้นในวอร์ดของเขา องค์การปฐมวัยวอร์ดฟาร์มิงตันจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ปี 1878 โดยมีซิสเตอร์โรเจอร์เป็นประธาน

ปัจจุบัน ในแต่ละสัปดาห์เด็กประมาณหนึ่งล้านคนทั่วโลกได้รับประโยชน์จากปฐมวัย ผู้นำและครูปฐมวัยพยายามอย่างหนักที่จะช่วยสนับสนุนบทบาทของบิดามารดาเพื่อช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์ และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

จากเรื่องโดยโรสแมรี เอ็ม. วิทคอม, จีน เอ. สตีเวนส์ และเชริล เอ. เอสพลิน ฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

การประชุมครั้งแรกขององค์การปฐมวัย โดย ลินน์ ฟอเซตต์ และกอร์ดอน โคพ

ผู้นำและครูปฐมวัยพยายามอย่างหนักที่จะช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์ และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

ภาพพระราชนิพนธ์ของพระเจ้าจอร์จที่สาม โดย เบอนินทรินดี อินดิเตอร์ จาก ISTOCKPHOTO/THINKSTOCK

โดย เอิลเดอร์
บรูซ ดี. พอร์เทอร์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

เบญจมา สักการะพระองค์

สิ่งใดก็ตามที่ผูกมัดเรา—บาป สภาวะการณ์ หรือเหตุการณ์
ในอดีต—พระเจ้าพระเยซูคริสต์ อิมมานูเอลผู้ยิ่งใหญ่
ได้เสด็จมาเพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระ

700 กว่าปีก่อนการประสูติของพระเยซูคริสต์ อิสยาห์
พยากรณ์ถึงพระองค์ในเนื้อร้องที่จอร์จ ฟรีเดริก แฮนเดล
ใช้ในบทบรรเลงขับร้องชื่อ *The Messiah*: “ด้วยมีเด็กคน
หนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการ
ปกครองจะอยู่บนบ่าของท่าน และเขาจะขนานนามของท่านว่า
ที่ปรึกษามหัศจรรย์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานรันดร์ และ
องค์สันติราช” (อิสยาห์ 9:6)

นอกจากนี้ *Messiah* ของแฮนเดลยังนำเสนอคำแนะนำต่อไป
นี้ผ่านการแสดงบทเพลงอันไพเราะ โดยอ้างจาก อิสยาห์ 40:9
“โอ ศิโยนผู้นำข่าวดี...โอ เยรูซาเล็มผู้นำข่าวดี จงเปล่งเสียงเกิด
อย่างกล้าเลย จงพูดกับเมืองทั้งหลายของยูดาห์ว่า ดูเถิด พระเจ้า
ของพวกเจ้า!”¹

ดูเถิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่าน ประสูติเป็นทารกในเบธเลเฮมและ
มีผ้าอ้อมพันกาย ดูเถิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกท่าน ประสูติใน
ความยากไร้และความเรียบง่ายที่พระองค์อาจจะเสด็จพระราช-
ดำเนินไปในหมู่คนทั่วไปเสมือนคนธรรมดาสามัญ ดูเถิดพระเจ้าผู้
เป็นเจ้าของท่าน แม้พระเจ้าผู้ไถ่รันดร์และไร้ขอบเขต ทรงมีพระ-
วรกายและเสด็จมาอยู่บนแผ่นดินโลกที่พระองค์ทรงสร้าง

กลับไปที่คริสต์มาสแรกอันศักดิ์สิทธิ์นั้นด้วยกันในเบธเลเฮม
เพื่อตรัสรับการประสูติของพระเจ้าของเรา พระองค์เสด็จมาใน
ความเรียบง่ายยามราตรี ในความเรืองโรจน์แห่งเวลา พระองค์ผู้
ทรงเป็นอิมมานูเอล (ดู อิสยาห์ 7:14) ตอของเจสซี (ดู อิสยาห์
11:1) แสงอรุณ (ดู ลูกา 1:78) พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ (ดู 2

โครินธ์ 6:18) การประสูติของพระองค์ถือเป็นการเสด็จเยือนแผ่นดินโลกตามสัญญาของพระเจ้าผู้สร้าง พระจริยวัตรอันอ่อนน้อมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมนุษย์ (ดู 1 นิไฟ 11:16–27) ดังอิสยาห์เขียนเล่าเหตุการณ์ดังนี้ “ชนชาติที่ดำเนินในความมืดเห็นความสว่างยิ่งใหญ่ บรรดาคนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินแห่งเงามัจจุราช แสงสว่างส่องมาบนเขาทั้งหลาย” (อิสยาห์ 9:2)

เรารู้จากการเปิดเผยยุคปัจจุบันว่ากษัตริย์แห่งอิสราเอลที่ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าเสด็จมาแผ่นดินโลกในฤดูใบไม้ผลิ (ดู คพ. 20:1) มีคำพยากรณ์ว่าพระองค์จะประสูติในเบธเลเฮม—“หน่วยเล็กในบรรดาตระกูลของยูดาห์” (มีคาห์ 5:2) หมู่บ้านที่พระองค์ประสูติอยู่ใกล้เยรูซาเล็ม ขึ้นเหนือไปประมาณห้าไมล์ (8 กิโลเมตร) เยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวงของยูเดีย ที่ตั้งของพระวิหารและป้อมปราการของโรมมหาอำนาจ ส่วนเบธเลเฮมเป็นเมืองแห่งท้องทุ่ง ปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ เบธเลเฮมมีชื่อเสียงเพียงเรื่องเดียวคือเป็นสถานที่ประสูติของดาวิด กษัตริย์อิสราเอลสมัยโบราณผู้ซึ่งพระคริสต์ประสูติผ่านเชื้อสายของเขา ด้วยเหตุนี้คนทั่วไปจึงเรียกหมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งนี้ว่าเมืองของดาวิด ชื่อภาษาฮีบรูของเมืองนี้คือ *Beth Lechem* หมายถึง “บ้านแห่งอาหาร”² ชื่อที่ไม่มีความสำคัญใด ๆ เป็นพิเศษ จนกระทั่งพระองค์ผู้จะเป็นที่รู้จักในนามอาหารแห่งชีวิตประสูติที่นั่น

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรู้จักชีวิตทุกแง่มุม ทั้งเบื้องบนและเบื้องล่าง พระองค์ผู้ทรงเป็นใหญ่ที่สุดทรงทำให้พระองค์เองต่ำต้อยที่สุด—พระเมษบาลแห่งสวรรค์ผู้ทรงกลายเป็นพระเมษโปดก

ท้องทุ่งรายรอบเบธเลเฮมเป็นบ้านของฝูงแกะจำนวนมาก และต้นฤดูใบไม้ผลิเป็นฤดูที่สัตว์เกิดคนเลี้ยงแกะจะไม่นอนตอนกลางคืน แต่จะเฝ้าแกะของเขาได้ผืนฟ้ายามราตรี เพราะฉะนั้นเหล่าเทพที่ป่าวประกาศการประสูติของพระเจ้าช่วยให้รอดจึงไม่จำเป็นต้องปลุกพวกเขา

พระเมษโปดกของพระเจ้า

พระกษัตริย์ประสูติในฤดูกาลนี้มีพระนามว่า “พระเมษโปดกของพระเจ้า” (ยอห์น 1:29; 1 นิไฟ 11:31; คพ. 88:106) พระนามนี้มีความสำคัญอย่างลึกซึ้ง เพราะพระองค์เสด็จมาพร้อมบรรดาลูกแกะและสักวันหนึ่งจะ “เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า” (อิสยาห์ 53:7) แต่ตรงกันข้าม พระองค์ทรงเป็นพระเมษบาลผู้ประเสริฐ (ดู ยอห์น 10:11) ผู้ทรงดูแลลูกแกะเช่นกัน ฉะนั้น สัญลักษณ์คู่นี้แห่งพระชนมชีพของพระองค์จึงแทนทั้งคนที่รับใช้และคนที่ได้รับการรับใช้ เป็นการถูกต้องแล้วที่พระคริสต์จะทรงแสดงบทบาททั้งสองอย่างนี้ เพราะในพระชนมชีพ พระองค์ “เสด็จลงต่ำกว่าสิ่งทั้งปวง” (คพ. 88:6) และในนิรันดร พระองค์ “เสด็จขึ้นสูง” ทรงอยู่ในและผ่านและ “รายรอบสิ่งทั้งปวง” (คพ. 88:6, 41) พระองค์ทรงรู้จักชีวิตทุกแง่มุม ทั้งเบื้องบนและเบื้องล่าง พระองค์ผู้ทรงเป็นใหญ่ที่สุดทรงทำให้พระองค์เองต่ำต้อยที่สุด—พระเมษบาลแห่งสวรรค์ผู้ทรงเป็นพระเมษโปดก

การเสด็จมาของพระองค์เป็นมากกว่าเพียงการเกิดของศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่ การมาของทายาทที่สัญญาไว้ผู้สืบทอดบัลลังก์ หรือแม้แต่การมาของคนดีพร้อมเพียงคนเดียวผู้เคยดำเนินบนแผ่นดินโลก หากนั่นคือการเสด็จมาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสวรรค์ “เพื่ออย่างเหยียบเดินผืนแผ่นดิน เป็นอย่างคนธรรมดา”³

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างโลกและพระเยซูโอรานที่ยิ่งใหญ่แห่งพันธสัญญาเดิม สูรเสียงของพระองค์ดังก้องบนเขาซีนาย เดชานุภาพของพระองค์คำจูนอิสราเอลที่ทรงเลือกไว้ขณะกำลังระหกระเหิน และการปรากฏพระองค์ต่อเอโนค อิชยาห์ และศาสดาพยากรณ์ทุกคนเผยรัศมีภาพของสิ่งที่จะมาถึง และในนั้นคือปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่สุดของพระราชาสมภพ เมื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกทรงเผยพระองค์ครั้งแรกต่อโลก พระองค์ทรงเลือกทำเช่นนั้นในลักษณะของทารก—ช่วยเหลือตนเองไม่ได้และต้องพึ่งพาผู้อื่น

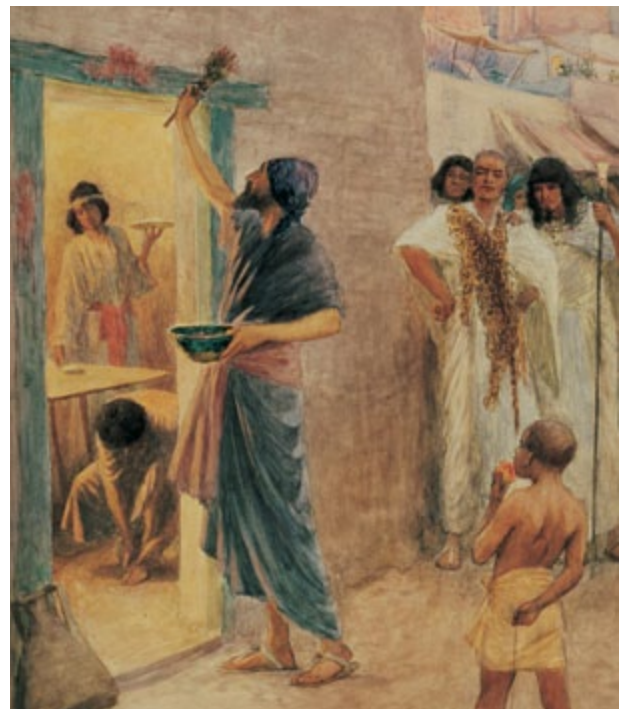
สิ่งที่คนฮีบรูสมัยโบราณเล่าสืบทอดกันมาคือพระเมสสิยาห์จะประสูติช่วงปีศาจ เรารู้ว่าเดือนเมษายนนั้นในความเรียงโรจนแห่งเวลาตรงกับสัปดาห์ของเทศกาลปีศาจพอดี—พิธีฉลองอันศักดิ์สิทธิ์ของชาวยิวเนื่องด้วยอิสราเอลรอดจากเทพผู้ทำลายที่นำความตายมาสู่บุตรหัวปีของอียิปต์ ชาวอิสราเอลแต่ละครอบครัวที่ถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชาและป้ายเลือดแกะที่วงกบประตูบ้านของพวกเขาได้รับการละเว้น (ดู อพยพ 12:3–30) สามสิบสามปีหลังจากการประสูติช่วงปีศาจของพระคริสต์ พระโลหิตของพระองค์ถูกป้ายบนเสาไม้กางเขนเพื่อช่วยให้ผู้คนของพระองค์รอดจากเทพผู้ทำลายของความตายและบาป

งานฉลองปีศาจอาจจะเห็นเหตุให้มารีย์และโยเซฟไม่มีห้องพักในโรงแรม ประชากรของเยรูซาเล็มเพิ่มขึ้นหลายหมื่นคนในช่วงปีศาจ ทำให้ นักเดินทางต้องหาที่พักแรมนอกเมือง มารีย์และ

โยเซฟไปเบธเลเฮม บ้านของบรรพบุรุษของโยเซฟ เพื่อทำตามข้อกำหนดของการจดทะเบียนสำมะโนครัวทั่วราชอาณาจักรตามคำสั่งของจักรพรรดิออกัสตัส ข้อกำหนดของการจดทะเบียนสำมะโนครัวอนุญาตให้พวกเขาไปเบธเลเฮมในช่วงใดก็ได้ของปี แต่พวกเขาเลือกเทศกาลปีศาจเพราะกฎของโมเสสเรียกร้องให้ชายทุกคนมาปรากฏตัวที่ปีศาจในเยรูซาเล็ม⁴ เพราะเบธเลเฮมอยู่ใกล้นครศักดิ์สิทธิ์อย่างมาก สามภรรยาจากนาซาเร็ธครั้งนี้จึงทำภารกิจทั้งสองให้เสร็จพร้อมกันในคราวเดียว

เจ้าของโรงแรมได้ชื่อว่าเป็นคนไม่น่าชื่นชอบเท่าใดนัก แต่เนื่องด้วยแถบนั้นมีคนหนาแน่นในช่วงปีศาจ เราจึงตำหนิเขาไม่ได้เลยที่ไม่มีห้องพักให้คู่สามีภรรยาจากนาซาเร็ธขณะที่ผู้เดินทางมาปีศาจส่วนใหญ่ตั้งเต็นท์หลายพันหลังบนที่ราบรอบเยรูซาเล็ม อีกหลายพันคนหาที่พักตามโรงแรมเล็ก ๆ แถวนั้น ซึ่งเรียกกันว่าคาราวานซารีหรือแค่น โรงแรมเบธเลเฮมจึงล้นอย่างไม่ต้องสงสัย และการที่เจ้าของโรงแรมเสนอให้พักในคอกสัตว์จึงน่าจะเป็นการแสดงความเมตตาจากใจจริง

สิ่งที่คนฮีบรูเล่าสืบทอดกันมาคือพระเมสสิยาห์จะประสูติช่วงปีศาจ เรารู้ว่าเดือนเมษายนนั้นในความเรียงโรจนแห่งเวลาตรงกับสัปดาห์ของเทศกาลปีศาจพอดี

แม้หากคู่สามีภรรยาหาห้องพักในโรงแรมได้ ก็คงได้เพียงห้องพักเก่า ๆ ที่พักโดยทั่วไปในสมัยนั้นเป็นโครงหินประกอบด้วยห้องเล็ก ๆ เรียงกันมีผนังกันเพียงสามด้านและอีกด้านเปิดให้เห็นทิวทัศน์ แต่คอกสัตว์เป็นลานกั้นหรืออาจเป็นถ้ำหินปูนไว้เก็บสัตว์ของแขกที่มาพักแรม⁵ ไม่ว่าจะในลาน ถ้ำ หรือที่พักพิงแบบใด การประสูติของพระคริสต์ท่ามกลางสัตว์ทั้งหลายมีข้อดีเด่นชัดประการหนึ่งเหนือด้านในโรงแรมที่แออัด นั่นคือ อย่างน้อยก็มีความสงบและความเป็นส่วนตัว ในแง่นี้ การให้พักในคอกสัตว์จึงเป็นพรให้การประสูติอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษย์เกิดขึ้นในสถานวิเวกน่ายำเกรง

อิสราภาพแก่บรรดาเชลย

เจ็ดร้อยปีก่อนคริสต์มาสแรกนั้น ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์เขียนคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่ต่อมาพระเจ้าช่วยให้รอดทรงอ่านให้เพื่อนบ้านชาวนาซาเรธของพระองค์ฟังว่า “พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ องค์เจ้านายทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะว่าพระยาห์เวห์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้เพื่อนำข่าวดีมายังคนที่ยกขี้ใจ พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้าไปเพื่อปลอบโยนคนชอกช้ำใจ และเพื่อประกาศอิสราภาพแก่บรรดาเชลย ทั้งประกาศการเปิดเรือนจำแก่ผู้ที่ถูกจำจอง” (อิสยาห์ 61:1; ดู ลูกา 4:18-19 ด้วย)

เมื่อเราอ่านเกี่ยวกับพระพันธกิจของพระคริสต์ในการประกาศอิสราภาพแก่บรรดาเชลยและเปิดเรือนจำแก่ผู้ที่ถูกจองจำ แรกทีเดียวเราอาจจะนึกถึงการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ในโลกวิญญานท่ามกลางคนตาย *แต่เราทุกคนล้วนเป็นเชลย*—เชลยของความเฝ้าเปื่อยและความอ่อนแอของร่างกายมรตัยและต้องประสบการล่อลวงของเนื้อหนัง ความทุกข์พลภาพ และสุดท้ายคือความตาย—*เราทุกคนจำเป็นต้องได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ*

ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ผูกมัดเรา—บาป สภาวาการณ์ หรือเหตุการณ์ในอดีต—พระเจ้าพระเยซูคริสต์ อิมมานูเอลผู้ยิ่งใหญ่ ได้เสด็จมาเพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระ พระองค์ทรงประกาศอิสราภาพแก่บรรดาเชลยและเสรีภาพจากพันธนาการแห่งความตายและเรือนจำของบาป ความเขลา ความจองหอง และความผิดพลาด มีพยากรณ์ไว้ว่าพระองค์จะตรัสแก่ผู้ถูกจองจำว่า “จงออกมา” (อิสยาห์ 49:9) เงื่อนไขเดียวของเสรีภาพของเราคือให้เรามาหาพระองค์ด้วยใจที่ชอกช้ำและวิญญานที่สำนึกผิด กลับใจ และหมามั่นทำตามพระประสงค์ของพระองค์

ประมาณ 30 ปีที่แล้วข้าพเจ้าพบชายคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าจะเรียกว่าโรมัส ตอนนั้นเขาอายุ 45 ปี ยี่สิบปีก่อนพ่อแม่ของเขาเข้าร่วม

ศาสนาจักร โรมัสไม่สนใจศาสนาใหม่ของพ่อแม่ แต่พ่อแม่รักเขาและมีความหวังว่าสักวันลูกชายจะถูกนำมาสู่ความรู้เรื่องความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู หลายปีผ่านไป พวกเขาพยายามชักชวนหลายครั้งอย่างน้อยก็เพื่อให้เขาพบกับผู้สอนศาสนาและฟังข่าวสาร เขาปฏิเสธครั้งแล้วครั้งเล่า และเขาเยาะเย้ยพ่อแม่ในเรื่องความเชื่อทางศาสนา

วันหนึ่งแม่ของเขาพูดด้วยความสิ้นหวังว่า “โรมัส ถ้าลูกจะเรียนบทสนทนากับผู้สอนศาสนาสักครั้ง แม่จะไม่พูดเรื่องศาสนาจักรกับลูกอีกเลย” โรมัสตัดสินใจว่านี่เป็นการต่อรองที่ดีและยอมพบกับผู้สอนศาสนา ในช่วงบทสนทนาสามบทแรก เขาเพียงแต่นั่งอยู่ที่นั่นด้วยความจองหอง บางครั้งก็หัวเราะเยาะสิ่งที่เอลเดอร์กำลังสอน

ระหว่างบทสนทนาที่สี่ เรื่องการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และหลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณ โรมัสไม่พูดอะไรเลยได้แต่นั่งเงียบผิดปกติและตั้งใจฟัง เมื่อจบบทเรียน เอลเดอร์แสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด จากนั้นผู้สอนศาสนาคนหนึ่งก็ได้รับการกระตุ้นเตือนให้เปิดพระคัมภีร์ไบเบิลและอ่านข้อความนี้

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก” (แมทธิว 11:28-29)

โรมัสน้ำตาไหลพรากทันที “คุณกำลังพยายามบอกว่าพระคริสต์ทรงให้อภัยบาป *ของผม* ได้อย่างนั้นหรือ” เขาถาม “ผมดำเนินชีวิตแย่มาก ความทรงจำเกี่ยวกับบาปหลอกหลอนผม ผมอยากทำอะไรก็ได้เพื่อเอาความรู้สึกผิดนั้นออกไป”

ความจองหองของเขาเป็นเปลือกนอกที่ปกปิดจิตวิญญาณอันเป็นเชลยของบาปและความรู้สึกผิด เอลเดอร์รับรองกับโรมัสว่าพระคริสต์จะทรงให้อภัยเขาและจะทรงปลดปล่อยเขาจากภาระของความรู้สึกผิดถ้าเขาเพียงแต่กลับใจ รับบัพติศมาและการยืนยันเอลเดอร์แสดงประจักษ์พยานต่อจากนั้นถึงพลังแห่งการชดใช้นับจากวินาทีนั้น ทุกอย่างในชีวิตของโรมัสเปลี่ยนไป เขามีสิ่งมากมายที่ต้องกลับใจและเอาชนะ แต่โดยผ่านพรของพระเจ้า เขาก็มีคุณสมบัติคู่ควรรับบัพติศมา

20 กว่าปีต่อมา ขณะนั่งอยู่ในห้องนมัสการของพระวิหารแพรงก์-เฟิร์ต เยอรมนี ชายผมสีดอกเลาข้างหน้าข้าพเจ้าเหลียวมาพูดว่า “คุณคือเอลเดอร์ฟอร์เทอร์ไช้ไหมครับ” ยิ่งความปีติยินดียิ่งแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจำโรมัสได้—ชายผู้เป็นอิสระจากพันธนาการโดยเดชานุภาพของพระเยซูคริสต์ และยังคงเชื่อสัตย์ในศาสนาจักร

ของพระเจ้า

บางทีเทศกาลคริสต์มาสปีนี้เราแต่ละคนอาจจะตั้งใจเข้าใกล้พระบิดาในสวรรค์ในการสวดอ้อนวอนอย่างนอบน้อมและวิงวอนขอเดชาานุภาพแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์ให้อยู่กับเราในชีวิตประจำวันและปลดปล่อยเราจากการเป็นเชลยส่วนตัวในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก

ไอ้ คินคักดีสิทธิ์

ในเดือนธันวาคม ปี 1987 ราวสองสัปดาห์ก่อนคริสต์มาส ข้าพเจ้าเดินทางไปทำธุระที่อิสราเอล นำเสียดายที่ในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ยามนั้นไม่สงบสุข มีการเดินขบวนในเวสต์แบงก์ ถนนหนทางในเยรูซาเล็มเก๋าร้างผู้คน และร้านรวงต่าง ๆ เอาไม่กระดานมาปิด ความตึงเครียดทางการเมืองแผ่ไปทั่ว เหตุการณ์เลวร้ายลงไปอีกเมื่อฝนฤดูหนาวตกปรอย ๆ เกือบทั้งสัปดาห์ ด้วยกลัวความรุนแรงนักท่องเที่ยวจึงอยู่ห่างจากย่านนั้น แต่ขณะข้าพเจ้าเดินผ่านเยรูซาเล็ม สันติสุขชัดเจนหัวใจข้าพเจ้าเพราะรู้ว่านี่เป็นเมืองที่พระเจ้าผู้ไถ่ทรงรักมาก

ข้าพเจ้ากลับถึงสหรัฐอเมริกาตอนดึกของคืนวันศุกร์ก่อนคริสต์มาส เมื่อถึงวันสะบาโตในอีกสองวันต่อมาเสียงนาฬิกาปลุกข้าพเจ้าตื่นขึ้นมาด้วยเพลง “O Holy Night”

*จอมกษัตริย์นอนอยู่ในรางหญ้าอันต่ำต้อย
ประสูติเป็นสหายเราในการทดลอง⁶*

*บางทีเทศกาล
คริสต์มาสปีนี้
เราแต่ละคน
อาจจะตั้งใจเข้า
ใกล้พระบิดาใน
สวรรค์ในการ
สวดอ้อนวอน
อย่างนอบน้อม
และวิงวอนขอ
เดชาานุภาพแห่ง
พระบุตรที่รัก
ของพระองค์
ให้อยู่กับเราใน
ชีวิตประจำวัน
และปลดปล่อย
เราจากการเป็น
เชลยของเราใน
รูปแบบต่าง ๆ
ไม่ว่าเรื่องใหญ่
หรือเรื่องเล็ก*

บทเพลงและข่าวสารซาบซึ้งสุดใจ ข้าพเจ้าน้ำตาไหลขณะตรึงตรองการพลีพระชนม์ชีพอันน่าสรรเสริญและพระชนม์ชีพที่ดีพร้อมของพระเจ้าผู้ไถ่แห่งอิสราเอล—พระองค์ผู้ประสูติมาเป็นสหายของคนต่ำต้อยและความหวังของคนอ่อนโยน ข้าพเจ้านึกถึงประสบการณ์ในเยรูซาเล็ม และความรักท่วมท้นความรู้สึกนึกคิดทั้งหมดที่ข้าพเจ้ามีต่อพระองค์ผู้เสด็จมายังแผ่นดินโลกและทรงรับภาระของเราทุกคนไว้กับพระองค์ ข้าพเจ้าตื่นตันเมื่อคิดว่าพระองค์อาจจะทรงถือว่าข้าพเจ้าเป็นสหาย ข้าพเจ้าไม่เคยลิ้มความรู้สึกอ่อนโยนของเช้าตรู่วันอาทิตย์นั้นซึ่งเป็นพยานบริสุทธิ์เท่าที่ข้าพเจ้าเคยได้รับมา ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก ข้าพเจ้าทราบดีว่าพระองค์ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้าทราบดีว่าพระองค์ทรงได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าก่อนการสร้างโลกให้ประกาศอิสราเอลแก่บรรดาเชลย ข้าพเจ้ากล่าวถึงการประสูติและพระชนม์ชีพของพระองค์ว่า “เชิญมาสักการะพระองค์”⁷ ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “A Child Is Born (เด็กคนหนึ่งเกิดมา)” เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม ค.ศ. 2008 ที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่

อ้างอิง

1. *The Messiah*, ed. T. Tertius Noble (1912), vi.
2. ดูคู่มือพระคัมภีร์, “เบธเลเฮม,” scriptures.lds.org.
3. “ไอ้ พระบิดาผู้รับนคร,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 81.
4. ดู Bible Dictionary, “Feasts.”
5. ดูริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “สันติสุขและปีติที่รู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์,” *เสียงโสมนา*, ธ.ค. 2011, 21.
6. “Cantique de Noël” (“O Holy Night”), *Recreational Songs* (1949), 143.
7. “ขอเชิญท่านผู้วางใจ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 97.

การทำดัชนี สำคัญยิ่ง

การทำดัชนีทำให้เข้าถึงบันทึก
ทางออนไลน์ได้มากขึ้น ทั้งนี้
เพื่อให้สมาชิกสามารถหาและ
นำชื่อครอบครัวไปพระวิหารได้

โดย เจนนิเฟอร์ เกรซ โจนส์
นิตยสารศาสนจักร

ข
บ
ข้อความสั้น ๆ บนคีย์บอร์ดอ่านว่า “จงคอมพิวเตอร์ตัวนี้
ไว้ให้แซมมิวเอลใช้ตอนตีห้า” เพื่อขานรับคำท้าทายของ
ประธานสแตคที่ให้สแตคทำดัชนีหนึ่งล้านชื่อ แซมมิวเอล ปี.
วัย 14 ปีจากยูทาห์จึงเริ่มต้นตีห้าเพื่อเขาจะได้ทำดัชนีก่อนไป
โรงเรียน ด้วยเหตุที่มีคอมพิวเตอร์เครื่องเดียวในบ้านและพี่น้อง
หกคนต้องใช้ทำการบ้าน แซมมิวเอลจึงต้องเสียสละการนอนบาง
ส่วนเพื่อจะได้มีเวลาใช้คอมพิวเตอร์

แต่ความกระตือรือร้นของแซมมิวเอลแผ่ขยายไปถึงคนที่เหลือ
ในครอบครัว ไม่นานนาธานพี่ชายก็สละเวลาเล่นบาสเกตบอล
และไอวี่ลินน้องสาวสละเวลาอ่านหนังสือมาทำดัชนี “ผมไม่เคย
ได้รับการท้าทายจากลูก ๆ มากเท่านี้มาก่อน” คุณพ่อของแซมมิว
เอลกล่าว “ผมคิดว่าการทำดัชนีเป็นเรื่องยากจนกระทั่งพวกเขา
เข้ามาเกี่ยวข้อง พวกเขาสอนผมว่างานนี้ทำได้ง่าย ๆ และสนุก”
คืนก่อนปีใหม่ เด็กเหล่านี้เร่งทำเป้าหมายการทำดัชนีของปีเก่าให้
เสร็จก่อนเที่ยงคืน

ห่างออกไปหลายพันไมล์ ครอบครัวลานูซาในกัวเตมาลา
มีความกระตือรือร้นแบบเดียวกัน ครอบครัวนี้มีเก้าคน—ลูกห้าคน
แม่ พ่อ ยาย และตา—ใช้คอมพิวเตอร์เครื่องเดียวกัน เนื่องด้วย
ลูก ๆ ต้องใช้คอมพิวเตอร์ทำการบ้าน แม่กำลังศึกษาระดับมหา
วิทยาลัย และพ่อทำงาน คอมพิวเตอร์จึงเป็นที่ต้องการอย่างมาก
แต่แต่ละคนในครอบครัวผลัดกันทำดัชนี ครอบครัวนี้ทำดัชนีให้
บันทึกกว่า 37,000 บันทึกในปี 2011

เด็ก ๆ เหล่านี้และครอบครัวพวกเขาถูกชื่นชมรับคำท้าทายของ
เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดনার แห่งโครัมมัธครสาวกสิบสองที่ให้แก

เยาวชนของศาสนจักรในเดือนตุลาคม ปี 2011 ว่า

“หลายท่านอาจคิดว่างานประวัติครอบครัวต้องทำโดยผู้ใหญ่
เป็นหลัก แต่ข้าพเจ้าไม่เห็นข้อจำกัดเรื่องอายุบอกไว้ในพระคัมภีร์
หรือแนวทางที่ผู้นำศาสนจักรประกาศว่างานสำคัญนี้กำหนดไว้
เฉพาะผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะเท่านั้น ...

“ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้เยาวชนของศาสนจักรเรียนรู้และมีประสบ
การณ์ในวิญญานแห่งเอลิยาห์”

ประวัติครอบครัวง่ายและรวดเร็ว

การทำดัชนีเป็นเรื่องง่าย ๆ ให้ทุกคนได้เริ่มทำประวัติครอบครัว
และรู้ลึกถึงวิญญานของเอลิยาห์ รัฐบาลและศาสนจักรเก็บ
บันทึกของประชาชนและครอบครัวไว้หลายศตวรรษ แต่บันทึก
เหล่านี้เข้าถึงยากและเสียเวลาคัดแยก ก่อนหน้านั้นคนที่ถูกแยก
ทางภูมิศาสตร์จากแผ่นดินบรรพชนของพวกเขาต้องเดินทางไป
สถานที่เหล่านั้นและตระเวนค้นหาบันทึกโดยไม่มีอะไรรับประกัน
ว่าพวกเขาจะพบชื่อครอบครัวสักหนึ่งชื่อหรือไม่

การเริ่มทำดัชนี FamilySearch ในปี 2006 เร่งการค้นคว้า
ประวัติครอบครัวให้เร็วขึ้น ชื่อที่เคยซ่อนไว้ในบันทึกที่เขียนลง
กระดาษและเก็บไว้ในสถานที่ห่างไกลถูกนำมาคัดลอก (ทำดัชนี)
และเวลานี้ค้นหาได้แล้วโดยใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อให้งานนี้บรรลุผล
ผู้อาสาทำดัชนีจะดาวน์โหลด “ชุด (batch)” บันทึกที่มีประมาณ
10 ถึง 50 ชื่อลงในคอมพิวเตอร์ที่บ้าน พวกเขาพิมพ์ชื่อ วันเดือนปี
และข้อมูลอื่น ๆ ลงในฐานข้อมูล FamilySearch ทำให้สามารถ
สร้างดัชนีอิเล็กทรอนิกส์ที่ค้นหาได้

ก่อนเปิดตัวการทำดัชนี FamilySearch การใช้เทคนิคคัดรายชื่อแบบเดิมสร้างดัชนีที่ค้นหาได้แม้เพียงชุดเดียวก็อาจใช้เวลาหลายปี ไมเคิล จัดสัน ผู้จัดการดัชนี FamilySearch กล่าวว่าใช้เวลา 11 ปีในการทำดัชนี Freedman Bank Records (บันทึกสหรัฐของทาสที่ได้รับการปลดแอกผู้เปิดบัญชีธนาคาร) เวลานี้เขาจะเนว่าคงใช้เวลาเพียงไม่กี่เดือน

อาสาสมัครทั่วโลกทำดัชนีไปแล้วหนึ่งพันล้านบันทึกตั้งแต่ปี 2006 แต่มีงานอีกมากให้ทำ บันทึกอีกหลายพันล้านชุดกำลังรออยู่ใน Granite Mountain Records Vault (อุโมงค์เก็บบันทึกที่เซาท์แคโรไลนา) ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ นอกจากนี้ยังมีบันทึกที่พบในหอจดหมายเหตุอีกหลายแห่งทั่วโลก ซึ่งแผนกประวัติครอบครัวกำลังถ่ายเป็นภาพดิจิทัลเฉลี่ยเดือนละ 35 ล้านภาพ

สภาวการณ์พิเศษ พรพิเศษ

ฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวว่า “ศาสนจักรสนับสนุนให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการทำดัชนี FamilySearch ซึ่งสำคัญยิ่งต่องานพระวิหารและประวัติครอบครัว”² สมาชิกจากทั่วโลกกำลังขานรับคำแนะนำนี้และได้รับพรอย่างเห็นได้ชัด

วิสุทธิชนในยูเครนกำลังทำงานหนักเพื่อสร้างดัชนีอิเล็กทรอนิกส์

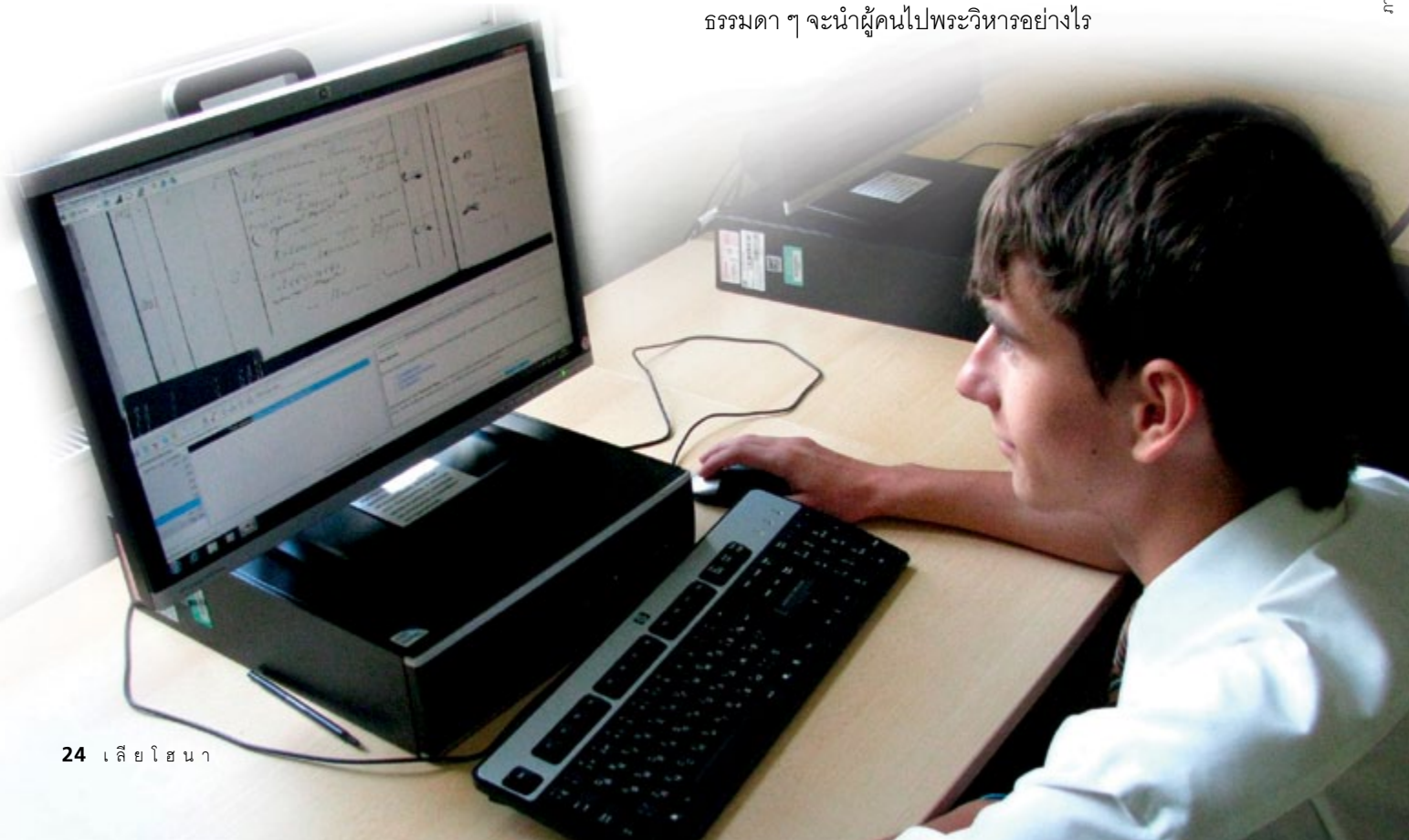
นิกส์ที่จะทำให้การค้นคว้าประวัติครอบครัวในยุโรปตะวันออกเร็วขึ้น ครอบครัวรูเดนโคในเคียฟกำลังเป็นแบบอย่างที่มีอิทธิพลอย่างมาก พวกเขายอมจ่ายค่าอินเทอร์เน็ตเพื่อจะได้ทำดัชนีรายชื่อกับลูก ๆ ได้ ชิสเตอร์รูเดนโควางแล็ปท็อปของครอบครัวไว้ที่โต๊ะในครัวเพื่อให้เธอสามารถทำดัชนีในช่วงเวลาว่างระหว่างวัน เธอใช้มือหนึ่งพิมพ์ชื่อขณะที่อีกมือหนึ่งกำลังอุ้มลูก ลูกชายวัย 16 ปีและลูกสาววัย 12 ปีของพวกเขาทำดัชนีเป็นประจำด้วย และบางครั้งครอบครัวไปที่หอจดหมายเหตุของรัฐบาลเพื่อค้นหารายชื่อครอบครัว ครอบครัวรูเดนโคส่งชื่อไปพระวิหารเป็นประจำ และประกอบศาสนพิธีแทนชื่อเหล่านั้น บางครั้งพวกเขาไปพระวิหารสัปดาห์ละหลายครั้ง

ชิสเตอร์รูเดนโคพูดถึงพรที่เธอได้รับผ่านงานประวัติครอบครัวดังนี้ “ดิฉันเชื่อว่าการทำดัชนีและงานประวัติครอบครัวคุ้มครองเรา ดิฉันได้รับสัญญาณในปิตุพรว่าการทำงานนี้จะคุ้มครองดิฉันและลูก ๆ ความคิดของพวกเขาจะสะอาดและพวกเขาจะสามารถต้านอิทธิพลไม่ดีของโลกนี้ได้ ... [ลูก ๆ ของดิฉัน] มีพลังของพระเจ้าเป็นเจ้าของงานนี้”

สมาชิกจำนวนมากกำลังค้นพบว่าการทำดัชนีให้โอกาสการรับใช้ที่มีความหมายโดยไม่คำนึงถึงทักษะหรือสภาวะการณ์ มาลินดา เพอร์รี่จากยูทาห์ สหรัฐอเมริกาประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์เมื่ออายุ 24 ปีทำให้ซีกซ้ายเป็นอัมพาตตั้งแต่คอลงมา ขณะปรับตัวเข้ากับวิถีชีวิตใหม่นี้ ชิสเตอร์เพอร์รี่สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับวิธีที่เธอจะรับใช้ได้ เธอได้รับคำตอบเมื่อเรย์ลีน แอนเดอร์สัน จากฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สเตรทไปเยี่ยมเธอและสอนเธอทำดัชนี เวลานี้ชิสเตอร์เพอร์รี่ใช้เวลาที่คอมพิวเตอร์ทุกวันโดยใช้เทปกาวพันไม้ติดกับมือและขยับมือพอให้พิมพ์ได้ เธอทำดัชนีรายชื่อวันละชุด

“แทนที่จะสนใจแต่ตัวเองเหมือนที่เคย ความสนใจของดิฉันเปลี่ยนมาเป็นการรับใช้ผู้อื่น” ชิสเตอร์เพอร์รี่กล่าว “ดิฉันรักพระเจ้า และดิฉันชอบขยายพรของพระองค์ไปถึงผู้อื่นผ่านการทำดัชนี”

ขณะที่การนำเสนอเรื่องประวัติครอบครัว เดวิด พิคอัฟ ประธานสเตรทในซอร์ลีย์ ประเทศอังกฤษ รู้สึกแรงกล้าว่าการทำดัชนีสามารถช่วยให้สมาชิกสเตรทเพิ่มความปรารถนาจะนมัสการในพระวิหาร แต่เขาสงสัยว่าสิ่งที่ดูเหมือนเป็นการป้อนข้อมูลธรรมดา ๆ จะนำผู้คนไปพระวิหารอย่างไร

ภาพถ่ายประกอบโดย อเล็กซ์ วิคโตริช โคโบรอสกี

เขาตัดสินใจลองทำดัชนีและพบว่าสิ่งนี้นำวิญญาณของเอลิยาห์เข้ามาในชีวิตเขามากขึ้น สำหรับเขาการทำดัชนีกลายเป็นงาน “ขัดเกลา” งานหนึ่ง “คุณไม่สามารถทำดัชนีโดยไม่นึกถึงชื่อเหล่านั้น ไม่เพียงชื่อที่คุณกำลังทำดัชนีเท่านั้นแต่ชื่อของครอบครัวคุณเช่นกัน” เขากล่าว

ประธานพิค็อพทำทนายสมาชิกลงในสแตคของเขาให้ใช้การทำดัชนีเป็นวิธีมีส่วนร่วมในงานประวัติครอบครัว ภายในเวลาอันสั้นเขาก็กับผู้นำสแตคคนอื่น ๆ สังเกตเห็นความมีค่าควรในการถือใบรับรองพระวิหารและจำนวนผู้เข้าร่วมการประชุมสี่ครั้งเพิ่มขึ้นอย่างมาก พวกเขาสังเกตเห็นว่าสมาชิกผู้มีส่วนร่วมในการทำดัชนีเริ่มมีความปรารถนาจะนำชื่อครอบครัวของตนไปพระวิหาร แม็คเคนซี เอช. วัลลิวเจ็คปีเกิดความผั่งจิตผั่งใจในคำทนายของประธานพิค็อพและเริ่มทำดัชนี เธอช่วยให้พี่ ๆ น้อง ๆ พ่อแม่และปู่ตายายเข้ามามีส่วนร่วมด้วย ไม่ถึงสองปีแม็คเคนซีทำดัชนีไปแล้วกว่า 44,000 ชื่อ สำคัญกว่านั้นคือแม็คเคนซีกับครอบครัวรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้เสาะหาชื่อครอบครัวของพวกเขาเอง นำชื่อไปพระวิหาร และมีส่วนร่วมในศาสนพิธีแห่งความรอด

การทำดัชนีช่วยสมาชิกสแตคซอร์ลีย์โดยนำพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตพวกเขาเพิ่มมากขึ้นและให้เครื่องมือที่พวกเขาจำเป็นต้องใช้เพื่อนำชื่อครอบครัวไปพระวิหาร “คุณไม่จำเป็นต้องมีค่าควรเข้าพระวิหารจึงจะทำดัชนีได้” ประธานพิค็อพกล่าว “แต่เมื่อคุณทำดัชนี สิ่งนั้นจะขัดเกลาคุณ และคุณจะต้องการมีค่าควรเข้าพระวิหาร คุณจะต้องการไปพระวิหาร คุณจะต้องการทำงานเพื่อบรรพชนของคุณ ... ผมรู้เช่นนั้นเพราะมันเกิดขึ้นกับผมมาแล้ว”

การทำดัชนีช่วยทุกคน

พระเจ้าทรงสัญญาว่า “ดูเถิด, เราจะเร่งงานของเราเมื่อถึงเวลา” (คพ. 88:73) การทำดัชนีเป็นวิธีหนึ่งที่พระเจ้าทรงกำลังทำให้สัญญาดังกล่าวเกิดสัมฤทธิ์ผล ผู้คนค้นหาบรรพชนของตนเองและอาจจะฝากคนอื่นหาให้ แต่การทำดัชนีอำนวยความสะดวกและเร่งการค้นคว้าประวัติครอบครัวให้ทุกคน “พระเจ้าได้ประทานเทคโนโลยีแก่เราเพื่อความก้าวหน้าอย่างยิ่งในการหาชื่อ” บราเดอร์จัดสันกล่าว “คุณไม่เพียงทำงานประวัติครอบครัวของคุณเองเวลานี้เท่านั้น แต่การทำดัชนีเป็นความพยายามร่วมกันเพื่อช่วยลูกทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ด้วย” ■

มากกว่าเพียงป้อนข้อมูล

๓อนแรกการทำดัชนีอาจดูคล้ายกับการป้อนข้อมูลธรรมดา แต่ผู้ทำดัชนีที่มีประสบการณ์เป็นพยานบ่อยครั้งว่าการทำดัชนีเป็นการดำเนินกิจกรรมทางวิญญาณที่เป็นพรแก่ชีวิตทั้งสองด้านของม้าน้ำด้านล่างเป็นข้อเสนอแนะบางประการที่จะช่วยให้การทำดัชนีกลายเป็นประสบการณ์ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางวิญญาณ

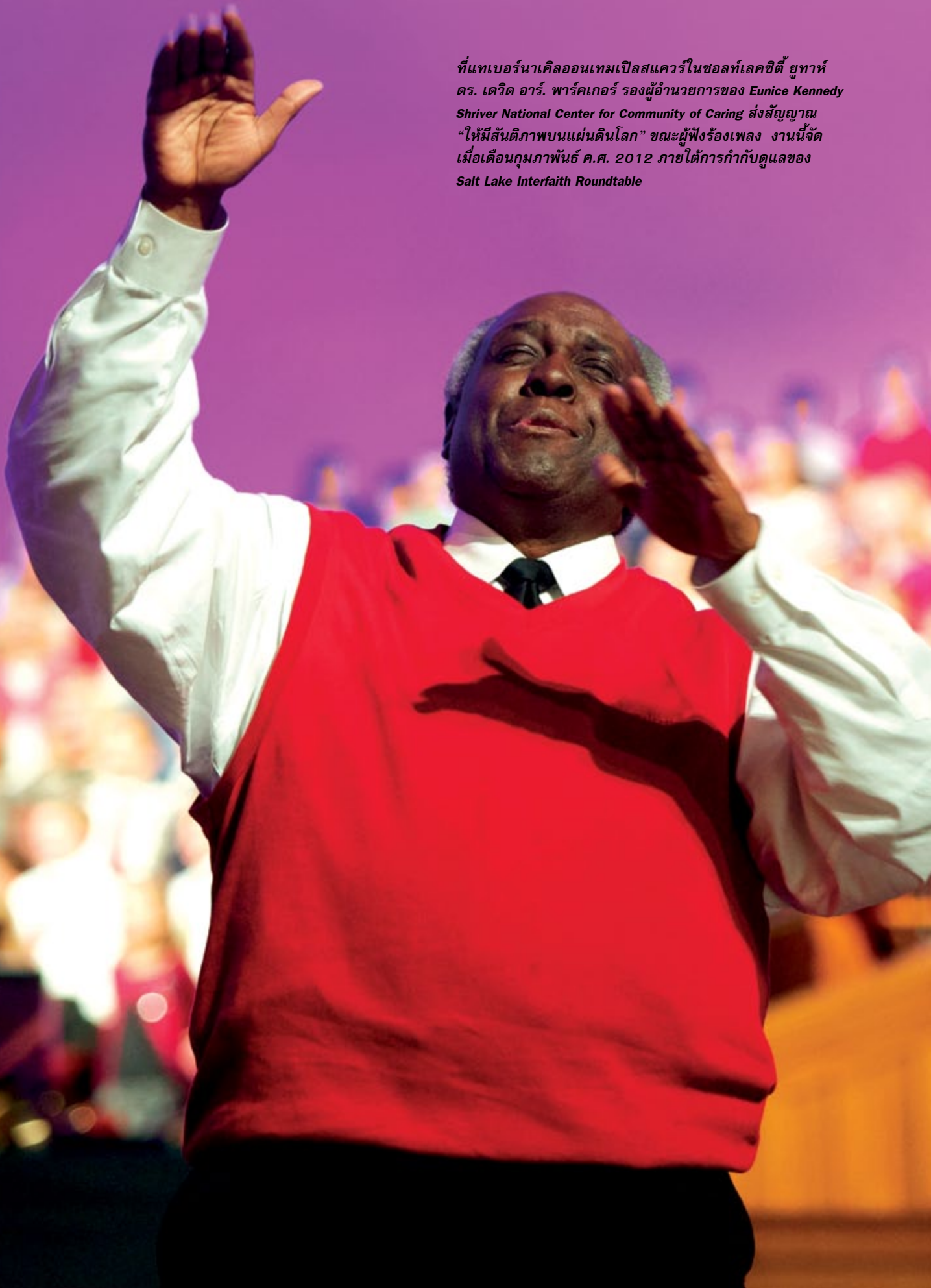
1. เริ่มต้นด้วยการสวดอ้อนวอน ท่านอาจต้องสวดอ้อนวอนอย่างเฉพาะเจาะจงขอให้รู้สึกถึงวิญญาณของเอลิยาห์เพื่อให้ใจท่านหันไปหาบรรพชน
2. จัดสิ่งที่ทำให้เขว รวมถึงโทรทัศน์และเพลงที่จะทำให้ท่านเขวไปจากพระวิญญาณ
3. ทำดัชนีกับครอบครัวหรือเพื่อน ๆ นี้ไม่เพียงจะช่วยท่านอ่านลายมือที่อ่านยากเท่านั้น แต่อาจจะเปิดประตูให้ท่านสนทนาเรื่องประวัติครอบครัวของท่านด้วย
4. พึงระลึกว่าทุกชื่อที่ท่านทำดัชนีแทนบุคคลหนึ่งซึ่งลูกหลานที่ยังมีชีวิตจะหาพบและรับศาสนพิธีแทนในพระวิหาร
5. จำไว้ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยท่าน โดยผ่านพระผู้ช่วยให้รอดท่านสามารถเอาชนะการทำทนายทุกอย่างที่ท่านอาจพบเจอขณะทำดัชนี (ดู 2 โครินธ์ 12:9-10)

การทำดัชนีมีในภาษาตัทซึ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น โปแลนด์ โปรตุเกส รัสเซีย สเปน และสวีเดน ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ familysearch.org/indexing

อ้างอิง

1. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “ใจของลูกหลานจะหันไป,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 32.
2. จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด, 29 ก.พ. 2012.

ที่แทเบอร์นาเคิลออนเทมเปิลสแควร์ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์
ดร. เดวิด อาร์. พาร์คเกอร์ รองผู้อำนวยการของ Eunice Kennedy
Shriver National Center for Community of Caring สังกัดศูนย์งาน
“ให้มีสันติภาพบนแผ่นดินโลก” ขณะผู้ฟังร้องเพลง งานนี้จัด
เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2012 ภายใต้การกำกับดูแลของ
Salt Lake Interfaith Roundtable

เป็นวิสุทธีชนที่ดีขึ้นโดย รับใช้ร่วมกับ ศาสนาอื่น

เมื่อเรารับใช้เคียงคู่กับผู้นับถือศาสนาอื่น
เราไม่เพียงสร้างชุมชนของเราและปรับปรุงความสัมพันธ์
ของเราเท่านั้นแต่ตัวเรากลายเป็นศาสนิกย์ที่ดีขึ้นด้วย

โดย เบตซี แวนเดนเบิร์ก

ผู้ นำศาสนจักรมักขอเรื่องอยู่เสมอให้สมาชิกร่วมมือกับผู้ที่มีใจซื่อสัตย์—โดยไม่คำนึงถึงศาสนา—ในการรับใช้และในอุดมการณ์เกี่ยวกับประเด็นทางศีลธรรม ผู้นำศาสนจักรเป็นแบบอย่างอยู่บ่อยครั้ง เมื่อไม่นานมานี้ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ พร้อมแฮร์เรียตกรรยา ได้รับรางวัลผู้มีมนุษยธรรมแห่งปีจาก Catholic Community Services ท่านพูดถึงสถานการณ์อันแปลกประหลาดนี้ว่า “คนเยอรมันสองคน อดีตผู้นับถืออิกายลูเธอรันเวลานี้เป็นมอรมอนที่ยึดมั่นศาสนากำลังได้รับยกย่องจากนิกายคาทอลิกในสหรัฐอเมริกา”¹

สมาชิกทั่วโลกได้ขานรับอย่างน่าทึ่งต่อคำขอเรื่องให้รับใช้เคียงบ่าเคียงไหล่กับสมาชิกองค์กรอื่น ดิฉันซาบซึ้งใจกับรายงานที่ว่าออร์ดแอลดีเอสกำลังปลุกชวนให้ชุมชน จัดประชุมระหว่างศาสนาเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม และทำความสะอาดชุมชนร่วมกับกลุ่มศาสนาอื่น

ในการรับใช้กับผู้นับถือศาสนาอื่น ดิฉันพบว่าคำพูดจูงใจจากเอลเดอร์ควอนทิน แอล. คุกแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเป็นจริง ท่านกล่าวว่า การรับใช้ที่จริงใจด้วยความนับถือกันระหว่างศาสนาไม่เพียงเสริมสร้างชุมชนของเราเท่านั้นแต่ทำให้เราสามารถเพิ่มทวีความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและลูก ๆ ของพระองค์ทั้งโดยส่วนตัวและโดยรวมด้วย²

ทำให้โลกน่าอยู่ขึ้น

ไม่กี่ปีก่อน ศาสนาจารย์นิกายเพรสไบทีเรียนคนหนึ่งย้ายเข้ามาอยู่ในชุมชนของดิฉัน เธอต้องการรับใช้เพื่อนบ้านทุกคนของเธอ ไม่เฉพาะคนในศาสนจักรของเธอเท่านั้น ขณะที่เธอยืนมือช่วยเหลือคนในละแวกแอลดีเอสของเราด้วยความเป็นมิตร เสนอความช่วยเหลือ และเชิญไปงานเลี้ยงแถวบ้าน สมาชิกออร์ดก็เริ่มมีส่วนร่วมในโครงการรับใช้ของคนในโบสถ์เธอเช่นกัน เธอกับเพื่อนบ้านต่างศาสนาร่วมมือกันจัดหาทุนช่วยครอบครัวแอลดีเอสที่ต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลเร่งด่วน

Holladay Matters (ในฮอลลาเดย์ รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา) ตั้งขึ้นเพื่อต้อนรับคนทุกศาสนาหรือไม่มีศาสนาเข้าร่วมโครงการและกิจกรรมในละแวกใกล้เคียง ในภาพคือสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้ง บรรดาสตรีของนิกายต่าง ๆ

อัครสาวกออร์สัน เอฟ. วิทนีย์ (1855–1931) กล่าวว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าทรงใช้มากกว่าหนึ่งคนทำงานอันยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์ของพระองค์ให้สำเร็จ ... งานนี้ยิ่งใหญ่ไพศาลและลำบากมากสำหรับคน ๆ เดียว”³ สิ่งสำคัญยิ่งจะสำเร็จได้เมื่อคนตีรวมแรงร่วมใจกัน ความพยายามของศาสนาจารย์เพื่อนบ้านของเรานำไปสู่การก่อตั้งคณะกรรมการชุมชนระหว่างศาสนาที่ร่วมมือกับสมาคมสังเคราะห์ศาสตร์ของเราจัดการประชุมของสตรีเพื่อจัดชุดสุขอนามัยและหนังสือให้หน่วยงานผู้ลี้ภัย ความเชื่อมโยงระหว่างศาสนาเหล่านี้เปิดทางให้สมาชิกสภาคณะได้ช่วยศาสนิกชนเลี้ยงอาหารผู้ลี้ภัยกลุ่มใหญ่ที่มารวมกลุ่มกันและก้าวเข้าไปเมื่ออีกนิกายหนึ่งต้องการอาสาสมัครเพิ่มที่บ้านพักคนอนาถา

“เรามีหน้าที่รับผิดชอบ ... ในการทำงานร่วมกับนิกายและองค์กรอื่น” ประธานโรมัส เอส. มอนสันบอกสมาชิก⁴ การยื่นมือช่วยเหลือเช่นนี้เป็นพรแก่โลกนอกเหนือจากการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อมนุษยธรรม ในการปราศรัยต่อผู้นำศาสนาคริสต์ในสหรัฐ เอ็ดเดอร์เจฟเฟอรี อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสองได้พูดถึงการอภิปรายระหว่างนิกายอีแวนเจลิสม์กับแอลดีเอสซึ่งจัดขึ้นหลายครั้งที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์⁵ ผลลัพธ์ประการหนึ่งของการประชุมอภิปรายเหล่านี้เกิดขึ้นเมื่อผู้นำศาสนาที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งขอโทษศาสนจักรที่บางคนในชุมชนของเขาพูดถึงศาสนา Mormon ในทางที่ผิด⁶ เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์กล่าวถึงการสร้างสะพานเชื่อมเช่นนั้นว่า “ข้าพเจ้าอดเชื่อไม่ได้ว่านี่เป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ที่เบื้องบนเตรียมไว้ให้นยาม่วนวายเช่นนี้”⁷

ทำให้ความสัมพันธ์ของเราดีขึ้น

เมื่อเราปรับใช้กับผู้อื่น แนวทางที่แน่วแน่จะช่วยเราทำให้ปฏิสัมพันธ์ของเรามีความหมายมากขึ้นได้และหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดความ

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2011 เด็ก ๆ จาก Immaculate Conception Catholic Church ในนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา แสดงไปรแกรมคริสต์มาสร่วมกับเด็ก ๆ จากกลุ่มศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย คอนเสิร์ตการกุศลครั้งนี้ช่วยรวบรวมอาหารให้ห้องเก็บอาหารในท้องถิ่น

ขุนเคื่อง ดิฉันเคยอยู่ในเมืองใหญ่เมืองหนึ่งและอาสาเข้าไปรณรงค์สอนพิเศษเพื่อคนทั่วไปของนิกายหนึ่งในท้องถิ่น—เพียงเพื่อพบว่าเจ้าของโปรแกรมไม่ยอมรับดิฉันเมื่อทราบว่าเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ประสบการณ์ครั้งนั้นทำให้ดิฉันเห็นค่าความช่วยเหลือของทุกคนไม่ว่าเขาจะนับถือศาสนาใด (หรือไม่มีศาสนา) ดิฉันติดตามความสนใจใคร่รู้ของผู้อื่นเกี่ยวกับศาสนจักรด้วยความซาบซึ้งใจ แต่ดิฉันทราบเช่นกันว่าเราเหล่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจริงจังกับหน้าที่ซึ่งพระเยซูทรงมอบหมายให้รักเพื่อนบ้านของเรา ให้เสื้อผ้าคนเปลือยเปล่าเลี้ยงอาหารคนหิวโหย และเยี่ยมคนถูกจองจำ (ดู มัทธิว 25: 34–36) โดยไม่คาดหวังให้ผู้รับหรือคนที่รับใช้กับเราเปลี่ยนใจเสื่อมใส ความร่วมมือที่จริงใจด้วยความนับถือกันระหว่างศาสนาไม่เรียกร้องให้กลุ่มใด รวมทั้งกลุ่มของเรา ละทิ้งความเชื่อของตนแต่ส่งเสริมให้ผู้มีส่วนร่วม “อย่าขัดแย้งกับศาสนจักรใดเลย” (คพ. 18:20) และ “ห่อหุ้มตนเองด้วยพันธะแห่งจิตกุศล” (คพ. 88:125)

อีกแนวทางหนึ่งที่เป็นประโยชน์มาจากผู้นำสเคคที่เฉลียวฉลาดคนหนึ่งในละแวกแอลดีเอสของเรา เขาแนะนำสมาชิกที่รับใช้กับศาสนาอื่นไม่ให้ “เข้าควบคุม” โดยครอบงำการตัดสินใจหรือยกตนเป็นผู้นำแต่ทำงานในสภาและเปิดให้ทุกคน “มีอภิสิทธิ์เท่าเทียมกัน” (คพ. 88:122) ผู้นำท่านนี้มีประสบการณ์กว้างไกลในการทำงานกับนิกายอื่น เขากระตุ้นสมาชิกให้พัฒนาความสัมพันธ์อันดีเช่นกัน เขาค้นพบว่าคนที่ร่วมมือกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายพบว่าพวกเขาขยันขันแข็งและน่าคบ แต่สนใจจะทำงานให้ลุล่วงมากกว่าพัฒนามิตรภาพ

ประสบการณ์ของดิฉันในชุมชนและอุดมการณ์ด้านการศึกษาทำให้ดิฉันเชื่อมั่นว่าพระวิญญาณแรงกล้าเมื่อคนมากมายหลายตาเป็นหนึ่งเดียวกันในพันธกิจอันค้ำค่า ความรักอันพี่น้องและเจตนาที่บริสุทธิ์ขับเคลื่อนการรับใช้มากยิ่งขึ้นกว่าการทำงานที่ขยันขันแข็ง^๑

ผู้พูดแอลดีเอสคนหนึ่งว่าการประชุมวิชาการระหว่างศาสนาตั้งข้อสังเกตว่าการเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่นช่วยให้คนนอกศาสนจักรเข้าใจเราดีขึ้น^๑

นักวิชาการอีกคนที่นับถือศาสนาต่างจากเราสอนการสัมมนาเรื่องความเชื่อของชาวมอรมอนที่มหาวิทยาลัยมีชื่อแห่งหนึ่งของอเมริกา เธอค้นพบว่านักศึกษาต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนจักรของเรา “ในขั้นต้น ... เพราะพวกเขาถูกเลี้ยงดูมาให้เชื่อว่าศาสนานี้เป็นกลุ่มลัทธิที่มีความเชื่อแปลก ๆ แต่ประสบการณ์ที่พวกเขามีกับมิตรสหายและเพื่อนร่วมงานชาวมอรมอนไม่ตรงกับความคิดฝังใจดังกล่าว”¹⁰

ทำให้ตัวเราดีขึ้น

การรับใช้เคียงคู่ผู้อื่นไม่เพียงช่วยให้พวกเขาเข้าใจเราเท่านั้น แต่กระตุ้นให้เราเรียนรู้จากพวกเขาด้วยและตระหนักมากขึ้นว่าพระผู้เป็นเจ้า “มิได้เลือกที่รักมักที่ชังผู้ใด” (คพ. 1:35) พระองค์ทรงช่วยเหลือคนดีในทุกศาสนาและวัฒนธรรมเมื่อพวกเขาพยายามทำให้ชีวิตบุตรธิดาของพระองค์ดีขึ้น

การยอมรับความดีในผู้อื่นช่วยให้เราอ่อนน้อมถ่อมตนอยู่เสมอ—ตรงข้ามกับพวกฟาริสีที่พระเยซูทรงประณามเพราะความจองหองทางวิญญาณของพวกเขา (ดู มัทธิว 23) หรือชาวโซรัมผู้ซึ่งหนังสือแอลมาพรรณนาว่าเป็นพวกถือดีและยโส (ดู แอลมา 31) การเปิดรับความดีในผู้อื่นทำให้เรา

ประเด็นหลักคำสอน

- พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้ผู้มีใจซื่อสัตย์ในทุกนิกาย และทุกวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมงานของพระองค์บนแผ่นดินโลก
- การทำงานกับผู้นับถือศาสนาต่างจากเราเพื่อส่งเสริมอุดมการณ์ดีจะเปิดทางให้เราสามารถทำได้ดีมากกว่าที่เราจะทำได้โดยลำพัง
- ความร่วมมือฉันมิตรด้วยความนับถือกันระหว่างศาสนาสถิตความเข้าใจผิด สร้างความรู้สึกของความเป็นพี่น้อง และดึงเราให้ใกล้ชิดพระบิดาของเราทุกคนมากขึ้น

ผู้มีส่วนร่วมพูดถึงการปกป้องเสรีภาพทางศาสนาในการประชุมระหว่างศาสนาที่จัดในเฮาเปาลู บราซิล เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 2013

สร้าง จากชาย: นักเต้น
Bharatanatyam แสดงใน
ซอลท์เลคแทเบออร์นาเคิล
ระหว่าง Interfaith Music
Tribute ในเดือนกุมภาพันธ์
ค.ศ. 2010 สมาชิกที่เข้า
ชมชื่นชอบการแสดงครั้ง
นี้ ในวิดีโอ Mormon
Messages คนหนุ่มสาว
จากหลายศาสนาพูดถึง
ความสำคัญของความ
บริสุทธิ์ทางเพศ ผู้เข้าร่วม
Interfaith Charity Quilting
Bee ประจำปีที่จัดในฮิวสตัน
เท็กซัส สหรัฐอเมริกา ช่วย
กันทำผ่านววมให้ครอบครัว
ที่ขัดสน

สามารถเป็นคนดีขึ้นได้

ความรักของเราไม่เพียงขยายจากแวงดวงใกล้ชิด
ของครอบครัวไปถึงมิตรสหายของเราได้เท่านั้นแต่
ถึงเพื่อนบ้านของเราด้วย—และแม้กระทั่งศัตรูของ
เรา สมาชิกศาสนจักรคนหนึ่งที่ประจำการกองทัพ
อเมริกันในญี่ปุ่นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เล่าเรื่อง
การต่อสู้กับความเคียดแค้นที่เขามีต่อคนญี่ปุ่น
หลังจากชาวเมืองญี่ปุ่นต้อนรับเขาเข้ามาในสถาน
นั้สการ เขาพบว่า “จิตใจของพวกเขาสัมผัสจิตใจ
ของผม และผมรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงอันน่า
พิศวงในความรู้สึกที่ผมมีต่อพวกเขา ความเคียด
แค้นมลายหายไป ... ผมตริกรองสิ่งที่เกิดขึ้นใน
สถานที่แห่งนั้นและการเปลี่ยนแปลงอันน่าพิศวง
ที่ผมรู้สึกต่อคนที่นี่”¹¹

ทำนองเดียวกัน เมื่อเราต้อนรับผู้อื่นอย่างจริงใจ
ให้เข้ามาอยู่ท่ามกลางพวกเรา พวกเขาสามารถ
ประสบกับการเปลี่ยนแปลงได้เช่นกัน ชาวคริสต์
นิกายอิวแวนเจลิสคนหนึ่งผู้สำเร็จการศึกษาจาก
มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์เขียนบทความหนึ่งเกี่ยวกับ
ประสบการณ์ของเธอและพูดถึงการที่เธอต่อต้าน
นักศึกษาแอลดีเอสตั้งแต่แรก แต่ในที่สุดหลังจาก
สร้างมิตรภาพที่มีความหมาย เธอกลับชื่นชม “สิ่ง

ที่ดิฉันรู้สึกว่ามีสิทธิมนุษยคสุดทำเนนเรื่องความ
ใกล้ชิดของพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์ ดิฉันเริ่มยอม
รับว่าขณะดิฉันพยายามรักษาความล้ำเลิศของ
พระผู้เป็นเจ้าเอาไว้ในความคิด ดิฉันกลับมองข้าม
ความใกล้ชิดของพระองค์กับดิฉัน—และการ
ตระหนักเช่นนี้มีผลต่อดิฉันอย่างลึกซึ้ง”¹²

ในการปราศรัยต่อผู้นำคริสตศาสนาสิกชน เอ็ด-
เดอร์ฮอลแลนด์รับรู้ถึง “ความเสี่ยงอันเนื่องจาก
การเรียนรู้สิ่งใหม่เกี่ยวกับคนอื่น ความเข้าใจใหม่ ๆ
มักส่งผลต่อทัศนคติเดิม ๆ จึงหนีไม่พ้นที่เราต้อง
คิดใหม่ จัดการใหม่ และปรับโครงสร้างใหม่ให้แก่
ทัศนคติทางโลกของเรา”¹³ ในการเป็นเพื่อนกับผู้นับ
ถือศาสนาอื่น ดิฉันมักจะรู้สึกตัวว่ากำลังวิเคราะห์
ความแตกต่างของเรา โดยพยายามแยกแยะขีดชั้น
ทางวัฒนธรรมออกจากขีดชั้นทางหลักคำสอน ขณะ
เดียวกันก็พยายามเห็นค่าทุกสิ่งที่เป็นคุณธรรมและ
งดงามที่พวกเขามีให้ จริงอยู่ที่การพยายามทำเช่น
นั้นบางครั้งรู้สึกเสี่ยง แต่ก็คุ้มค่าเสมอ ในขั้นตอน
การปรับโครงสร้างกระบวนทัศน์ใหม่ของดิฉัน ดิฉัน
รู้สึกตัวว่ากำลังทิ้งแนวโน้มผิดเพี้ยนทางวัฒนธรรม
ของตนและเข้าใกล้แก่นสารของพระกิตติคุณมาก
ขึ้น

อลัน แบชแมน ประธานคณะกรรมการของ Salt Lake Interfaith Roundtable พูดที่ซอลท์เลคแทเบอร์นาเคิล เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2012

สตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายสามคนเข้าร่วม Faith Feast งานเลี้ยงอาหารค่ำระหว่างวัฒนธรรมในสโปกแคน วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา พวกเขาและผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ ไปเยือนสุเหร่าอิสลามในท้องถิ่นที่ Sikh gurdwara และโบสถ์เพรสไบทีเรียน

กลุ่มแอลดีเอสหลายกลุ่มเชิญเพื่อนศาสนาจารย์ของดิฉันไปพูดในหัวข้อเรื่อง “รักเพื่อนบ้านของเราแม้นับถือศาสนาต่างกัน” และเธอได้รับการยอมรับอย่างมากจากผู้เข้าร่วม ต่อจากนั้นเธอได้เชิญวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายคน รวมทั้งดิฉัน ไปพูดกับศาสนิกชนกลุ่มอื่นในหัวข้อเดียวกัน หลังจากการรับใช้ ดิฉันพบว่าตนเองรายล้อมไปด้วยผู้เข้าร่วมประชุมที่ต้องการพูดคุยกับดิฉัน สวมกอดดิฉัน และแม้กระทั่งหลังน้ำตาแห่งความรักความเข้าใจกันในประสบการณ์เช่นนี้ดิฉันพบว่าข้อสรุปของเอลเดอร์ฮอลแลนด์เป็นจริงที่ว่า

“เมื่อเรามองข้ามสีผิว กลุ่มชาติพันธุ์ แวดวงสังคม โบสถ์ ธรรมศาลา สุเหร่า ข้อบัญญัติทางศาสนา และถ้อยแถลงแห่งความเชื่อ เมื่อเราพยายามสุดความสามารถเพื่อมองเห็นตัวเขาและสิ่งที่พวกเขาเป็น—นั่นคือลูกของพระเจ้าเป็นเจ้าของศักดิ์เดียวกัน—เมื่อนั้นสิ่งดีและคัมค้าย่อมเกิดขึ้นในตัวเรา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เราเชื่อมรวมกันใกล้ชิดมากขึ้นกับพระเจ้าเป็นเจ้าพระองค์นั้นผู้ทรงเป็นพระบิดาของเราทุกคน”¹⁴ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. คีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท, ใน Marjorie Cortez, “Catholic Community Services honors Uchtdorfs, Eccles as humanitarians of the year,” 7 พ.ย. 2012, deseretnews.com.
2. ดู เควนทิน แอล. คุก, “Partnering with Our Friends from Other Faiths,” 9 ส.ค. 2010, patheos.com.
3. ออร์สัน เอฟ. วิทนี, ใน Conference Report, เม.ย. 1929, 59.
4. โทมัส เอส. มอนสัน, ใน “The Mormon Ethic of Civility,” 16 ต.ค. 2009, mormonnewsroom.org
5. ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ขึ้นหัชค้ำด้วยกันเพื่ออุทิศแด่ของพระคริสต์,” *เลียวโซนา*, ส.ค. 2012, 24–26.
6. โจเซฟ วอลท์เกอร์, “Evangelical leader says LDS Church is not a cult,” 10 ต.ค. 2011, deseretnews.com.
7. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ขึ้นหัชค้ำด้วยกัน,” *เลียวโซนา*, 24.
8. ดู ไมเคิล เอ. ไนเดอร์, “The Voice of the People,” *Ensign*, ต.ค. 2012, 38–40.
9. ดู เบอร์รี คี. ฮอดเจส, “Mormons, Methodists meet to consider similarities, compare cultures, theology, music,” 25 ก.พ. 2012, deseretnews.com.
10. โจเซฟ วอลท์เกอร์, “University of Virginia Chair in Mormon studies named for Richard L. Bushman,” 12 ต.ค. 2012, deseretnews.com.
11. เฟอรรอน เอ. โอลสัน, “Forgiveness at Wakayama,” *Ensign*, ธ.ค. 2011, 57.
12. ชาราห์ เทย์เลอร์, ใน “An Evangelical Student’s Experience at BYU,” *Meridian Magazine*, ldsmag.com.
13. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ขึ้นหัชค้ำด้วยกัน,” *เลียวโซนา*, 29.
14. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ขึ้นหัชค้ำด้วยกัน,” *เลียวโซนา*, 29.

จาก *Mzungu* กลายเป็น เพื่อน

การรับใช้ที่เรียบง่ายจากผู้สอนศาสนาอาวุโสฝากรอยประทับไม่รู้ลืม

โดย เดวิด ดิกสัน
นิตยสารศาสนจักร

mzungu อยู่บนต้นไม้? *mzungu* ขึ้นไปทำอะไรบนต้นไม้? และเครื่องมือที่เขาใช้ตัดกิ่งไม้ได้เร็วขนาดนั้นคืออะไร?

คำถามเช่นนั้นโลดแล่นอยู่ในความคิดของชาวยูกันดาผู้กำลังดูคนต่างชาติ (*mzungu*) ใช้เลื่อยยนต์ตัดกิ่งไม้ที่แห้งตายออกจากไม้ใหญ่ที่ให้ร่มเงา เครื่องมือตัวนี้เป็นสิ่งมหัศจรรย์สำหรับคนในท้องถิ่น หลายคนไม่เคยเห็นเครื่องมือแบบนี้มาก่อน

แต่ที่ทำให้พวกเขาทึ่งยิ่งกว่านั้นคือตัว *mzungu* เอง เอ็ดเดอร์โรแลนด์ แฮร์ริส ผู้สอนศาสนาอาวุโสจากยูทาห์ สหรัฐอเมริกาตัดกิ่งไม้แห้งตายออกจากคปไม้สูงกิ่งแล้วกิ่งเล่า คนอยู่ข้างล่างประหลาดใจที่คนแปลกหน้าทำเรื่องแบบนั้นให้คนของพวกเขา

ในที่สุดการการรับใช้อันเรียบง่ายของเอ็ดเดอร์แฮร์ริสก็กลายเป็นจุดเริ่มต้นของมิตรภาพกับคนที่ไม่ต้องการเกี่ยวข้องกับศาสนจักรหรือคนในศาสนจักร

ทำความรู้จักก๊อดฟรีย์

เอ็ดเดอร์โรแลนด์ แฮร์ริสและซิสเตอร์เจเน็ต แฮร์ริสกำลังรับใช้งานเผยแผ่ 23 เดือนในคณะเผยแผ่ยูกันดา กัมปาลา ซิสเตอร์แฮร์ริสเป็นพยาบาลวิชาชีพ เธอได้รับเรียกเป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านการแพทย์แก่ผู้สอนศาสนา เอ็ดเดอร์แฮร์ริสเป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างที่เกษียณแล้ว สามารถซ่อมได้เกือบทุกอย่างในจักรวาล เขาดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกของศาสนจักรและยานพาหนะของคณะเผยแผ่

หลังจากมาถึงยูกันดาได้ไม่นาน เอ็ดเดอร์และซิสเตอร์แฮร์ริสก็ว่าจ้างแมรีย์สมาชิกศาสนาในท้องถิ่นให้มาช่วยทำความ

สะอาดบ้าน

แมรีย์รับบัพติศมาเมื่อสามปีก่อน “เรารักเธอมากขึ้นเรื่อย ๆ” ซิสเตอร์แฮร์ริสกล่าว “เธอช่วยสอนวิถีของยูกันดาแก่เรา”

ยิ่งเรารู้จักแมรีย์ มิตรภาพของเรายิ่งแน่นแฟ้น พวกเขาเรียนรู้อย่างรวดเร็วเกี่ยวกับก๊อดฟรีย์สามีเธอ—ว่าเป็นชายที่ดีผู้รักพระเยซูห่างจากสมาชิกศาสนาจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้สอนศาสนา “เขาไม่ยอมให้ผู้สอนศาสนาเข้าบ้าน” ซิสเตอร์แฮร์ริสอธิบาย แต่แมรีย์ยังต้องการให้ก๊อดฟรีย์พบกับพวกเขา

เธอเชิญครอบครัวแฮร์ริสมาเยี่ยมช่วงประเดี๋ยว “เราไม่ได้คาดหวังอะไร” ซิสเตอร์แฮร์ริสอธิบาย “เราบอกก๊อดฟรีย์ว่าแมรีย์เป็นเพื่อนรักของเราตอนนี้และเราต้องการรู้จักครอบครัวของเธอ” ก๊อดฟรีย์คุยกับพวกเขาแต่ไม่สนใจจะทำความรู้จักกับคนทั้งสองมากไปกว่าการเป็นคนรู้จัก

ทั้งหมดนั้นเปลี่ยนไปในวันที่เอ็ดเดอร์แฮร์ริสปรากฏตัวพร้อมเครื่องมือ บันได และการเสนอตัวรับใช้

จุดพลิกผัน

บ้านของก๊อดฟรีย์กับแมรีย์รายล้อมไปด้วยต้นไม้ที่ให้ร่มเงาสูงใหญ่เต็มไปด้วยกิ่งไม้แห้งตายและกิ่งใหญ่ที่ขึ้นปกคลุมหลังคาจนน่ากลัวอันตราย

เอ็ดเดอร์แฮร์ริสลงมือทำงานทันที เขาใช้เวลาสี่ชั่วโมงบนยอดไม้เพื่อตัดกิ่งที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางถึง 10 นิ้ว (25 ซม.) นี่เป็นงานที่ควรจะทำตั้งนานแล้ว “ผมอยู่สูงจากพื้นอย่างน้อย 20 ฟุต (6 ม.)” เอ็ดเดอร์แฮร์ริสกล่าว ขณะผู้คนเดินผ่านไปมา พวกเขาแทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง

โดยส่วนตัวแล้วก็อดฟรีย์
ประหลาดใจ “เขาชอบคุณเรา
อย่างมาก” ชิสเตอร์แฮร์ริสกล่าว
แม้แต่กิจกรรมที่ไม่ค่อยมีอะไร
มากอย่างตัดกิ่งไม้ก็สามารถทำให้เกิดอันตรายร้ายแรง
ได้ “พวกเขาไม่มีเงินค่ารักษาพยาบาล” ชิสเตอร์แฮร์-
ริสอธิบาย ตัวอย่างเช่น ถ้ามีคนตกต้นไม้และแขนหัก
หรือขาหัก พวกเขาอาจจะต้องรักษาตัวเอง

กิ่งไม้กองโตบนพื้นวางรากฐานสำหรับมิตรภาพ
อันน่าชื่นชม “ก็อดฟรีย์จะออกมาทักทายเรานับแต่
นั้น” เอ็ดเดอร์แฮร์ริสกล่าว ก็อดฟรีย์กับแมร์รี่เริ่ม
ต้อนรับสมาชิกศาสนาจักรคนอื่น ๆ ที่บ้านด้วย

ข้ามแม่น้ำไนล์

เอ็ดเดอร์และชิสเตอร์แฮร์ริสสนิทกับก็อดฟรีย์และ
แมร์รี่มากขึ้นทุกวันตามเวลาที่ผ่านไป ในที่สุดมิตร-
ภาพนี้ก็กลายเป็นพลังและแรงใจสำหรับครอบครัว
แฮร์ริสตลอดช่วงครึ่งหลังงานเผยแผ่ของพวกเขาเมื่อ
เกิดเรื่องเศร้าอย่างไม่คาดคิด พวกเขาได้รับข่าวว่า
แบรดลูกชายเสียชีวิตในอุบัติเหตุบนทางหลวง

ทันทีที่แมร์รี่และก็อดฟรีย์ทราบข่าวนี้ ทั้งคู่สวม
เสื้อผ้าที่ดีที่สุดและออกเดินทางฝ่าอันตรายไปอยู่
เคียงข้างเพื่อนรักของพวกเขา

ในยูกันดา น้อยคนมีพาหนะ พวกเขาเดินหรือไม่นั่ง
นั่งแท็กซี่ แท็กซี่ส่วนใหญ่เป็น *boda boda* มอเตอร์-

ไซค์ที่เราเห็นบ่อย ๆ ว่าชนคนได้มากถึงหกคน
ในคราวเดียว

“การขี่ *boda boda* ในความมืดถือว่าอันตราย”
ชิสเตอร์แฮร์ริสอธิบาย “พวกเขาข้ามแม่น้ำไนล์ด้วย
boda boda ในความมืด”

หลังจากเดินทางบนถนนอันตรายในความเงียบสงัด
ยามค่ำคืนด้วยค่าใช้จ่ายส่วนตัวแพงลิ่ว ก็อดฟรีย์
กับแมร์รี่ก็ปรากฏตัวเพื่อ “โตกเคิร์ากับคนที่โตก-
เคิร์่า” และ “ปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน”
(โมไซยาห์ 18:9) คือนั้นความเห็นอกเห็นใจ และ
ความรักย้อนกลับมาหาอย่างแท้จริง แมร์รี่และ
ก็อดฟรีย์เป็นฝ่ายรับใช้ “นั่นน่าทึ่งทีเดียว” ชิสเตอร์
แฮร์ริสกล่าว แมร์รี่เสนอให้เราทุกคนคุกเข่าสวด
อ้อนวอนด้วยกัน ก็อดฟรีย์เข้าร่วมโดยไม่ลังเล

เอ็ดเดอร์และชิสเตอร์แฮร์ริสไปร่วมงานศพของ
แบรดในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา หลังจากนั้นจึง
กลับมายูกันดาเพื่อทำงานเผยแผ่ให้สำเร็จลุล่วง เวลา
นี้โรแลนด์และเจเน็ต แฮร์ริสกลับบ้านในยูทาห์แล้ว
แต่ยังคงสนิทสนมกับแมร์รี่และก็อดฟรีย์เหมือนเดิม

การรับใช้เป็นกุญแจที่สามารถเปิดประตูให้เรา
มิฉะนั้นเราจะถูกปิดกั้น ดังที่ประธานโรมัส เอส.
มอนสันสอนว่า “เมื่อการรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตัวขจัด
ความเห็นแก่ตัว อำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าย่อมทำให้
บรรลุลูกประสงคฺ์ของพระองค์” (“จงเต็มใจและมีค่า
ควรแก่การรับใช้,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2012, 68) ■

ภาพประกอบโดย แคท นิกโบเบิร์ต

ทวีปแห่งความหวังอันเจิดจ้า

แอฟริกา

โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย
นิตยสารศาสนาจักร

ศรัทธาและการเชื่อฟัง
ของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายใน
แอฟริกาและมาดากัสการ์
เป็นแบบอย่างสำหรับสมาชิก
ศาสนจักรทุกหนแห่ง

ใรรักคนแอฟริกาได้ไม่ยาก”¹ เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอักครสาวกสิบสองกล่าวในฟรี-
ทาวน์ เซียร์ราลีโอนระหว่างงานมอบหมาย ซึ่งรวมถึง
การไปเยือนไลบีเรียและกานาดัว

ท่านกล่าวว่าศรัทธาและการเชื่อฟังของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ชาวแอฟริกาอันเกิดจากความรักที่พวกเขามีต่อพระกิตติคุณ
ถือเป็นแบบอย่างสำหรับสมาชิกทุกคนของศาสนจักร

**พันธสัญญาแห่งบัปติสมาเปิดประตูรับพรมากมาย
และการศึกษาพระกิตติคุณอย่างซื่อสัตย์เปิดประตู
เช่นกัน**

เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์กล่าวว่า น่าประทับใจที่ “เห็นว่าพระกิตติคุณมีความหมายต่อพวกเขามาก การได้เห็นสิ่งที่พวกเขาทำกับพระกิตติคุณ วิธีที่พวกเขายึดมั่นพระกิตติคุณ ได้เห็นความซื่อสัตย์ของพวกเขาในเรื่องส่วนสิบและการรับใช้ ในการไปพระวิหาร—ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าพระวิหารเป็นมโนภาพสูงสุด—จากนั้นได้เห็นพวกเขาเล็งดูบุตรธิดาในศาสนจักรและส่งบุตรธิดาไปเป็นผู้สอนศาสนา นั่นเป็นหลักฐานยืนยันความซื่อสัตย์ของพวกเขาได้อย่างดีเยี่ยม”²

ต่อหน้าต่อตาท่าน

เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์สังเกตว่าศาสนจักรอยู่ในแอฟริกาไม่ถึง 30 ปี ยกเว้นแอฟริกาใต้ (ซึ่งจัดตั้งสเตคในปี 1970) ด้วยเหตุนี้ศาสนจักรที่นี้จึง “เกิดต่อหน้าต่อตาท่านในระยะเวลาอันสั้น” และ “แอฟริกาเป็นหนึ่งในสถานที่พิเศษเหล่านั้นที่ท่านจะได้เห็นรัศมีภาพของพระเจ้า การอันน่าพิศวงและปาฏิหาริย์แห่งการฟื้นฟู เผยต่อหน้าต่อตาท่านอย่างแท้จริง”³

ท่านกล่าวว่าท่านจะจดจำตลอดไปเมื่อครั้งอยู่ในอักกรา กานากับประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) ครั้งนั้นท่านประกาศว่าจะสร้างพระวิหารที่นั่น “[ผู้คน] ลูกขี้ยืนไหหรือ ร่ำไห้และเดินร่ำ จับมือกัน และร้องไห้ วิญญาณนั้นยังคงอยู่ต่อไป นั่นคือ

ความรักที่ข้าพเจ้ามีต่อคนแอฟริกา—นั่นคือปีติอันแน่วแน่ของพวกเขาในพระกิตติคุณ พวกเขาส่วนใหญ่มีทรัพย์สินทางโลกน้อยมากในชีวิต แต่เมื่อพวกเขาได้รับพระกิตติคุณ พวกเขาน้อมรับ... และพวกเขายังคงน้อมรับ พวกเขาน้อมรับมาจนถึงทุกวันนี้”⁴

คำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผล

ศาสตราจารย์และอัครสาวกท่านอื่นผู้ทำงานมอบหมายในแอฟริกาต่างพูดถึงทวีปนี้ว่าเป็นสถานที่ซึ่งคำพยากรณ์ของพระเจ้ากำลังเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริง

“คนแอฟริกาใจดีและอดทน” เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวหลังจากพูดคุยกับสมาชิกศาสนจักรในโมซัมบิกและไนจีเรีย “พวกเขาได้หรือกำลังทรัพย์ไม่มากพอให้มีเงินทำสิ่งต่าง ๆ พวกเขาจึงทำจากความพยายามด้วยความมุ่งมั่น พวกเขาจะเดินหลายต่อหลายไมล์ไปทำสิ่งที่ได้รับการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณให้ทำเพื่อส่งเสริมงานนี้”⁵

เอ็ดเดอร์สก็อตต์กล่าวว่าในปี 1999 เมื่อท่านอุทิศโมซัมบิกเพื่อการสั่งสอนพระกิตติคุณ มีสมาชิกที่นั่นเพียง 40 คน และประเทศนี้เป็นส่วนหนึ่งของคณะเผยแผ่แอฟริกาใต้ โจฮันเนสเบิร์ก คราวท่านไปเยือนครั้งที่สองในเดือนมกราคม ค.ศ. 2011 ศาสนจักรในโมซัมบิกเติบโตจนมีสมาชิกมากกว่า 5,000 คนกระจายทั่วท้องถิ่นสองแห่งและสาขา 19 แห่งที่ประชุมอยู่ทั่วประเทศ นอกจากนี้โมซัมบิกยังเป็นสำนักงานใหญ่ของคณะเผยแผ่โมซัมบิก มาปูโต ซึ่งมีประเทศแองโกลารวมอยู่ในนั้นด้วย⁶

เพิ่งเริ่มต้นแต่กำลังเติบโต

“เราเพิ่งเริ่มต้นที่นี่”⁷ เอ็ดเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวขณะไปเยือนมาดากัสการ์ มาลาวี และเคนยา “เรากำลังเฝ้าดูพระเจ้าทรงดำเนินงานบนแอฟริกาทวีปใหญ่นี้เพื่อประทานพรผู้คน... ด้วยความจริง ความสว่างของพระกิตติคุณ [ตลอดจน] ศาสนพิธีแห่งความรอดและความสูงส่ง”⁸ ท่านกล่าวว่าท่านประทับใจเป็นพิเศษกับความเข้มแข็งของผู้นำศาสนจักรในแอฟริกา “ข้าพเจ้าบอกท่านไม่ได้ว่าเราสำนึกคุณเพียงใดสำหรับผู้นำ [ท้องถิ่น] เหล่านี้ผู้สละเวลาและพรสวรรค์ในการรับใช้พระเจ้าเพื่อเป็นพรแก่ชีวิตคนเหล่านี้”⁹

เอ็ดเดอร์เนลสัน “มองในแง่ดีมาก” เกี่ยวกับอนาคตของศาสนจักรและผู้คนในแอฟริกาและมาดากัสการ์เพราะศรัทธาของพวกเขาเข้มแข็งกว่าการทำลายที่เผชิญอยู่ “ท่านเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้า ลูกหลานของอิสราเอลในพันธสัญญาอย่างแท้จริง ผู้พร้อมที่จะพบพระเจ้าพระเยซูคริสต์กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาวันรันดร์ของเรา และอยู่ในที่ประทับของพระองค์กับครอบครัว [ของท่าน]”¹⁰ ท่านกล่าวที่การประชุมในมาดากัสการ์ เอ็ดเดอร์เนลสันกล่าวด้วยว่า “คนเหล่านี้มีศักยภาพมาก พวกเขามีศรัทธา พวกเขามีความรักต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพวกเขามีทั้งหมดที่ต้องมีในการทำให้ผู้คนเข้มแข็งจริง ๆ”¹¹

ระหว่างการสัมภาษณ์ครั้งหนึ่งในไนโรบี เคนยา เอ็ดเดอร์เนลสันแสดงความเห็นดังนี้ “เรามีอาคารนมัสการของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแล้ว เรามีหนึ่งสแต็คที่นี้ [ไนโรบี] เรามีการประชุมใหญ่สแต็ควันนี้

การพยายามระลึกถึงพระเจ้าช่วยให้รอดตลอด
เวลาทำให้สมาชิกเข้มแข็งและมีพลังอีกครั้ง
โดยการรับส่วนศีลระลึก

น่าตื่นเต้นมากที่ได้พบกับผู้คนเหล่านี้ มากกว่าหนึ่งพันคนมา
ชุมนุมกัน [และพวกเขา] มีความคารวะมาก [และมี] คณะนักร้อง
ประสานเสียงที่โดดเด่น ฝ่ายประธานสแตคที่ยอดเยี่ยม [และ] ผู้
ประสาทพรบนยกพื้น ข้าพเจ้าจะกล่าวแสดงความปลาบปลื้ม
ยินดีอย่างไรเล่าเมื่อเห็นความก้าวหน้าเช่นนี้”¹²

แม้มีความยากลำบาก

เอ็ดเดอร์ฮอลล์แลนด์กล่าวว่าศาสนจักรในแอฟริกากำลังรุ่งเรือง
แม้เผชิญการทำทายน ท่านยกตัวอย่างหนึ่งคือ “ทั้งที่สงครามกลาง
เมืองกำลังเดือดพล่านในโกตดิวัวร์ [ไอวอรีโคสต์] วิสุทธิชนยุค
สุดท้าย... ก็ยังมาพระวิหาร พวกเขาหน่ายอย่างมาก ข้าพเจ้า
พิศวงยิ่งนัก”¹³

เอ็ดเดอร์ฮอลล์แลนด์พูดถึงเซียร์ราลีโอนและไลบีเรียว่า “เพราะ
พวกเขาเพิ่งมีอดีตเหตุการณ์นองเลือด โหดร้าย และบอบช้ำจาก
สงคราม นั่นจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่พระกิตติคุณเริ่มมีผลอย่างแจ่ม
ชัด พวกเขาได้เห็นสิ่งที่ชีวิต *ไม่* ควรจะเป็น และเวลานี้เมื่อมีผู้
สอนศาสนาและสมาชิกเป็นพยาน พวกเขาได้เห็นสิ่งที่ชีวิต *สามารถ*
เป็นได้ ฟ่าสวรรค์สามารถเปลี่ยน [การทดลองของพวกเขา] เป็น
พร พวกเขา กำลังทำให้ตนเองหลุดพ้นจากความยุ่งเหยิงทางการ
เมืองและความขัดแย้งของบ้านเมือง”¹⁴

นอกจากนี้ เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์ยังได้ชี้ให้เห็นว่าการเติบโตของศาสนจักรในโมซัมบิกดำเนินต่อไปแม้มีความยากลำบากในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา “ศาสนจักรเจริญรุ่งเรือง เรามีการเติบโต เรามีสแต็ค เรามีคณะเผยแผ่ นั่นคือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นทั่วแอฟริกา”¹⁵

สั่งสอนพระกิตติคุณ

เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์กล่าวว่า กฎูแจดอกหนึ่งสู่ความสำเร็จของศาสนจักรในแอฟริกา คือ “เราไม่เข้าไปข้องเกี่ยวกับปัญหาการเมืองที่เห็นได้ชัดในสังคม เราสั่งสอนพระกิตติคุณ เราเป็นห่วงเรื่องความยุติธรรม เราเป็นห่วงเรื่องโอกาสและความเท่าเทียมทางสังคม แต่เราคิดว่า [คำตอบต่าง ๆ พบในพระกิตติคุณ] ด้วยเหตุนี้เราจึงเพียงแต่สั่งสอนพระกิตติคุณ นั่นเป็นจริงกับที่อื่นและเป็นจริงในแอฟริกาคือ ผู้คนเกิดความเข้าใจอันลึกซึ้ง ได้รับพร และความสว่างนั้นในชีวิตพวกเขา สถานการณ์เริ่มเปลี่ยนทันทีและชีวิตพวกเขาได้รับพร”¹⁶

คำสัญญาของพระเจ้า

เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์อ้างพระดำรัสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ตรัสว่า “คนที่เป็นคนสุดท้ายจะกลับเป็นคนแรก และคนที่เป็นคนแรกจะกลับเป็นคนสุดท้าย” (มัทธิว 20: 16)

“ในบางด้าน” ท่านกล่าว “พระกิตติคุณมาถึงแอฟริกาช้า อย่างน้อยก็เมื่อเราสามารถทำได้ตามตารางเวลาของพระเจ้า—และนั่นคือตารางเวลาของพระเจ้า ข้าพเจ้ายืนยันได้ เมื่อเร็ว ๆ นี้ชาวแอฟริกาเริ่มมีคณะเผยแผ่และผู้สอนศาสนา พรของฐานะปุโรหิต และอื่น ๆ แอฟริกาเป็นทวีปใหญ่ และเราจะต้องไปอีกไกล แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าการเติบโตที่เราเห็นในแอฟริกาเวลานี้

เป็นส่วนหนึ่งของสัมฤทธิ์ผลแห่งคำสัญญาของพระเจ้า วิสุทธิชนยุคสุดท้ายชาวแอฟริกากำลังออกมาด้วยศรัทธา พวกเขาก้าวไปข้างหน้า พวกเขากำลังรับมือกับการท้าทายของการรับพระกิตติคุณได้เป็นอย่างดีและทำให้พระกิตติคุณชัดเจนในชีวิตพวกเขา”¹⁷ ■

อ้างอิง

1. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ใน “Emerging with Faith in Africa,” www.lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/emerging-with-faith-in-africa.
2. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ใน “Emerging with Faith in Africa.”
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ใน “Emerging with Faith in Africa.”
4. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ใน “Emerging with Faith in Africa.”
5. ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, ใน “Mormons in Africa: A Bright Land of Hope,” mormonnewsroom.org/article/mormons-africa-bright-land-hope.
6. ดู “‘Jesus Christ Lives’ Elder Scott Testifies in Mozambique,” lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/jesus-christ-lives-elder-scott-testifies-in-mozambique.
7. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ในวิดีโอที่บันทึกจาก “Learn of the Savior, Saints in Madagascar and Malawi Are Told,” lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/learn-of-the-savior-saints-in-madagascar-and-malawi-are-told.
8. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ใน “Elder Nelson Completes Trip to Africa in Kenya,” lds.org/church/news/elder-nelson-completes-trip-to-africa-in-kenya.
9. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ในวิดีโอที่บันทึกจาก Heather Whittle Wrigley, “Elder Nelson Visits Madagascar, Dedicates Malawi,” 28 ต.ค. 2011, lds.org/church/news/elder-nelson-visits-madagascar-dedicates-malawi.
10. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ในวิดีโอที่บันทึกจาก “Learn of the Savior, Saints in Madagascar and Malawi Are Told.”
11. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ในวิดีโอที่บันทึกจาก “Elder Nelson Visits Madagascar, Dedicates Malawi.”
12. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ในวิดีโอที่บันทึกจาก “Family Success Comes from Following the Savior,” lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/family-success-comes-from-following-the-savior.
13. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ใน “Emerging with Faith in Africa.”
14. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ใน “Emerging with Faith in Africa.”
15. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ใน “Emerging with Faith in Africa.”
16. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ใน “Emerging with Faith in Africa.”
17. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ใน “Emerging with Faith in Africa.”

ภาคแอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้และตะวันตก*

สมาชิก: 381,417

สแต็ค: 70

วอร์ด: 508

คณะเผยแผ่: 22

ท้องถิ่น: 60

สาขา: 646

สำนักงานใหญ่: โจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้
และอักกรา กานา

*ณ เดือนเมษายน 2013

พระวิหาร

เปิดดำเนินการ

อักกรา กานา, อุทิศเมื่อ 7 สิงหาคม 2005
อาบา ไนจีเรีย, อุทิศเมื่อ 11 มกราคม 2004
โจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกา, อุทิศเมื่อ 24–25
สิงหาคม 1985

ประกาศสร้าง

เดอรัม แอฟริกาใต้

กินชาซา สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

ปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่สุด

ในวันที่สุดแสนสุขของเดือนกันยายน เอิริกา ลูกสาวคนเล็กของเราประสบอุบัติเหตุร้ายแรงทางรถยนต์ เธอถูกนำส่งโรงพยาบาล และหลังจากการผ่าตัดฉุกเฉินหลายชั่วโมง เราได้รับข่าวร้ายว่าลูกสาวแสนสวยมีชีวิตชีวาวัย 17 ปีของเราเสียชีวิตแล้ว

สามสัปดาห์ต่อมาจากนั้นเป็นความปวดร้าวสำหรับเรา เราทนอยู่กับวันคล้ายวันเกิดของเธอและวันขอบคุณพระเจ้า เราเตรียมตัวรับคริสต์มาสครั้งแรกโดยไม่มีเธอ คนอื่นเตือนเราว่าวันหยุดจะเป็นเรื่องยาก แต่ไม่มีคำเตือนใดทำให้เราพร้อมรับได้

นอกจากจะรู้สึกโศกเศร้าและสิ้นหวังอย่างรุนแรงแล้ว ดิฉันยังจินตนาการคร่ำครวญที่อยู่กันพร้อมหน้าและฉลองอย่างมีความสุขด้วย ดิฉันขมขื่นใจพลางสงสัยว่า “ทำไมต้องเป็นเรา ทำไมเราไม่ได้รับปาฏิหาริย์เหมือนที่คนอื่น ๆ พุดถึง”

ท่ามกลางความสิ้นหวัง ดิฉันนึกถึงครั้งหนึ่งที่เวิร์ดของเราจัดกิจกรรมเรียกว่า “คริสต์มาสในเบธเลเฮม” สมาชิกเวิร์ดต่างตัวมาร่วมงานประหนึ่งพวกเขามีชีวิตอยู่ในสมัยที่พระเยซูประสูติ เวลานั้นเอริกาอายุสี่ขวบ เธอสวมชุดยิวสีขาวที่มีคนให้มา และโพกศีรษะด้วยผ้าพันคอ ตอนสำคัญของงานคืนนั้นคือการแสดงเกี่ยวกับพระราชสมภพในคอกสัตว์จำลองที่ตกแต่งด้วยมัดฟางและรางหญ้า หนู่มสาวคู่หนึ่งที่ลูกเพิ่งเกิดแสดงบทบาทเป็นมารีย์ โยเซฟ และพระเยซูทารกน้อย

เมื่อเรารวมกันรอบ ๆ การแสดงพระราชสมภพ ดิฉันสังเกตเห็นว่าเอริกาไม่ได้อยู่ข้างดิฉัน ดิฉันตกใจมากจนกระทั่งสังเกตเห็น

ชุดขาวของเธอใกล้ ๆ จากพระราชสมภพ ความตกใจของดิฉันเปลี่ยนเป็นความกลัวว่าเธอจะรบกวนการแสดง ดิฉันกำลังจะเรียกเธอ แต่ก็หยุดและจับตามองขณะเธอเดินไปที่รางหญ้า

เอริกาคุกเข่าเงยบ ๆ ข้างมารีย์และเงยหน้ามองเธอประหนึ่งขออนุญาต จากนั้นเอริกาก็เอื้อมมือไปลูบทารกที่กำลังนอนหลับอย่างแผ่วเบา ไม่ใช่ดิฉันคนเดียวที่สังเกตเห็น ไม่นานคนอื่น ๆ ก็เงยบและจับตามองขณะเอริกาคุกเข่าอยู่ใกล้ทารก ความรู้สึกอ่อนโยนแผ่ซ่านไปทั่วขณะพวกเขาตระหนักว่าทารกนี้คือพระกุมารเยซูสำหรับเอริกา

ในความเศร้าโศกของดิฉัน ความทรงจำเกี่ยวกับคริสต์มาสครั้งนี้ทำให้เกิดความรู้สึกสงบและสบายใจขณะนวนึกถึงความรักดีของลูกสาว ความคิดของดิฉันเต็มไปด้วยคำถามเกี่ยวกับ

ชีวิตและความตาย—คำถามที่ดูเหมือนไม่สำคัญมากนักก่อน

ค ความรู้สึกอ่อนโยนแผ่ซ่านไปทั่วขณะที่พวกเขาตระหนักว่าทารกนี้คือพระกุมารเยซูสำหรับเอริกา

เอริกาเสียชีวิต ขณะไต่รถรองการฟื้นคืนพระชนม์และการตรึงกางเขน ดิฉันรู้สึกเข้าใจมารีย์ เธอรักพระบุตรแรกเกิดของเธอ เธอทนรับความเจ็บปวดและความปวดร้าวอันน่ากลัวเมื่อเห็นความทุกข์ทรมานและความตายของพระองค์ พระคริสต์ไม่ได้รับการละเว้นจากกางเขน และมารีย์ไม่ได้รับการละเว้นจากความเศร้าโศกของเธอ

เนื่องในคริสต์มาส เราฉลองการเริ่มต้นพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอดบนแผ่นดินโลก แต่สำหรับดิฉัน เวลานี้การประสูติของพระองค์จะถูกห่อหุ้มไว้ด้วยความทุกข์ทรมาน การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์—การชดใช้ตลอดไป เพราะพระผู้ช่วยให้รอดทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาด ดิฉันจึงทราบว่าคุณความตายของเอริกาจะไม่ไข่จุดสิ้นสุด นั่นคือปาฏิหาริย์ที่ต้องขอบพระทัย—ปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่สุด

ตลอดกาล ■

เอลเลน เนลล์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

คำตอบการสวดอ้อนวอนของเขา

ดิฉันไม่ได้รู้สึกถึงวิญญาณของคริสต์มาส เดือนธันวาคมปีนั้นดิฉันเรียนชั้นมัธยมปลายปีสุดท้าย การสมัครเรียนมหาวิทยาลัยและโครงการสุดท้ายของกุสตรึปรากฏให้เห็นเลื่อนรางอยู่ตรงหน้า ดิฉันหวังว่าจะมีโอกาสเป็นอาสาสมัครซึ่งจะนำมาเขียนในใบสมัครเรียนมหาวิทยาลัยได้และเขียนในโครงการกุสตรึของดิฉันได้อีกทาง โชคดีที่ผู้ให้คำปรึกษาสถานักเรียนขอให้ดิฉันกับเพื่อนชื่อเจสซิกาจัดกิจกรรมรับบริจาคของเล่นโรงเรียนให้มูลนิธิแห่งหนึ่งในท้องถิ่น

ดิฉันมอบหมายงานส่วนใหญ่ให้คณะกรรมการโครงการ ดิฉันให้พวกเขาทำบอร์ดติดประกาศเป็นรูปเทอร์โมมิเตอร์ขนาดใหญ่แสดงจำนวนของเล่นที่ได้รับบริจาค เราคิดว่าโฆษณาเท่านั้นพอแล้วและเราใช้เวลาช่วงอาหารกลางวันทุกวันรวบรวมของบริจาค แต่นักเรียนบริจาคของเล่นไม่มาก เทอร์โมมิเตอร์ยังต่ำอยู่

น่าแปลกที่ผู้ให้คำปรึกษาของเราเริ่มแยกของเล่นบางส่วนออก เมื่อดิฉันกับเจสซิกาถามว่าเธอมีแผนจะทำอะไรกับของเล่นพวกนั้น เธอบอกเราว่าครูคนหนึ่งโรงเรียนเพิ่งได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็ง หลังจากพยายามสอนอย่างลำบากทั้งที่กำลังรับการบำบัด เขาตัดสินใจว่าจะออกจากงาน เนื่องจากใกล้ถึงวันหยุดและบิลค่ารักษาพอกพูนครอบครัวของเขาจึงมีของขวัญคริสต์มาสไม่มาก ผู้ให้คำปรึกษาของเราแนะนำให้เราห่อของขวัญเก็บไว้ให้พวกเขา

ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งใจ ก่อนหน้านั้นดิฉันมองว่าโครงการรับใช้ของดิฉันเป็นวิธีรับใช้ตนเองเท่านั้น ไม่ใช่ผู้อื่น ดิฉันตัดสินใจเพิ่มเป้า-

หมายข้อสามสำหรับของเล่นที่ได้รับบริจาค และเริ่มเรียไรเงินให้ครูคนนั้นกับครอบครัวของเขา

ดิฉันกับเจสซิกาไปเยี่ยมห้องเรียนต่าง ๆ และพูดส่งเสริมจุดประสงค์ของเรา การตอบรับดีมาก ครู เจ้าหน้าที่ และนักเรียนให้ของเล่นและเงินมาช่วยครอบครัวนั้น ไม่นานเราก็ได้ของเล่นเกินเป้าหมายจนทำให้มูลนิธิประหลาดใจ นอกจากนี้เรายังรวบรวมได้มากกว่า 1,000 ดอลลาร์สำหรับครอบครัวนั้นด้วย

ขณะที่เราบรรจุห่อของขวัญที่รวบรวมได้และซื้อมา ดิฉันรู้แน่แใจว่าประจักษ์พยานเกี่ยวกับการรับใช้ที่ดิฉันกำลังได้รับ

ขณะที่เราห่อของขวัญ ดิฉันตระหนักว่าประจักษ์พยานเกี่ยวกับการรับใช้ที่ดิฉันกำลังได้รับยิ่งใหญ่มากกว่าของขวัญที่เรากำลังให้

ยิ่งใหญ่เท่ากับของขวัญที่เรากำลังให้ ดิฉันไม่สามารถบรรยายความตื่นเต้นที่รู้สึกได้ เมื่อเราแอบดูครอบครัวนั้นพบของขวัญที่เรานำไปวางไว้บนระเบียงบ้านของพวกเขาโดยไม่ระบุชื่อ

ไม่กี่เดือนต่อมา มีผู้ขอให้ดิฉันกับเจสซิกาสอนการสวดมนต์เรื่องโครงการรับใช้ เราอธิบายสิ่งที่ทำโดยไม่เอ่ยชื่อครู เด็กผู้หญิงคนหนึ่งยกมือและลุกขึ้นยืน น้ำตาไหลขณะที่เธอพูด ครูคนนั้นคือคุณอาของเธอ และเธอบอกว่าการรับใช้ของเรามีความหมายต่อเธอมากเพียงใด เธอกล่าวว่านั่นคือ

คำตอบการสวดอ้อนวอนของเขา นับเป็นความปีติยินดียิ่งที่เทศกาลวันหยุดปีนั้นเราได้ร่วมแรงร่วมใจกันรับใช้ด้วยความจริงใจ และรู้ว่าเราได้สร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้น

ลินด์ซีย์ เลวิตต์, เนวาดา สหรัฐอเมริกา

ดิฉันทำได้!

ในวันนั้นในช่วงเทศกาลคริสต์มาส หิมะ
ตกปกคลุมผิวดินหนาตะอะ เป็นเวลาหลาย
เดือนที่ผมกับคู่อากาศหนาวของเยอรมนี
เคาะประตู และแจกพระคัมภีร์มอรมอน
แม้ตอนนั้นสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดไป
แล้ว 15 ปี แต่คนเยอรมันจำนวนมากยัง
หวาดกลัวคนอเมริกัน

คืนนั้น อิงเบิร์ก เบียนมุลเลอร์ต้องรับ
บัพติศมา แต่เธอเสียบมาตลอดทางขณะ
นั่งรถประจำทางมาฐานทัพอากาศสหรัฐ
ผมรู้สึกได้ว่าเธอกังวลใจมากขึ้นเรื่อย ๆ

ขณะที่เราใกล้ถึงป้ายรถประจำทาง อิง-
เบิร์กเหลียวมามองเราและพูดว่า “คุณรู้ไหม
เรื่องนี้ยากแค่ไหนสำหรับดิฉัน กองทัพอากาศ

พันธมิตรฆ่าสามมีดิฉันในสงคราม และ
เครื่องบินทิ้งระเบิดฆ่าคนอื่นในครอบครัว
อีกมากมาย”

เธอแต่ขาของเธอ “ดิฉันโดนเศษระเบิด
กำมะถัน ขาของดิฉันจะไม่มีวันหายเป็น
ปกติ ดิฉันไม่รู้ว่าจะสามารถเข้าไปในนั้น
‘ได้รีเปล่า’”

เรานั่งเสียบขณะไต่รถลงสิ่งที่เธอพูด
และรถประจำทางมาถึงป้าย อิงเบิร์กนั่งตัว
แข็ง ใจผมเต้นตุบตาม ผมสวดอ้อนวอน
ขอให้เธอไม่วิ่งหนีด้วยความกลัว

เธอถูกจากที่นั่นแล้วประกาศว่า “พระบิดา
บนสวรรค์ได้ประทานประจักษ์พยานเกี่ยวกับ
ความจริงของการฟื้นฟูให้ดิฉัน ดิฉันรู้ว่า

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง ดิฉันทำ
ได้! เอ็ดเดอร์แอทคิน ช่วยพยุงดิฉันเดิน
หน่อยค่ะ”

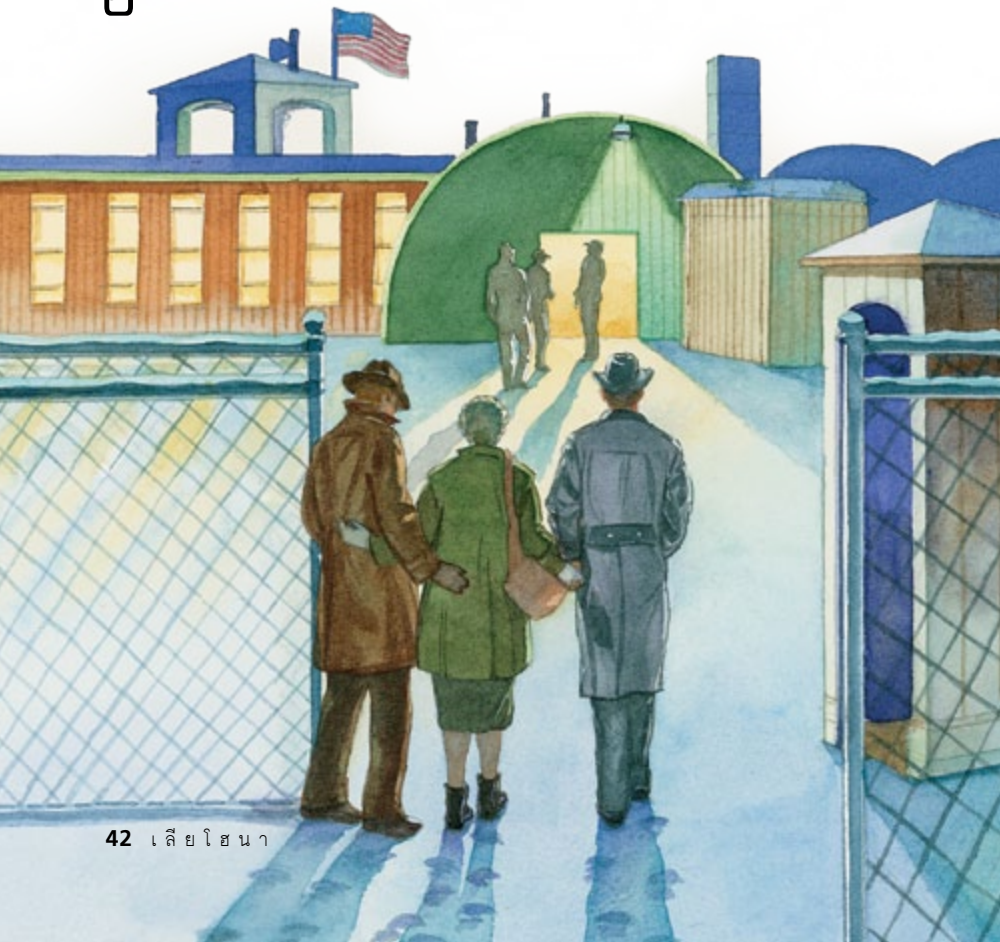
เราเดินไกลกว่าจะถึงประตู ลมหายใจ
ของอิงเบิร์กหนักหน่วงขณะที่เราเดินผ่าน
ยาม เราเปลี่ยนเป็นชุดสีขาวและพบสระ
น้ำที่ฐานทัพ สระน้ำกลายเป็นสถานที่
ศักดิ์สิทธิ์ สันติสุขครอบงำเรา ความกังวล
ใจในสีหน้าของอิงเบิร์กเปลี่ยนเป็นปิติขณะที่
เธอก้าวลงไปในน้ำและรับบัพติศมาเป็น
สมาชิกศาสนจักร

“คืนที่เอ็ดเดอร์ทิงพระคัมภีร์มอรมอนไว้
กับดิฉัน ดิฉันตื่นตื่นมาก” เธอบอกเราขณะ
เรานั่งรถกลับบ้าน “ดิฉันอ่านจนมาถึง
โมไซยาห์ 18 ที่แอลมาเชื้อเชิญให้ผู้คนรับ
บัพติศมา ‘ดูเถิด, นี่คือน้ำแห่งมอรมอน
... และบัดนี้, เมื่อท่านปรารถนาจะเข้า
มาสู่คอกของพระเจ้า, และเรียกว่า
เป็นผู้คนของพระองค์, ... ท่านมีอะไร
ขัดข้องเล่าที่จะรับบัพติศมา?’ (โมไซยาห์
18:8, 10)

เธอพูดต่ออย่างแผ่วเบาว่า “ดิฉันหลับ
ไปขณะอ่านถ้อยคำเหล่านั้น และดิฉันฝัน
ว่ากำลังยืนอยู่ใกล้ฝืนน้ำที่สวยงามเหมือน
ฝืนน้ำแห่งมอรมอน อีกด้านหนึ่งของแม่น้ำ
มีคนสวมชุดขาวยืนอยู่—ครอบครัวของ
ดิฉัน! สามมีดิฉันผู้เสียชีวิตในสงครามกำลัง
ยิ้มและก้มมือเรียกดิฉันให้มารับบัพติศมา”

คืนนั้นซิสเตอร์เบียนมุลเลอร์กลายเป็น
สมาชิกสาขาเวียร์ชบูร์ก และเป็นคนหนึ่ง
จากหลายคนในเยอรมนีที่เอาชนะความ
กลัวและเข้าร่วมศาสนจักรในท้ายที่สุด ■
รอย แอทคิน, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

อิงเบิร์กเหลียวมามองเราและพูดว่า “คุณรู้ไหมว่าเรื่องนี้ยากแค่ไหนสำหรับดิฉัน”

เรามารับของขวัญครับ

สมัยที่ผมเป็นสมาชิกในฝ่ายประธานท้องถิ่น ผมช่วยประสานงานกิจกรรมที่สมาชิกในท้องถิ่นของเราบริจาคของเล่นให้เด็กยากจนในเมืองเซาซา โคลอมเบีย เราได้การตอบรับที่ดีมาจากสมาชิกทุกคนของขวัญไม่ใช่ของใหม่ทุกชิ้น แต่ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพดี

เมื่อเราขนของขวัญขึ้นรถบัสที่จะพาเราเข้าเมืองเสรีจเรียบร้อยแล้ว เด็กผู้หญิงคนหนึ่งเดินมาหาผมพร้อม

ลูกบอลพลาสติกที่ใช้จนโทรมและมีรอยขีดข่วน ผมถือลูกบอลไว้ในมือ พลังสงสัยว่าใครจะบริจาคลูกบอลเก่าขนาดนี้ ผมโยนไว้ใต้ที่นั่งอย่างดูแคลน

พอเรามมาถึง ยาวชนของเราเริ่มร้องเพลงสวดคริสต์มาส เสียงเพลงพร้อมด้วยหมวกคริสต์มาสของพวกเขาดึงดูดความสนใจของเด็กกลุ่มใหญ่ เมื่อเราเริ่มแจกของขวัญเด็กเหล่านั้นร้องเรียกเด็กคนอื่น ๆ ไม่นานเราก็แจกของขวัญหมด

ขณะที่เรากำลังจะไป ผมเห็นเด็กผู้ชายอายุประมาณแปดขวบวิ่งตรงมาหาเรา พลังจูงมือน้องชายมาด้วย เมื่อพวกเขามาถึง พี่ชายพูดว่า “เรามารับของ

ผมหวังใจว่าผมจะปรารถนาเป็นพรแก่ผู้อื่นเช่นเดียวกับที่พี่ชายคนนั้นเป็นพรแก่น้องชายเขา

ของขวัญครับ” ความรู้เพียงสาของเขาทำให้ผมพูดไม่ออกและสะเทือนใจมาก

ผมอธิบายว่าของขวัญหมดแล้ว เขาตอบว่า “ผมไม่ได้ของขวัญก็ไม่ใช่ใครครับ แต่น้องชายของผมต้องได้ของขวัญ”

จากนั้นผมก็นึกถึงลูกบอลที่ผมโยนไว้ใต้ที่นั่ง ผมบอกเด็กทั้งสองว่าผมมีของขวัญอีกชิ้นแต่มันเก่ามาก

“อะไรก็ได้ครับ” เขาบอก “นั่นคือของขวัญเหมือนกัน”

ผมขึ้นไปบนรถบัสและหาลูกบอล เมื่อผมยื่นให้เด็กชายคนนั้น เขาดีใจมาก เขากระโดดโลดเต้นด้วยความขอบคุณ พลังพูดว่า “ลูกบอล! นั่นเป็นของขวัญที่ผมขอให้พระกุมารพระคริสต์นำมาให้ผม” เขายังคงเดินไปรอบ ๆ อย่างมีความสุขขณะที่เขากับพี่ชายเดินจากไปพร้อมของขวัญล้ำค่าของพวกเขา

ผมนั่งเงียบ ๆ อยู่ที่นั่นและน้ำตาไหลขณะที่ความรู้สึกอบอุ่นแห่งสันติสุขและความภาคภูมิใจห้อมล้อมผม ความหวังและความเอาใจใส่โดยไม่คำนึงถึงตนเองที่พี่ชายมีต่อน้องชายทำให้ผมซาบซึ้งใจ ผมหวังใจว่าผมจะปรารถนาเป็นพรแก่ผู้อื่นเช่นเดียวกับที่พี่ชายคนนั้นเป็นพรแก่น้องชายเขา

ขณะที่เด็กทั้งสองเดินจากไปอย่างมีความสุข ผมนึกถึงความรักที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงมีต่อเรา พระองค์ไม่ทรงลืมแม้กระทั่งเด็กเล็กริมเชิงเขาผู้ลบลูกบอลสำหรับคริสต์มาส ■

วอลเตอร์ เอ็มลีโอ ปาซาตา รอดริเกซ, โคลอมเบีย

โดย เอ็ดเวิร์ดโรเบิร์ต ดี. เฮลส์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

คำสัญญาของ คริสต์มาส

*ขอให้เราใช้เวลาในเทศกาลคริสต์มาสนี้ต่อพันธสัญญาว่า
จะติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและทำตามพระประสงค์ของ
พระองค์ เถกเช่นพระองค์ทรงทำตามพระประสงค์ของ
พระบิดาบนสวรรค์*

เราไม่สามารถเข้าใจความหมายของคริสต์มาสได้อย่างถ่องแท้เว้นแต่เราจะเข้าใจความ
หมายของพระชนม์ชีพ การชดใช้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ข้าพเจ้าไม่สามารถนึกถึงการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้โดยไม่นึกถึงพระดำรัส
ของพระองค์ต่อปีลาตที่ว่า “เพราะเหตุนี้เราจึงเกิดมาและเข้ามาในโลก เพื่อเป็นพยานให้กับ
สัจจะ ทุกคนที่อยู่ฝ่ายสัจจะย่อมฟังเสียงของเรา” (ยอห์น 18:37)

ขณะที่เราเริ่มต้นเทศกาลคริสต์มาส ขอให้เราพิจารณาคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คำพยากรณ์เหล่านั้นไม่เพียงเป็นข้อความที่ประจวบเหมาะอย่างประหลาด
แต่เป็นถ้อยแถลงอันลึกซึ้งซึ่งแห่งจุดประสงค์และคำสัญญาเกี่ยวกับพระชนม์ชีพและพระพันธ-
กิจของพระองค์ตลอดจนถึงสิ่งที่พระองค์ทรงมุ่งหมายจะทำเพื่อเราแต่ละคน

คำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์

การเสด็จมาของพระคริสต์มีบอกไว้ล่วงหน้าหลายพันปี ราว 2,000 ปีก่อนการประสูติของ
พระเยซูคริสต์ อับราฮัมสอนเกี่ยวกับบทบาทของพระองค์ในแผนแห่งความรอด ราว 1,400
ปีก่อนการประสูติของพระองค์ โมเสสสอนความจริงอันล้ำเลิศเดียวกัน ราว 700 ปีก่อนการ
ประสูติของพระองค์ อิสยาห์เปิดเผยสภาพการณ์ของการประสูติ พระชนม์ชีพ และการสิ้น
พระชนม์ของพระองค์

“เพราะฉะนั้นองค์เจ้านายจะประทานหมายสำคัญด้วยพระองค์เอง นี่แน่ะ หญิงสาวคนหนึ่งจะตั้งครุฑ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และคนจะเรียกนามของเขาวาอิมมานูเอล” (อิสยาห์ 7:14)

“ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่บนป่าของท่าน และเขาจะขนานนามของท่านว่า ที่ปรึกษามหัตถ์จรรยาพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานรันดร์ และองค์สันติราช” (อิสยาห์ 9:6)

“ท่านถูกดูหมิ่นและถูกทอดทิ้ง เป็นคนที่ไม่ได้รับความเจ็บปวด และคุ้นเคยกับความทุกข์ยาก ...

“แต่ที่เดียวท่านแบกความเจ็บไข้ของพวกเราและหอบความเจ็บปวดของเราไป กระนั้นพวกเราจึงคิดว่าท่านถูกตี คือถูกพระเจ้าทรงโอบตีและข่มใจ

“แต่ท่านถูกแทงเพราะความทรยศของเรา ท่านบอบซ้ำเพราะความบาปผิดของเรา ... และที่ท่านถูกเยียนตีก็ทำให้เราได้รับการรักษา ...

“... เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนแกะที่เป็นใบ้ต่อหน้าผู้ตัดขนของมัน เช่นใด ท่านก็ไม่ปริปากของท่านเลยเช่นนั้น

“ท่านถูกนำตัวไปด้วยการบังคับและการตัดสิน ...

“และเขาจัดหลุมศพของท่านไว้กับคนอธรรม และเขาจัดท่านไว้กับเศษฐิในความตายของท่าน แม้ว่าท่านไม่ได้ทำการทารุณใด ๆ และไม่มีการหลอกลวงใด ๆ ในปากของท่าน” (อิสยาห์ 53:3-5, 7-9)

ไม่นานหลังจากคำพยากรณ์ของอิสยาห์ ศาสดาพยากรณ์ลีย์โฮมีความฝันอันลึกซึ้ง และสอนสิ่งที่ท่านเรียนรู้แก่ครอบครัว นีไฟบันทึกว่า “หกหรือปีหลังจากเวลาที่บิดาข้าพเจ้าจากเยรูซาเล็มมา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงยกศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งขึ้น

ในบรรดาชาวอิว—แม้พระเมสสิยาห์องค์หนึ่ง, หรือ, อีกนัยหนึ่ง, พระผู้ช่วยให้รอดองค์หนึ่งของโลก” (1 นีไฟ 10:4)

ลีย์โฮพูดเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์จำนวน มากเช่นกัน พวกเขาเป็นพยานเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระผู้ไถ่ของโลก (ดู 1 นีไฟ 10:5)

คำสัญญาของคริสต์มาส

หนังสือกิตติคุณลูคาบันทึกว่าก่อนการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด พระมารดาของพระองค์เดินทางอย่างเร่งรีบไปเยี่ยมลูกพี่ลูกน้องชื่อเอลีซาเบธ

“เมื่อนางเอลีซาเบธได้ยินคำทักทายของมารีย์ ทารกในครรภ์ของนางก็ดิ้น และนางเอลีซาเบธก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“จึงร้องเสียงดังว่า ในบรรดาสตรีเธอได้รับพรมาก และทารกในครรภ์ของเธอก็ได้รับพระพรด้วย” (ลูคา 1:41-42)

เด็กเช่นพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานต่อเอลีซาเบธ พระองค์ทรงเป็นพยานต่อเราว่าถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว พระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาแล้วและทรงทำงานที่พระบิดาทรงส่งพระองค์มาทำ

นี่ไปบันทึกเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดดังนี้

“และข้าพเจ้าดูและเห็นหญิงพรหมจารีอีก, กำลังอุ้มเด็กไว้ในอ้อมแขนของนาง.

“และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: จงดูพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้พระบุตรของพระบิดานรันดร์!” (1 นีไฟ 11:20-21)

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดพระชนมายุ 12 พรรษา พระองค์ทรงสอนในพระวิหาร พระองค์ทรงอธิบายให้บิดามารดาที่กระวนกระวายใจของพระองค์ฟังว่าพระองค์ทรงกำลังทำฐานะให้พระบิดาของพระองค์ (ดู ลูคา 2:

แต่ละสัปดาห์ขณะที่เราเข้าร่วม
ศาสนพิธี ศีลระลึก เราต่อคำสัญญา
แห่งการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด
ในชีวิตเราเอง

42-49)

คุณะนั้นสำเร็จลุล่วงเมื่อพระองค์เสด็จออกไปทำพระพันธกิจบนแผ่นดินโลกจนเกิดสัมฤทธิ์ผล พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงจุดสูงสุดแห่งพระพันธกิจนั้นด้วยพระดำรัสปลุกใจดังนี้

“เรามาหาคนของเรา, และคนของเราหาเราไม่. และพระคัมภีร์เกี่ยวกับการมาของเราจึงเกิดสัมฤทธิ์ผล.

“และมากเท่าที่รับเรา, เราให้แก่พวกเขาเพื่อมาเป็นบุตร [และธิดา] ของพระผู้เป็นเจ้า; และแม้เช่นนั้นเราจะให้แก่มากเท่าที่เชื่อในนามของเรา, เพราะเหตุนี้, การไถ่มาโดยเรา, และในรากฏของโมเสสจึงสมบูรณ์” (3 นีไฟ 9:16-17)

พระสัญญาของพระองค์ที่ว่าเราสามารถกลับกลายเป็นบุตรและธิดาของพระองค์จะเป็นจริงเมื่อเราเชื่อในพระองค์และใช้ศรัทธาในพระองค์จนถึงการเชื่อฟัง จากนั้นเราย่อมพร้อมได้รับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์

พระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด, เราคือผู้ที่ทรงเตรียมไว้ นับแต่การวางรากฐานของโลก เพื่อให้ได้ผู้คนของเรา. ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์. . . ในเรามนุษยชาติทั้งปวงจะมีชีวิต, และนั่นเป็นนิรันดร์, แม้คนที่เชื่อในนามของเรา; และพวกเขาจะกลับกลายเป็นบุตรของเราและธิดาของเรา” (อีเธอร์ 3:14)

ความหมายของคริสต์มาส

คริสต์มาสเป็นเวลาอบของขวัญ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ผู้อื่น และทำส่วนของเราในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า คริสต์มาสเป็นเวลาที่เราแสดงความรักต่อผู้อื่น และแสดงประจักษ์พยานของเราเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดเช่นกัน

วิธีหนึ่งที่เราสามารถแสดงประจักษ์พยานของเราคือ มีภาพหรือแบบจำลองพระราชาสมภพในบ้านของเราเพื่อเราจะเริ่มการ

สนทนาเกี่ยวกับการประสูติของพระเจ้าได้ อีกวิธีหนึ่งคือเล่าเรื่องอย่างเช่นเรื่องของจอห์น เวทแมนใน *The Mansion* (คฤหาสน์)

จอห์น เวทแมน เป็นชายที่ประสบความสำเร็จ จิตกุศลของเขาทำให้เขามีชื่อเสียงและเป็นจุดสนใจ เย็นวันหนึ่งหลังจากอ่านข่าวยกย่องความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเขาที่ตัดมาจากหนังสือพิมพ์กองหนึ่ง เขาหยิบพระคัมภีร์ไบเบิลขึ้นมาอ่าน ไม่นานก็หลับหลังจากอ่านพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดว่า “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในโลก ที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจทะลวงลักเอาไปได้” (มัทธิว 6:19)

ขณะนอนหลับ จอห์นรู้สึกตัวว่าอยู่ใน “เมืองสวรรค์” กำลังเดินทางกับคนอื่น ๆ ขณะคนเหล่านั้นได้รับคฤหาสน์ของตน เมื่อองค์ทวารบาลทรงหยุดอยู่หน้ากระท่อมหลังเล็กมากที่สร้างจากวัสดุเหลือใช้ ท่านกล่าวกับจอห์นว่า “นี่คือคฤหาสน์ของเจ้า”

จอห์นทักท้วง พลังแจกแจจสิ่งต่าง ๆ มากมายที่เขาบริจาคให้สาธารณชน

“ทั้งหมดนี้ไม่ได้บันทึกไว้แล้วอย่างดีบนแผ่นดินโลกให้เจ้ามีชื่อเสียงเกียรติยศมากขึ้นหรือ” องค์ทวารบาลถาม “เจ้าได้รับรางวัลสำหรับสิ่งเหล่านั้นแล้ว เจ้าสมควรได้รางวัลสองเท่าหรือ?”¹

ในช่วงเทศกาลคริสต์มาสปีนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าเราแต่ละคนจะมีโอกาสให้โดยไม่ประสงค์จะออกนาม

ได้รับคำสัญญา

แต่ละสัปดาห์ขณะที่เราเข้าร่วมศาสนพิธีศีลระลึก เราต่อคำสัญญาแห่งการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตเราเอง เรารับพระนามของพระองค์ไว้กับเรา เราต่อพันธสัญญาของการเชื่อฟังและคำสัญญาว่าเราจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา

พระกิตติคุณดั่งบันทึกไว้ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญากล่าวดังนี้

“ว่าพระองค์เสด็จมาในโลก, แม้พระเยซู, เพื่อถูกตรึงกางเขนเพื่อโลก, และเพื่อแบกรับบาปของโลก, และเพื่อชำระโลกให้บริสุทธิ์, และเพื่อทำให้สะอาดจากความไม่ชอบธรรมทั้งปวง;

“ว่าโดยผ่านพระองค์คนทั้งปวงจะได้รับ การช่วยให้รอด” (คพ. 76:41-42)

ขอให้เราใช้เวลาในเทศกาลคริสต์มาสปีนี้ต่อพันธสัญญาของเราว่าจะติดตามพระผู้ช่วยให้รอดและทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เจกเช่นพระองค์ทรงทำตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ขณะทำเช่นนั้นถ้อยคำผู้คนของกษัตริย์เป็นจามิน ดั่งบันทึกไว้เมื่อ 125 ปีก่อนการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด จะเกิดสัมฤทธิ์ผลกับเราวันนี้: “โอ้ทรงโปรดเมตตา, แล้วทรงโปรดใช้พระโลหิตที่ซดใช้ของพระคริสต์เพื่อพวกเขาพระองค์จะได้รับ การให้อภิบาลของพวกเข้าพระองค์, และใจพวกเข้าพระองค์จะถูกทำให้บริสุทธิ์; เพราะพวกเข้าพระองค์เชื่อในพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งปวง; ผู้จะเสด็จลงมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์” (โมไซยาห์ 4:2)

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จลงมาในความเรียงโรจน์แห่งเวลาและพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้ง ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าศาสนจักรของพระองค์ซึ่งได้รับการฟื้นฟูในสมัยการประทานสุดท้ายก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์คือ “งานอัครอภรณ์และการอันนำพิสดาร” (2 นีไฟ 25:17) ซึ่งเราเหล่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีส่วนในงานนั้น ■

อ้างอิง

1. เฮนรี่ แวน ไดค์, “The Mansion,” ใน *Inspirational Classics for Latter-day Saints*, comp. Jack M. Lyon (2000), 54-57, 62-63.

โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์
แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

เตรียมรับการ เสด็จมาครั้งที่สอง

ชายหญิงผู้ยิ่งใหญ่ในอดีตกาลสามารถดำเนินชีวิตต่อไป เป็นพยานต่อไป และพยายามทำสุดความสามารถต่อไปได้ ไม่ใช่เพราะพวกเขาจะประสบความสำเร็จ แต่เพราะพวกเขารู้ว่าท่านจะประสบความสำเร็จ

เรากำลังปรากฏตัวบนเวทีของความเป็นมรรตัยในสมัยการประทอนอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระกิตติคุณเท่าที่เคยประทอนแก่มนุษยชาติ และเราจำเป็นต้องทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ข้าพเจ้าขอบรรทัดหนึ่งจากคำพูดของศาสตราจารย์โรเจอร์ สมิธที่ว่าบรรดาศาสตราจารย์ ปุโรหิต และกษัตริย์สมัยก่อน “ตั้งตาคอยวันที่เราจะมีชีวิตอยู่ด้วยความคาดหวังอันเปี่ยมปีติ พวกท่านร้องเพลง เขียน และพยากรณ์ถึงยุคสมัยของเราโดยได้ รับแรงบันดาลใจจากความคาดหวังอันเปี่ยมปีติและล้ำเลิศ”¹ สังเกตการยืนยันคล้ายกันนี้จากประธานวิลฟอร์ด วูดเวิร์ฟ “พระเนตรของพระเจ้าเป็นเจ้าและศาสตราจารย์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย กำลังเฝ้าดูเราอยู่ นี่เป็นสมัยการประทอนอันสำคัญยิ่งที่พูดถึง ตั้งแต่โลกเริ่มต้น”²

ข้าพเจ้ามีทฤษฎีหนึ่งเกี่ยวกับสมัยการประทอนก่อนหน้านี้รวมถึงผู้นำ ครอบครัว และผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่เวลานั้น ข้าพเจ้านึกถึงพวกเขาบ่อยครั้งและสภาพอันตรายที่อยู่ตรงหน้าพวกเขา พวกเขาประสบช่วงเวลาที่ยากลำบากอย่างยิ่ง และส่วนใหญ่ไม่ประสบความสำเร็จในสมัยการประทอนของพวกเขา โดยแท้แล้วประเด็นทั้งหมดของการฟื้นฟูพระกิตติคุณในยุคสุดท้ายนี้คือพระกิตติคุณไม่สามารถอยู่รอดได้ในสมัยก่อน ด้วยเหตุนี้จึงต้องได้รับการสถาปนาในยุคสุดท้ายแห่งชัยชนะ

สมัยการประทอนที่จะไม่ล้มเหลว

สรุปคือ การละทิ้งความเชื่อและการทำลายล้างแบบใดแบบหนึ่งคือชะตากรรมสุดท้ายของทุกสมัยการประทอนที่เราเคยมีมา แต่ต่อไปนี่คือทฤษฎีของข้าพเจ้า ทฤษฎีของข้าพเจ้าคือชายหญิงที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้น ผู้นำในอดีตกาลเหล่านั้น สามารถดำเนินชีวิตต่อไปเป็นพยานต่อไป และพยายามทำสุดความสามารถต่อไปได้ ไม่ใช่เพราะพวกเขารู้ว่า พวกเขา จะประสบความสำเร็จ แต่เพราะพวกเขารู้ว่า ท่าน จะประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้าเชื่อว่าพวกเขาไม่ได้เกิดความกล้าและความหวังจากสภาวการณ์ของตนเองมากเท่ากับที่ได้จากสภาวการณ์ของท่าน—ซึ่งเป็นคนหนุ่มสาวกลุ่มใหญ่หลายแสนคนทั่วโลกที่มาร่วมชุมนุมกันด้วยความตั้งใจว่าจะได้เห็นพระกิตติคุณพุ่งเฟื่องและมีชัย

โมโรไนเคยกล่าวถึงเราผู้จะได้รับบันทึกของเขาในวันเวลาสุดท้ายว่า

“ดูเถิด, พระเจ้าทรงแสดงเรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องเกิดในไม่ช้าแก่ข้าพเจ้า, ในวันนั้นเมื่อสิ่งเหล่านี้จะออกมาในบรรดาพวกท่าน.

“ดูเถิด, ข้าพเจ้าพูดกับท่านราวกับท่านอยู่ต่อหน้า, แต่ท่านไม่ได้อยู่. แต่ดูเถิด, พระเยซูคริสต์ทรงแสดงให้เห็นข้าพเจ้าเห็นท่าน, และข้าพเจ้ารู้การกระทำของท่าน” (มอรมอน 8:34-35)

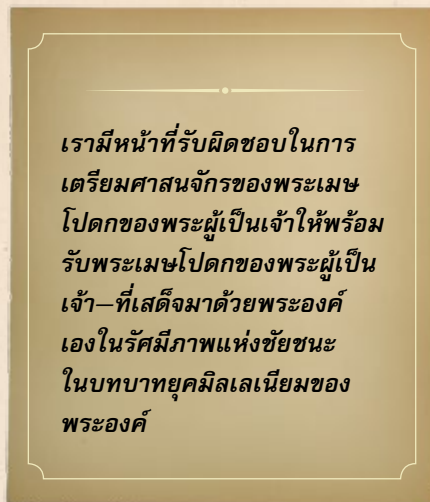
ด้วยเหตุใดก็ตาม ข้าพเจ้าคิดว่าโดยแท้แล้วศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกสมัยเริ่มแรก *ทุกคน* มีช่วงที่เห็นนิมิตเกี่ยวกับสมัยของเรา—ภาพที่ทำให้เขาเหล่านั้นเกิดความกล้าในยุคที่ประสบความสำเร็จน้อยกว่า พี่น้องชายสมัยเริ่มแรกเหล่านั้นรู้อะไรมากมายเกี่ยวกับเรา ศาสดาพยากรณ์เช่น โมเสส นีไฟ และพี่ชายของเจเร็ดเห็นยุคสุดท้ายในนิมิตที่มีรายละเอียดมาก บางอย่างที่เราเห็นไม่น่ายินดี แต่แน่นอนว่าคนรุ่นก่อนหน้านี้ทุกรุ่นเกิดความกล้าจากการรู้ว่าในที่สุดแล้วจะมีสมัยการประ-
ทานหนึ่งซึ่งจะไม่ล้มเหลว

วันของเรา ไม่ใช่ของพวกเขา คือวันที่ให้ “ความคาดหวังอันเปี่ยมปิติและล้ำเลิศ” แก่พวกเขาและเป็นเหตุให้พวกเขาร้องเพลงและพยากรณ์ถึงชัยชนะ วันของเรา กล่าวโดยรวม คือวันที่บรรดาศาสดาพยากรณ์ตั้งตาคอยนับตั้งแต่กาลเริ่มต้น และพี่น้องชายสมัยเริ่มแรกเหล่านั้นยังคงอยู่ให้กำลังใจเราที่นั่น! ในความเป็นจริงแล้ว โอกาสที่พวกเขาจะถือว่าตนประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่ขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์และชัยชนะของเรา ข้าพเจ้าขอบแนวคิดการร่วมรบในวันเวลาสุดท้ายโดยเป็นตัวแทนของแอลมาและออบินาได้กับสิ่งที่พวกเขาร้องขอ เป็นตัวแทนของเปโตรและเปาโลกับการเสียสละที่พวกเขาทำ หากท่านไม่สามารถตื่นเต้นกับงานมอบหมายเช่นนั้น ในบทประวัติศาสตร์ ท่านคงไม่สามารถตื่นเต้นได้อีกแล้ว!

เตรียมศาสนจักรของพระคริสต์ให้พร้อมรับการเสด็จมาของพระองค์

ข้าพเจ้าขอพูดถึงองค์ประกอบอีกอย่างหนึ่งของภาพสมัยการประทานนี้ที่นำจะตามมาโดยอัตโนมัติ เพราะสมัยการประ-
ทานของเราเป็นสมัยการประทานสุดท้าย และสำคัญที่สุดในบรรดาสมัยการประทาน

ทั้งหมด เพราะสุดท้ายแล้วสิ่งทั้งปวงจะบรรลุลจุดสูงสุดและเกิดสัมฤทธิ์ผลในยุคของเรา ด้วยเหตุนี้จึงมีความรับผิดชอบพิเศษเฉพาะมากประการหนึ่งตกอยู่กับพวกเราในศาสนจักรเวลานี้แต่ไม่อยู่บนปากของสมาชิกศาสนจักรในสมัยเริ่มแรก ไม่เหมือนศาสนจักรในสมัยของอับราฮัมหรือโมเสส อิชยาห์หรือเอเสเคียล หรือแม้แต่ในสมัยพันธสัญญาใหม่ของยากอบและยอห์น *เรามีความรับผิดชอบในการเตรียมศาสนจักรของพระเมษโปดกของพระผู้เป็น*

เจ้าให้พร้อมรับพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า—ที่เสด็จมาด้วยพระองค์เองในรัศมีภาพแห่งชัยชนะ ในบทบาทยุคมิลเลเนียมของพระองค์ในฐานะพระเจ้าเหนือพระเจ้าทั้งหลายและกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ไม่มีสมัยการประทานอื่นใดเคยมีหน้าที่ดังกล่าว

ในภาษาพระคัมภีร์ เราคือผู้ถูกกำหนดไว้ในประวัติศาสตร์ทั้งหมดที่ต้องเตรียมเจ้าสาวให้พร้อมรับการมาขององค์เจ้าบ่าวและคู่ควรรับคำเชิญให้ไปงานสมรส (ดู มัทธิว 25:1–12; 22:2–14; คพ. 88:92, 96) กล่าวโดยรวมคือ—ไม่ว่าในชั่วชีวิตของเราหรือของลูกหลานของเราหรือเมื่อ

ใดก็ตาม—ศาสนจักรและเราที่เป็นเหล่าสมาชิกศาสนจักรมีความรับผิดชอบที่ต้องดำรงตนให้คู่ควรที่พระคริสต์จะเสด็จมาหาเรา คู่ควรให้พระองค์ทรงพักกายเรา ให้พระองค์ทรงยอมรับ ต้อนรับ และโอบกอดเรา ชีวิตที่เราถวายแด่พระองค์ในโมงอันศักดิ์สิทธิ์นั้น *ต้อง* คู่ควรกับพระองค์!

เราต้องเป็นที่ยอมรับของพระองค์

ข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยความยำเกรง ด้วยสำนึกอันท่วมท้นในหน้าที่ซึ่งต้องเตรียมชีวิตตนเอง (และช่วยเตรียมชีวิตสมาชิกศาสนจักรตามกำลังความสามารถของข้าพเจ้า) ให้พร้อมรับวันที่พยากรณ์ไว้แล้ว รับการถ่ายโอนสิทธิอำนาจ รับเวลาที่เราจะน้อมถวายศาสนจักรแด่พระองค์ ผู้ทรงเป็นเจ้าของศาสนจักร

เมื่อพระคริสต์เสด็จมา สมาชิกศาสนจักรของพระองค์ต้องมีลักษณะเหมือนและประพฤติตนเหมือนที่สมาชิกศาสนจักรของพระองค์พึงเป็นหากเราต้องการให้พระองค์ทรงยอมรับ เราต้องทำงานของพระองค์ และเราต้องดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์ พระองค์ต้องทรงทราบได้อย่างรวดเร็วและง่ายดายว่าเราเป็นสานุศิษย์ของพระองค์จริง ๆ ดังประธานเจ. รัสเวล คลาร์ก จูเนียร์ (1871–1961) อดีตที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดเคยแนะนำว่า ศรัทธาของเราต้องสังเกตได้ *ไม่* ยาก³

ใช่ ถ้าในโมงสุดท้ายอันยิ่งใหญ่ นั่นเรา กล่าวที่เราเป็นผู้เชื่อ เราน่าจะแสดงให้เห็นเช่นนั้นมาก่อนหน้านี้ พระเมษบาลทรงรู้จักแกะของพระองค์ เราต้องเป็นที่รู้จักในวันอันยิ่งใหญ่ นั่นว่าเราเป็นผู้ติดตามพระองค์ทั้งในการกระทำและคำพูด

เพื่อนหนุ่มสาวที่รักทั้งหลาย นี่คือนยุคสุดท้าย ท่านและข้าพเจ้าพึงเป็น *วิสุทธิชน* ยุคสุดท้ายให้ดีที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ ได้โปรดเน้นที่คำว่า *วิสุทธิชน*

ข้าพเจ้าชอบแนวความคิดการร่วมรบในวันเวลาสุดท้ายโดยเป็นตัวแทนของแอลมาและอับนาไดกับสิ่งที่พวกเขาร้องขอ เป็นตัวแทนของเปโตรและเปาโลกับการเสียสละที่พวกเขาทำ หากท่านไม่สามารถตื่นเต้นกับงานมอบหมายเช่นนั้น ในบทประวัติศาสตร์ ท่านคงไม่สามารถตื่นเต้นได้อีกแล้ว!

ทั้งหมดนี้จะสิ้นสุดเมื่อใด พระคริสต์จะทรงปรากฏต่อสาธารณชนอย่างผู้มีชัยเมื่อใด และมิลเลนเนียมจะเริ่มเมื่อใด ข้าพเจ้าไม่ทราบ สิ่งที่ข้าพเจ้าทราบคือช่วงแรกของเหตุการณ์นั้นเริ่มต้นเมื่อ 193 ปีมาแล้ว ข้าพเจ้าทราบว่าเนื่องด้วยนิมิตแรกและสิ่งติดตามมาหลังจากนั้น เราจึงอยู่ในยุคของพรที่ไม่เคยมีมาก่อน—พรที่ประทานแก่เราเพื่อให้เราดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์และบริสุทธิ์ เพื่อว่าเมื่อองค์เจ้าป่าวเสด็จมาอย่างผู้มีชัยในท้ายที่สุด พระองค์จะทรงมีเหตุผลสมควรให้เชิญเราไปงานสมรสได้ด้วยพระองค์เอง

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าฝากความรักและประจักษ์พยานไว้กับท่านว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่เพียงทรงพระชนม์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงรักเรา พระองค์ทรงรัก *ท่าน* ทุกอย่างที่พระองค์ทรงทำเป็นไปเพื่อประโยชน์ของ

เราและเพื่อคุ้มครองเรา มีความชั่วร้ายและโทมนัสในโลก แต่ไม่มีความชั่วร้ายหรือภัยใด ๆ ในพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา—พระบิดาผู้ดีพร้อม—และพระองค์จะทรงเป็นที่กำบังให้เราจากพายุ

แท้จริงแล้ว ข้อกังวลเพียงหนึ่งเดียวที่ข้าพเจ้าขอให้เราพิจารณาเป็นเรื่องส่วนตัวมาก นั่นคือ เราจะดำเนินชีวิตให้ครบถ้วนมากขึ้นและซื่อสัตย์มากขึ้นได้อย่างไร ทั้งนี้เพื่อพรทั้งหมดของสมัยการประทานอันยิ่งใหญ่นี้จะไปรยปรายมาให้เราแต่ละคนรวมถึงคนที่เราสัมผัสชีวิตพวกเขา

“อย่างลัวเลย, เจ้าผู้งแจะน้อย ... จงดูที่ [พระคริสต์] ในความนึกคิดทุกอย่าง; อย่าสงสัย, อย่างลัว” “เจ้ายังไม่เข้าใจว่าพระบิดาทรงมีพรสำคัญยิ่งเพียงใด ... เตรียมไว้ให้เจ้า” (คพ. 6:34, 36; 78:17)

ข้าพเจ้าฝากพร ความรัก และพยานในฐานะอัครสาวกถึงความจริงของสิ่งเหล่านี้ว่าสมัยการประทานของเราจะไม่ล้มเหลว คนที่ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระคริสต์และทำงานของพระองค์ย่อมคู่ควรกับคำเชิญให้ไปงานสมรสเมื่อองค์เจ้าป่าวเสด็จมา ■

จาก *ไพบูลย์ระบบการศึกษาของศาสนจักรสำหรับคนหนุ่มสาว “Terror, Triumph, and a Wedding Feast (ความหวาดกลัว ชัยชนะ และงานเลี้ยงสมรส)”* ปราศรัยเมื่อวันที่ 12 กันยายน ค.ศ. 2004 ดูบทความฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิธ ใน *History of the Church*, 4:609–410.
2. วิลฟอร์ด วูดร็อฟ, ใน James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. (1965–75), 3:258; ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “อรุณรุ่งของวันที่สดใสกว่า,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2004, 103 ด้วย.
3. ดู เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์, *The Charted Course of the Church in Education*, rev. ed. (1994), 7.

“ฉันจะต่อต้านการล่อลวงอย่างไร”

อ

าจะฟังดูแปลก แต่การล่อลวงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเติบโตทางวิญญาณของเรา หากเราไม่ถูกล่อลวง เราก็ไม่สามารถเลือกระหว่างความดีกับความชั่วได้ (ดู คพ. 29:39) และถ้าเราไม่สามารถเลือกความดี

เมื่อมีทางเลือกอื่นเข้ามา เราก็ไม่สามารถเติบโตทาง

วิญญาณได้ (ดู 2 ทิโม 2:11-30)
กุญแจอย่างหนึ่งในการต่อต้านการล่อลวงคือการเชื่อฟังอย่างสม่ำเสมอ บางครั้งถ้าท่านยอม ก็ยากขึ้นที่จะต่อต้านการล่อลวงในอนาคต ถ้าท่านต่อต้านอย่างสม่ำเสมอ ท่านจะแข็งแกร่งขึ้นและง่ายขึ้นที่จะต่อต้านในอนาคต ความแข็งแกร่งในการต่อต้านส่วนใหญ่มาจากการขอความช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทำงานอยู่ในชีวิตท่าน เมื่อท่านทำสุดความสามารถที่จะเรียนรู้คำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและทำตามพระองค์ พระเจ้าจะทรงเสริมกำลังท่านให้ทนต่อการล่อลวง

พระคัมภีร์สอนวิธีอื่นในการต่อต้านการล่อลวงดังนี้

“สวดอ้อนวอนเสมอ, เพื่อเจ้าจะออกมาอย่างผู้ชนะ; แท้จริงแล้ว, เพื่อเจ้าจะชนะซาตาน” (คพ. 10:5)

“ผู้ใดที่สวดฟังพระวจนะของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า, และยึดมั่นในพระวจนะนั้นแล้ว, พวกเขาจะไม่พินาศเลย; ทั้งสิ่งล่อลวงและลูกศรเพลิงของปีศาจก็ไม่สามารถรอบงำพวกเขา” (1 ทิโม 3:15)

“จงต่อสู้กับมาร และมันจะหนีท่านไป พวกท่านจงเข้าใกล้พระเจ้า แล้วพระองค์จะเสด็จเข้ามาใกล้ท่าน” (ยากอบ 4:7-8)

เป็นสิ่งสำคัญเช่นกันที่ต้องรู้ว่าการถูกล่อลวงนั้นไม่ผิด แม้พระเจ้าทรงถูกล่อลวง “พระองค์ทรงรับการล่อลวงแต่มีทรงเอาพระทัยใส่สิ่งเหล่านั้น” (คพ. 20:22) ท่านสามารถมองดูแบบอย่างของพระองค์—และแบบอย่างของอีกหลาย ๆ คนในพระคัมภีร์—เพื่อช่วยท่าน

สวดอ้อนวอนขอพลัง

เพื่อให้ทนต่อการล่อลวง ก่อนอื่นเราต้องมีความตั้งใจและความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะเลือกสิ่งที่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่ช่วยดิฉันมากถ้าดิฉันนึกสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า แล้วเลือกสิ่งที่ถูกต้อง อีกสิ่งหนึ่งที่ช่วยดิฉันคือการสวดอ้อนวอน หากเราสวดอ้อนวอนขอพลัง แสวงหา

การบำรุงเลี้ยงทางวิญญาณ และเลือกสถานที่ที่เราชอบไปอย่างรอบคอบ พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนซึ่งจะอยู่กับเราและตักเตือนเราได้

เอสเธอร์ จี. อายุ 18 ปี, โลว์เออร์แซกโซนี เยอรมนี

สนับสนุนกัน

ดิฉันคิดว่าโดยการอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน สวดอ้อนวอน ฝึกควบคุมตนเอง และทำตามคำของศาสดาพยากรณ์ เราสามารถต่อต้านการล่อ

ลวงได้ การต่อต้านการล่อลวงเสริมสร้างศรัทธาของคุณและแสดงคำมั่นสัญญาของคุณต่อพระบิดาบนสวรรค์ที่จะรักษาพันธสัญญาซึ่งคุณทำไว้ การผูกมิตรกับเพื่อนในศาสนจักรก็สามารถช่วยเราได้เพราะเราสามารถสนับสนุนกัน ต้องใช้ความกล้าหาญอย่างมากที่จะปฏิเสธ ฟังระลึกว่า “พระเจ้าไม่ได้ประทานใจที่ขาดกลัวแก่เรา แต่ประทานใจที่ประกอบด้วยฤทธานุภาพ ความรัก และการบังคับตนเองแก่เรา” (2 ทิโมธี 1:7) เมื่อเราเอาชนะการล่อลวงได้ เราจะเข้าใกล้พระเยซูคริสต์และพระบิดาบนสวรรค์ของเรามากขึ้น

แนนซี เอส. อายุ 19 ปี, คูลคิตแลน เม็กซิโก

แบ่งปันความเชื่อของท่าน

ในโรงเรียนมัธยมปลาย เพื่อนร่วมชั้นของผมเกือบทั้งหมดชวนผมดื่มแอลกอฮอล์และดูสื่อลามก ผมปฏิเสธเสมอเพราะผมทำในสิ่งที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการให้ผมทำ ผมจดจำพระองค์และรักษาพันธสัญญาของผม บางครั้งเพื่อน ๆ และเพื่อนร่วมชั้นของผมไม่ล่อลวงผมเพราะพวกเขารู้ว่าผมนับถือศาสนาอะไร การแบ่งปันความเชื่อและประจักษ์พยานของเรากับผู้อื่น—โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเพื่อน เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนบ้าน และครอบครัว—จะช่วยลดการล่อลวงรอบข้างเรา ผมรู้ว่าโดยการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เราสามารถเอาชนะการล่อลวงในชีวิตของเราได้

โรมีโอ พี. อายุ 19 ปี, เนโกรส ออกซีเดนคัล ฟิลิปปีนส์

ฟังพระวิญญูญาณบริสุทธ์

ฉันพบว่าเมื่อการล่อลวงเกิดขึ้น พระวิญญูญาณบริสุทธ์ทรงพยายามเตือนฉันให้เลือกรูปแบบการปฏิบัติต่าง ๆ—เช่น การสวดอ้อนวอนและอ่านพระคัมภีร์—ซึ่งรักษาพระวิญญูญาณไว้กับคุณและหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ซึ่งพระวิญญูญาณบริสุทธ์ไม่สามารถมาได้

เรเชล โอ. อายุ 13 ปี, เพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา

ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

พี่ชายผมบอกผมเสมอให้ “ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์” ผมพบว่าสิ่งนี้หมายถึงการยืนในสถานที่ซึ่งการล่อลวงมีน้อยและไม่ร้ายแรงมาก

ประธานสวดของผมบอกว่า “อย่าต่อต้านการล่อลวงเพียงอย่างเดียว—จงหลีกเลี่ยงการล่อลวงด้วย” มีช่วงเวลาที่ต้องต่อต้านการล่อลวง แต่จะง่ายกว่าในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเมื่อไม่มีการล่อลวงมาหลอกล่อเรา

แอรัน แอล. อายุ 18 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เราเป็นผู้ตัดสินใจเสมอ

ของประทานแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธ์ช่วยให้เราแยกแยะความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ดีกับสิ่งไม่ดีและช่วยเราเรียนรู้ว่าเมื่อใดเรากำลังถูกล่อลวง เราควรระลึกว่าการล่อลวงคือบททดสอบซึ่งช่วยให้เราเห็นว่าเมื่อใดเราทำสิ่งดีและเมื่อใดที่เราไม่ได้ทำ เราควรทราบดีว่าเมื่อเราทำตามพระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงให้เราถูกล่อลวงเกินกว่าที่เราจะทนได้ (ดู 1 โครินธ์ 10:13) เราเป็นผู้ตัดสินใจเสมอว่าจะเลือกเส้นทางที่ถูกต้องแทนที่จะเลือกเส้นทางผิด

ฮวน ที. อายุ 19 ปี, มอนเตวิเดโอ อูรุกวัย

แสดงบทบาทสมมติเลือกสิ่งดี

ดิฉันคิดว่าสิ่งสำคัญคือต้องนึกตัดสินใจไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับทางเลือกที่ดิฉันต้องเผชิญ ดิฉันเคยเผชิญกับสถานการณ์ยากอย่างคาดไม่ถึง แต่ผล

ออกมาดีเพราะดิฉันนึกตัดสินใจไว้แล้วว่า จะไม่ลดมาตรฐานของตนเอง ถึงแม้บางครั้งจะอึดอัดใจอยู่บ้าง แต่ครอบครัวดิฉันฝึกแสดงบทบาทสมมติเพื่อที่ดิฉันจะรู้ว่าควรพูดหรือทำอะไรเมื่อเผชิญกับการล่อลวง

เอมีลี นี. อายุ 14 ปี, ไวโอมิง สหรัฐอเมริกา

มีเพื่อนดี

การมีเพื่อนดีผู้เลือกสิ่งที่ถูกคือสิ่งที่คุณทำได้เพื่อต่อต้านการล่อลวง พวกเขาเป็นแบบอย่างที่ดี คุณสามารถโทรศัพท์หาพวกเขาได้เมื่อถูกล่อลวง พวกเขาจะช่วยคุณเลือกสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อนที่ดีสามารถเตือนคุณให้สวดอ้อนวอน อ่านพระคัมภีร์ และเชื่อฟังได้

แซม อี. อายุ 17 ปี, วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

จงตัดสินใจแต่เนิ่น ๆ ที่จะใช้ศรัทธา

“ต้องใช้ศรัทธาที่มั่นคงในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ในการเลือกทาง

สู่ชีวิตนิรันดร์ ... โดยการใช้อุบายที่นั่นเราจะรู้พระประสงค์ของพระเจ้า และโดยการใช้ศรัทธานั้นในพระเยซูคริสต์เราสามารถต่อต้านการล่อลวงและได้รับการให้อภัยผ่านทาง การชดใช้ ...

“เวลาที่ที่ดีที่สุดของการต่อต้านการล่อลวงคือทำแต่เนิ่น ๆ เวลาที่ดีที่สุดของการกลับใจคือเดี๋ยวนี้ ศัตรูร้ายของจิตวิญญูญาณเราจะวางความคิดไว้ในใจเพื่อล่อลวงเรา เราตัดสินใจได้แต่เนิ่น ๆ ที่จะใช้ศรัทธาขบไล่ความคิดชั่วร้ายออกไปก่อนที่เราจะทำตามความคิดนั้น”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “การเตรียมพร้อมทางวิญญูญาณ: เริ่มต้นแต่เนิ่น ๆ และมุ่งมั่น,” เลียโฮนา, พ.ย. 2005, 45, 47.

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันควรทำอะไรเมื่อถูกเยาะเย้ยที่โรงเรียนเพราะทำตามมาตรฐานของศาสนจักร”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 มกราคม 2014 ที่ liahona.lds.org ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org หรือส่งทางไปรษณีย์ (ดูที่อยู่ในหน้า 3)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมาระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อ นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สหคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและภาพถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

โดย เอ็ดเดอร์
แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์
แห่งสภาเจ็ดสิบ

ทิวทัศน์จาก สุดปลายทาง

ข่าวสารจากสุดปลายทางนั้นชัดเจน “ท่านสามารถทำได้ และเมื่อท่านทำ ทุกสิ่งจะดีขึ้น”

“อธิการครับ ผมจะไม่ลืมคุณเลย คุณช่วยชีวิตผมไว้”
ชายคนที่กล่าวคำนั้นในวันนี้ไม่รู้สึกรู้สียงอย่างนั้นในตอนแรก เมื่อยังเป็นวัยรุ่นเขากลัวมาก เขารู้ว่าเขาต้องกลับใจ ตอนนั้นข้าพเจ้าเป็นอธิการ เขารู้ว่าเขาต้องคุยกัน แต่เขาเต็มไปด้วยความสงสัย

“อธิการจะคิดอย่างไรกับผม”

“เขาจะเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับไหม”

“ผมจะมองหน้าเขาได้อีกต่อไปไหม”

ข้อกังวลเหล่านี้อาจทำให้รู้สึกหนักใจ ทำให้ดูเหมือนแทบเป็นไปได้ที่จะรวบรวมความกล้าอันจำเป็นต่อการเดินทางบนเส้นทางสู่การกลับใจ

มองไปเส้นทางข้างหน้า

แต่เราลองมาดูเส้นทางสายนั้น บางช่วงของการกลับใจง่ายกว่าช่วงอื่น ๆ ก้าวหนึ่งคือการยอมรับ ปกติเรารู้ตัวเมื่อเรากำลังทำผิด พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยเราไว้ได้ เราต้องเปลี่ยนแปลง โดยปกติความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงนั้นแรงกล้า

จากนั้นก้าวต่อไป เริ่มยกขึ้น พระเจ้า

ตรัสว่าเราต้องสารภาพและละทิ้ง ดูเหมือนง่ายที่จะสารภาพกับพระบิดาบนสวรรค์ในการสวดอ้อนวอนของเรา เราสามารถแก้ไขบาปมากมายด้วยวิธีนี้ แสวงหาการให้อภัย ขอใช้คืน และปรับปรุงความประพฤติจนกว่าพระวิญญาณทรงยืนยันว่าเราทำทุกอย่างเต็มที่แล้ว

แต่การสารภาพบางอย่างท่านต้องคุยกับอธิการหรือประธานสาขาของท่าน และนั่นคือสิ่งที่ชายหนุ่มคนนี้กำลังประสบ เขาต้องการความช่วยเหลือที่นอกเหนือจากความสามารถของเขาเอง และเขาต้องรู้ว่าการเดินทางนี้อยู่ในวิสัยที่ทำได้

ความหวังบนทางสายหลัก

ผู้ที่เคยเดินทางบนเส้นทางแห่งการกลับใจจะบอกท่านว่าการเดินทางนี้ไม่เพียงอยู่ในวิสัยที่ทำได้เท่านั้น แต่เมื่อท่านไปถึงที่หมายและมองย้อนกลับมา นี่คือนสิ่งที่ท่านจะเห็น

ท่านทำได้ และเมื่อท่านทำ ทุกสิ่งจะดีขึ้น

พระเจ้าทรงบัญชาให้เรากลับใจเพราะพระองค์ทรงรักเรา ผ่านทางการขอใช้ของ

พระองค์ พระองค์ทรงจ่ายค่าบาปของเรา ดังนั้นพระองค์ทรงทราบว่าการกลับใจทำให้เราเป็นอิสระ พระองค์จะทรงเสริมสร้าง ความเข้มแข็งให้ใครก็ตามที่หันมาหาพระองค์ แอลมาสอนว่าหากเราจะรับประโยชน์จากการขอใช้ เราต้องกลับใจ—เราทุกคน (ดู แอลมา 5:33–34) เส้นทางอาจยากลำบาก แต่อธิการจะเดินบนเส้นทางนั้นกับท่าน มี ความช่วยเหลือตลอดทาง

เราควรรี้อยู่

“การกลับใจเป็นของประทานอันสูงส่ง เราควรรี้อยู่ในใบหน้าเมื่อกล่าวถึงเรื่องนี้”

ดู เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งไคร์รัมส์คราสกิลบสอง, “ของประทานอันสูงส่งแห่งการกลับใจ,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2011, 48.

ทันทีที่ท่านเริ่มทำ ท่านจะรู้สึกโล่งใจ

จงหันไปหาอธิการของท่าน ท่านจะพบกับคนที่รักและเคารพท่าน ความโล่งใจที่ท่านสามารถให้ไว้กับอธิการเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน สิ่งนั้นจะยั่งยืนตลอดไป และจะช่วยให้ท่านรู้สึกสบายใจกับอธิการคนอื่นในอนาคต ท่านจะได้รับฟังมุมมองที่ต่างออกไปในสถานการณ์ของท่าน ด้วยปัญญาและประสบการณ์ของเขา พร้อมด้วยการเฉลียวใจจากพระเจ้า อธิการจะช่วยให้ท่านมองด้วยมุมมองที่ถูกต้องว่าสิ่งที่ท่านคิดว่าเป็นจุดจบของโลกอาจเป็นเพียงสิ่งกีดขวางบนเส้นทางเท่านั้น

อธิการจะช่วยให้ท่านเข้าใจอย่างแท้จริงว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคือความสว่างของโลก โดยการที่ท่านรับประโยชน์จากการชดใช้ชีวิตท่านจะสว่างไสว อนาคตของท่านจะดี และท่านจะเข้าใจว่าการมีศรัทธาในพระเจ้า พระเยซูคริสต์คือหนึ่งในจุดประสงค์สำคัญยิ่งสำหรับการมาอยู่บนแผ่นดินโลก

อธิการของท่านจะช่วยให้ท่านผ่านพ้นเรื่องนี้ไปได้ ท่านจะรักเขาและไม่มีวันลืมเขา

ข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้คนที่ช่วยเหลือท่านในยามวิกฤติจะผูกพันใจท่าน อธิการจะผูกพันใจท่านมากกว่าเพียงใดเล่าเมื่อเขาช่วยให้ท่านผ่านพ้นวิกฤติทางวิญญาณ พระเจ้าทรงขยายความเมตตาและความสามารถของอธิการในการนำทางท่านได้ อธิการจะเป็นเพื่อนของท่านไปตลอดกาล

สำหรับท่านทั้งหลายที่เป็นชายหนุ่มและสักวันหนึ่งจะเป็นอธิการหรือประธานสวดประสบการณ์ของท่านกับอธิการจะฝึกฝนท่านสำหรับเวลานั้นเมื่อท่านอาจจะอยู่อีกฝั่งหนึ่งของโต๊ะ

ข้าพเจ้าขอจบด้วยการเล่าเรื่องเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยเกี่ยวกับการไปเยี่ยมชายหนุ่มคนนั้น เขาพูดว่า “อธิการครับ คุณจะเกลียดผมแน่ในสิ่งที่ผมต้องบอกคุณ คุณจะไม่สามารถมองหน้าผมได้อีกเลย และถ้าคุณนำสิ่งที่ผมพูดไปเล่าให้ใครฟัง ผมจะฆ่าตัวตาย”

ข้าพเจ้าบอกว่า “ผมสัญญาว่าจะไม่มีวันเปิดเผยความลับของคุณ ผมจะตายไปพร้อมกับมัน”

เขาเล่าให้ฟังเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ค่อยร้ายแรงมากและเฝ้าดูปฏิกิริยาของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าบอกว่า “ผมรู้ว่าคุณกำลังเผชิญกับอะไรอยู่ ผมช่วยคุณได้” เขาเล่าต่ออย่างช้า ๆ จนถึงเรื่องที่เขาต้องการจะปรึกษาจริง ๆ ข้าพเจ้าย้ำเตือนเขาหลายครั้งว่าข้าพเจ้าชื่นชมเขาที่มาสารภาพและต้องการเปลี่ยนแปลง แม้ดูราวกับว่าเขาพร้อมจะวิ่งหนีได้ทุกขณะ แต่เราก็ครอบคลุมเรื่องราวที่เขาต้องการเล่าทั้งหมดด้วยกัน

เป็นเรื่องใหญ่ใช่หรือไม่ ใช่สำหรับเขา แต่เมื่อเราคุยกัน เขาเริ่มเข้าใจพระเมตตาที่พระเจ้าประทานแก่ผู้ที่กลับใจอย่างจริงจัง หลังจากการพบกันครั้งแรก เราพยายามร่วมกัน เมื่อเวลาผ่านไปการกลับใจของเขาจึงสมบูรณ์ วันนี้เขายังโทรศัพท์มาทักทายข้าพเจ้า เรามีความสุขจากการพูดคุยกัน

เป็นโอกาสพิเศษที่ข้าพเจ้าได้ช่วยให้เขาเรียนรู้ว่าเราทุกคนต้องพึ่งพาการชดใช้ และข้าพเจ้ากับเขาร่วมกันเปล่งเสียงสรรเสริญพระเยซูคริสต์ ผู้ที่ทรงช่วยชีวิตเขาจริง ๆ ■

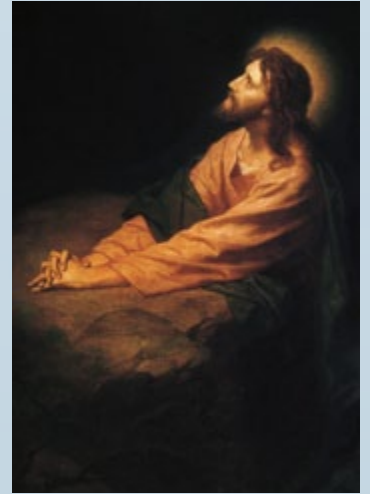
ภาพประกอบโดย เกรก นอร์บลัดด์

ในฐานะเยาวชนหญิง
ดิฉันไม่เคยคิดว่าสื่อลามก
จะเป็นสิ่งที่ดิฉันต้องดิ้นรน
ต่อสู้ด้วย

ดิฉันไม่เคยคิดว่าการเสพติดสื่อ
ลามกจะเป็นปัญหาสำหรับเด็ก
สาว ดิฉันได้รับการพิสูจน์แล้ว
ว่านั่นไม่จริงสมัยที่ดิฉันอายุประมาณ 16
ปี ดิฉันเจอวิดีโอสื่อลามก เนื่องจากดิฉัน
อยู่คนเดียวและอยากรู้อยากเห็น ดิฉันจึง
เอามาดู หลังจากครั้งแรก ดิฉันก็รู้สึก
ว่าดิฉันต้องดูบางอย่างทุกวัน ดิฉันกลายเป็น
คนเสพติดสื่อลามกไปแล้ว

เลิก เสพติด: เส้นทางของฉันสู่ การเอาชนะสื่อลามก

สงวนนาม

การกลับใจคืออะไร

“โดยผ่านการชดใช้ท่านจะได้รับการให้อภัยและการชำระให้สะอาดจากบาปของท่านเมื่อท่านกลับใจ

“การกลับใจเป็นมากกว่าการเพียงแต่ยอมรับว่าท่านทำผิด ... รวมถึงการหันหลังให้บาปและการหันไปหาพระเจ้าเพื่อขออภัย...

“... ถ้าท่านทำบาป ยิ่งท่านกลับใจเร็วเท่าใด ท่านย่อมกลับเนื้อกลับตัว พบสันติสุขและปีติที่มากกับการให้อภัยได้เร็วเท่านั้น ...

“... ขณะพยายามกลับใจ จงขอความช่วยเหลือและคำแนะนำจากผู้ปกครองของท่าน บาปร้ายแรง เช่น การล่วงละเมิดทางเพศหรือการใช้สื่อลามก ต้องสารภาพต่ออัครทูต จงพูดความจริงกับเขาให้ครบถ้วน เขาจะช่วยให้ท่านกลับใจ”

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน
(จูลสาร, 2011), 28, 29.

การดูสื่อลามกทำให้ดิฉันรู้สึกแย่ ดิฉันรู้ว่ามันผิด แต่ดิฉันก็ไม่ได้ทำอะไรที่จะเปลี่ยนแปลง ดิฉันไม่มีความสุขเลย และดิฉันรู้สึกไม่สะอาดราวกับติดเชื้อมากมายอันโสโครกของซาตาน แต่ดิฉันยังหาทางดูเพื่อจะเติมเต็มความหิวกระหายของดิฉัน การเสพติดของดิฉันนำไปสู่การกระทำที่ผิดมากขึ้น ดิฉันโกหกทุกคน ทั้งพี่ชาย คุณแม่ และที่แย่ที่สุด พระเจ้าและตัวดิฉันเอง ดิฉันบอกตนเองว่าดูอีกสักเรื่องคงไม่ทำร้ายดิฉันได้ เรื่องสกปรกอีกสักเรื่องคงไม่แย่นักหรอก

ดิฉันยังคงไปโบสถ์ สหกิจกรรม และเซมินารี แต่ดิฉันไม่มีเจตคติที่ดีหรือพระวิญญาณอยู่กับดิฉัน ดิฉันจึงไม่ได้อะไรจากบทเรียน ดิฉันหยุดจ่ายส่วนสิบ หยุดสวดอ้อนวอน และหยุดอ่านพระคัมภีร์ ดิฉันรู้สึกผิด แต่ดิฉันก็ยังไม่สามารถเลิกได้ ดิฉันดึงตนเองต่ำลงทุกวัน

ในที่สุดหนทางเข้าสู่สื่อลามกของดิฉันถูกจำกัด ตอนแรกดิฉันรู้สึกเหมือนถูกตัดสิทธิ์เพราะไม่มีสื่อลามก แต่จากนั้นดิฉันก็ตระหนักได้ว่าสิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนไปเพื่อสิ่งที่ตึกว่า กิจวัตรประจำวันของดิฉันต่างออกไป ดิฉันไม่ได้ดูสื่อลามกทุกวัน ดิฉันมีแรงกระตุ้นที่จะดู แต่ดิฉันต่อต้านมันได้ดีขึ้น ในที่สุดหลังจากสองปีแห่งการเสพติดสื่อลามก ดิฉันเริ่มสวดอ้อนวอนอย่างสม่ำเสมอเพื่อขอลงโทษและหยุดดูอย่างเด็ดขาด แต่ในใจดิฉันยังรู้สึกไม่สะอาด ดิฉันต้องคุยกับอัครทูต แต่ดิฉันแค่ไม่สามารถบอกตัวเองให้ทำได้

ในที่สุดหลังจากได้ยินหลายคนพูดถึงการผ่านขั้นตอนการกลับใจและการเอาชนะ

การทดลองของพวกเขา ดิฉันก็รู้สึกว่าจะต้องพบกับอัครทูตจริง ๆ ดิฉันยังตระหนักด้วยว่าดิฉันพลาดพรสำคัญยิ่งในศาสนจักร นั่นคือปีตุพรของดิฉัน

ดิฉันทำนัดหมายเพื่อขอพบอัครทูตในวันสัมภาษณ์นั้นดิฉันรู้สึกละเอียดใจขณะเดินไปที่ห้องทำงานของอัครทูต ดิฉันเกรงว่าเขาจะแค้นองแล้วบอกว่าไม่มีความหวังในกรณีของดิฉันและดิฉันได้ขุดหลุมลึกเกินกว่าที่จะปีนออกมาได้ ดิฉันเกรงว่าเขาจะไม่มองดิฉันเหมือนเดิมอีก แต่ขณะที่ดิฉันเล่าเรื่องทั้งหมดให้เขาฟัง เขามองดิฉันด้วยรอยยิ้มแห่งความรักและตั้งใจฟัง เขาเอาใจใส่ดิฉันจริง ๆ หลังจากได้คุยกับอัครทูตและทำสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ ในที่สุดเขาก็บอกว่าดิฉันสะอาดแล้ว

ช่วงเวลาที่ดีฉันเสพติดสื่อลามกคือช่วงยากลำบากที่สุดในชีวิต แต่ดิฉันรู้สึกดีมากเมื่อออกจากห้องทำงานของอัครทูตและรู้สึกสะอาด เหมือนกับว่าน้ำหนักที่ดีฉันแบกมาเป็นปี ๆ ได้ถูกยกออกไปจากบ่าของดิฉัน ดิฉันดีใจที่สามารถรับปีตุพร รับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรและมีพระวิญญาณอีกครั้ง ดิฉันรู้สึกเหมือนเป็นคนใหม่ คนอื่น ๆ ถึงกับพูดว่าดิฉันดูเปลี่ยนไปและดูเปล่งปลั่งไม่เหมือนเดิม ดิฉันมีความสุขมากขึ้นตลอดเวลาและมีเจตคติที่ดีขึ้นเกี่ยวกับทุกสิ่ง

ดิฉันทราบว่าเราสามารถเปลี่ยนแปลงและเอาชนะสิ่งเสพติดด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า เราไม่ต้องกังวลที่จะพูดกับอัครทูต เพราะเขาจะช่วยเราเมื่อเรากลับใจเพื่อให้เรารู้สึกสะอาดได้อีกครั้งโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ■

ภาพประกอบโดย จิม แม็คเค็น, ส่วนหนึ่งจากภาพ CHRIST IN GETHSEMANE โดย ไฮน์ริค ฮอฟแมนน์

มากกว่า ผู้ช่วย

คิดว่าท่านเป็นเพียงผู้ติดตาม
เมื่อออกไปสอนประจำบ้าน
เท่านั้นหรือ จงคิดใหม่

“ผมรู้ว่าจะเป็นที่เพื่อนและผู้สอน
ประจำบ้านได้อย่างไร ผมขอคิดว่าผม
จะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น”

ไม่ว่าท่านเป็นใครหรือมีภูมิหลังเช่นไร
โดยส่วนตัวแล้วท่านมีสิ่งที่สามารถใช้สร้าง
ความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงในชีวิตคนที่
ท่านไปเยี่ยม

ไม่มีการเรียกใดสำคัญกว่า

ประธานเอสรา เทพท์ เบ็นสัน (1899–
1994) กล่าวว่า “ไม่มีการเรียกใดในศาสน-
จักรสำคัญไปกว่าการเป็นผู้สอนประจำบ้าน”¹

ผู้สอนประจำบ้านทำมากกว่าการแบ่งปัน
ข่าวสารทางวิญญาณ พวกเขาช่วยแต่ละ
ครอบครัวให้รู้ว่ายังมีเพื่อนที่สามารถพึ่งพา
ได้

ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า
“เพื่อนทำมากกว่าหน้าที่ในการไปเยี่ยม
แต่ละเดือน ... เพื่อนมีความห่วงใย เพื่อน
มีความรัก เพื่อนยอมรับฟัง และเพื่อน
พยายามช่วยเหลือเสมอ”²

แน่นอนมิตรภาพที่ยิ่งใหญ่สามารถเกิด
ขึ้นได้กับทุกวัย

รับใช้ในฐานะเพื่อน

ฌอน ซี. เด็กหนุ่มอายุ 16 ปีจากรัฐยูทาห์
ตอนใต้ของสหรัฐอเมริกา รู้ว่าจะเป็นที่
เพื่อนและผู้สอนประจำบ้านได้อย่างไร
ฌอนมีความสนใจหลายอย่างรวมถึงการ
แข่งขันขี่ม้าล้อมปศุสัตว์ กีฬาวolleyball
ทำงานปศุสัตว์ และซ่อมรถ นอกจากนี้เขา

ท่านเคยเห็นในนิยายหรือภาพยนตร์
มาแล้วหลายสิบครั้ง มีปัญหาใหญ่
น่ากลัวลอยอยู่เหมือนเมฆครึ้มทาง

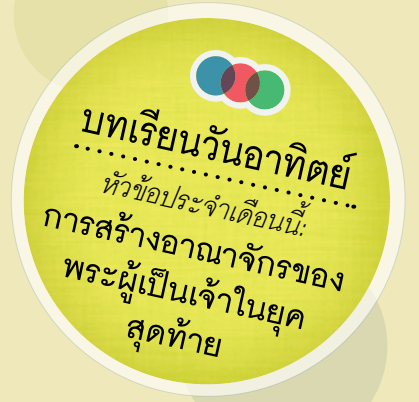
ไกล หายนะดูเหมือนจะหลีกเลี่ยงไม่ได้
จากนั้นพระเอกก็มาพิชิตภัยและทำให้
สถานการณ์เลวร้ายกลับกลายเป็นดี

บ่อยครั้งพระเอกจะมีผู้ช่วย ตัวละครนี้
โดยปกติจะมีทักษะพื้นฐานไม่กี่อย่าง แต่ที่
สำคัญคือมีไว้เพื่อโยนอาวุธให้พระเอกเมื่อ
เหล่าศัตรูเริ่มเข้ามารุมล้อม

ในฐานะผู้สอนประจำบ้านรุ่นน้อง ท่าน
อาจจะคิดว่าตนเองเป็นเพียงผู้ช่วยพระเอก
นอกจากนั้นแล้ว คู่ผู้ใหญ่ของท่านก็อยู่มานานกว่าและมีประสบการณ์มากกว่าท่าน
ดังนั้นเขาควรเป็นคนแก้สถานการณ์ใช่ไหม
ก็ไม่เชิง

เมื่อพูดถึงการสอนประจำบ้าน ไม่มีอะไร
อย่างเช่นยอดพระเอก (คู่ที่อายุมากกว่า
ท่าน) กับผู้ช่วยของเขา (ตัวท่าน) — มีเพียง
ยอดพระเอกสองคนผู้สามารถเปลี่ยนแปลง
โลกร่วมกันได้จริง ๆ

ยังชอบสร้างมิตรภาพกับผู้ที่เขาสอนประจำบ้านด้วย

“ผมชอบพูดคุยกับผู้คนและดูว่าผมสามารถช่วยอะไรพวกเขาได้บ้าง” ฉอนกล่าว

คู่สอนประจำบ้านคืออธิการในวอร์ด ในการเยี่ยมบ้านหลังหนึ่ง ภรรยาเป็นสมาชิกศาสนจักรแต่สามีไม่ใช่ ฉอนผูกมิตรกับพลอยดีผู้เป็นสามีในการเยี่ยมครั้งแรก เมื่อพลอยดีเริ่มพูดถึงรถจักรยานของเขา ฉอนสนใจขึ้นมาทันที “เราแค่รู้สึกว่าจะเข้ากันได้” ฉอนบอก

ในปีที่ฉอนและอธิการไปเยี่ยมพลอยดีกับภรรยาของเขา ฉอนได้เสริมสร้างมิตรภาพนั้น—รวมถึงการช่วยพลอยดีซ่อมเครื่องยนต์ในบางโอกาสด้วย

หนึ่งในข้อพระคัมภีร์ที่ฉอนชื่นชอบเกี่ยวกับการรับใช้คือ “เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง” (โมไซยาห์ 2:17)

ฉอนอธิบายว่า “ทุกคนต้องมองหาวิธีรับใช้”

ของประทานฝ่ายวิญญาณของท่าน

เราทุกคนมีของประทานฝ่ายวิญญาณและพรสวรรค์ นอกจากนี้เรายังมีความสนใจและงานอดิเรกที่ไม่เหมือนกัน เราแต่ละคนมีสิ่งพิเศษบางอย่างที่จะมอบให้ซึ่งไม่มีใครทำได้แบบเดียวกับเรา

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดสอนว่า “ทุกคนแตกต่างกันและเอื้อประโยชน์ได้แตกต่างกันไป ไม่มีใครถูกลิขิตมาให้ล้มเหลว”³ การสอนประจำบ้านสามารถเป็นโอกาสให้ท่าน

ใช้ของประทานเหล่านั้นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

ตัวอย่างเช่น เมื่อถึงคราวที่ท่านต้องแบ่งปันข่าวสารทางวิญญาณ ท่านอาจพูด อธิษฐานล่วงหน้าเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านจะพูด เพื่อให้เป็นประโยชน์มากที่สุดแก่คนที่ท่านเยี่ยม

บ่อยครั้งท่านจะมีประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ ซึ่งท่านสามารถเล่าให้ครอบครัวนั้นฟังได้ ให้แสงสว่างของท่านฉายส่อง! จงแบ่งปันสิ่งที่ท่านรู้

ท่านยังสามารถหาวิธีรับใช้ครอบครัวที่ท่านเยี่ยมอย่างสร้างสรรค์และมีความหมายได้ด้วย ตัวอย่างเช่น สมมติว่ามีใครคนหนึ่ง ในบรรดาครอบครัวที่ท่านสอนประจำบ้านอยากเรียนเล่นกีตาร์ บังเอิญว่าท่านก็เล่นกีตาร์มาหลายปี ในสถานการณ์เช่นนี้ เกร็ดความรู้ทางดนตรีเล็กน้อยในบางโอกาสก็อาจเป็นประโยชน์เช่นเดียวกับการกวาดหิมะออกจากทางเข้าบ้านหรือตัดกิ่งไม้ให้พวกเขา

เมื่อไปสอนประจำบ้าน คู่ที่อาวุโสกว่าท่านอาจเป็นผู้มีพลังทางวิญญาณสูงมากก็จริง แต่จงเข้าใจว่า ท่านเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าและเท่าเทียมกันในหน้าที่รับผิดชอบของการเป็นผู้สอนประจำบ้าน

ท่านจะมีสิ่งเหลือเชื่อมาคอยเพิ่มเติมเสมอ ■

อ้างอิง

1. เอสรา เทฟท์ เป็นสัน, “To the Home Teachers of the Church,” *Ensign*, พ.ศ. 1987, 50.
2. โรมัส เอส. มอนสัน, “การสอนประจำบ้าน—การรับใช้แห่งสวรรค์,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 1998, 57.
3. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “จงช่วยพวกเขาสิ่งให้สูง,” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2012, 60.
4. ลินดา เค. เบอร์ตัน, “สังเกตก่อน แล้วรับใช้,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2012, 78.

ร่วมวงสนทนา

ตลอดเดือนธันวาคม ชั้นเรียนวันอาทิตย์ของท่านจะมุ่งเน้นที่การสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า การสอนประจำบ้านคือวิธีหนึ่งในการทำสิ่งนี้ แต่ทุกคนสามารถสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า โดยผ่านการกระทำต่าง ๆ ที่เป็นการรับใช้ทุกวันได้ เมื่อท่านสวดอธิษฐานเพื่อผู้อื่น พระวิญญาณอาจทำให้ท่านนึกถึงบางสิ่งที่ท่านทำได้ ขอให้จำคำแนะนำจากซิสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ตัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ เรื่อง “สังเกตก่อน แล้วรับใช้”⁴ ท่านพบวิธีใดบ้างที่จะสังเกตแล้วรับใช้ในการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า จงเตรียมตัวแบ่งปันประสบการณ์ในวอร์ดของท่าน กับครอบครัวท่าน หรือกับเยาวชนคนอื่น ๆ

ยืนอยู่ใน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ปีนี้นิตยสารศาสนจักรเชื้อเชิญ
เยาวชนจากทั่วโลกให้ส่งภาพถ่าย
ที่แสดงให้เห็นว่าพวกเขาอยู่ใน
สถานที่ศักดิ์สิทธิ์อย่างไร ลองดูภาพ
ที่ส่งเข้ามาบางภาพและดูว่าเยาวชน
ทำอะไรเพื่อดำเนินชีวิตตามสาระ
สำคัญของสหกิจกรรมปี 2013

1 ทุกครั้งที่ดิฉันมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง
โดยเฉพาะกับครอบครัว ดิฉันกำลังยืนอยู่ใน
สถานที่ศักดิ์สิทธิ์
ลารเออาร์, อายุ 16 ปี, บริติชโคลัมเบีย แคนาดา

2 ผมยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อผมเห็น
คุณค่าของสิ่งที่มีค่าในรัศมีมากกว่าสิ่งต่าง ๆ
ของโลก
เคิร์ค เอ็ม. อายุ 18 ปี, เนโกรสออกซิเดนทัล ฟิลิปปีนส์

3 สำหรับดิฉันแล้ว การยืนอยู่ในสถานที่
ศักดิ์สิทธิ์หมายถึงการรับใช้ วิธีรับใช้ที่ดิฉัน
โปรดปรานอยู่ในพระวิหาร ดิฉันสามารถสัมผัส
ถึงพระวิญญาณอันแรงกล้าเมื่อดิฉันกำลังทำงาน
ของพระเจ้าในพระนิเวศน์ของพระองค์
คีอานา บี. อายุ 15 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

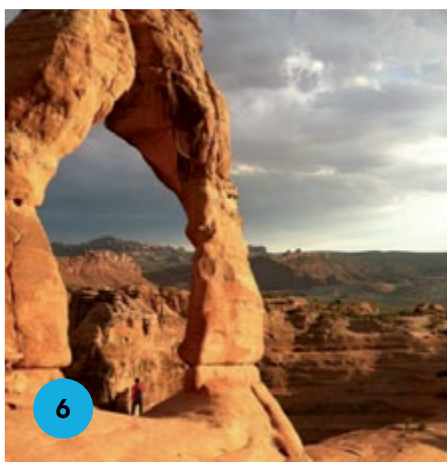

4

5

6

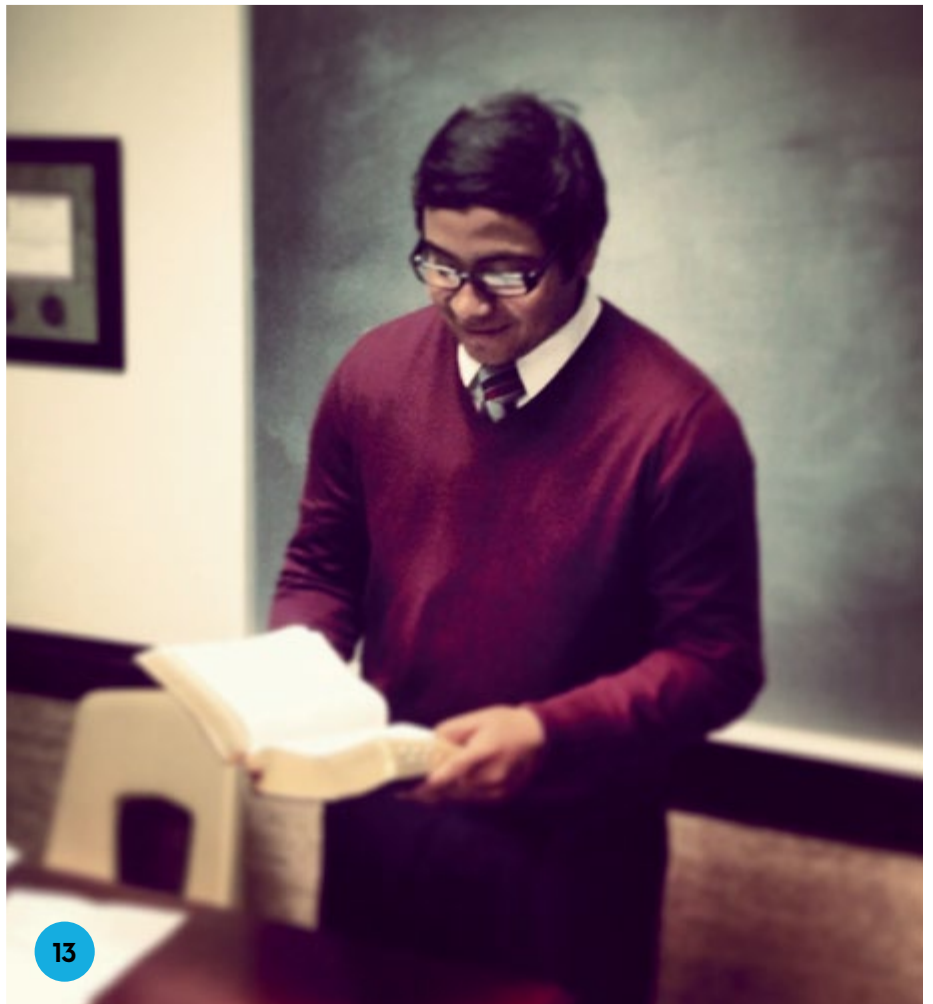
7

4 ผมกำลังยืนอยู่ข้างอ่างอาบน้ำที่ผมเคยรับ
 บัพติศมา ผมถือว่าอ่างนี้เป็นสถานที่ศักดิ์-
 สิทธิ์เพราะเป็นสถานที่ซึ่งผู้คนทำพันธสัญญากับ
 พระผู้เป็นเจ้าและกลายเป็นคนใหม่
โจ-สมิธ อี. อายุ 17 ปี, อะกวาฮิโคม ไนจีเรีย

5 เมื่อได้ก็ตามที่ดิฉันขึ้นไปบนภูเขาและแยก
 ตัวออกจากโลก ดิฉันตระหนักว่าที่นั่นสามารถ
 เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และสงบสุขได้
เอ็มมา ที. อายุ 17 ปี, ออริกอน สหรัฐอเมริกา

6 ผมชอบอยู่กลางแจ้ง และเมื่อได้ก็ตามที่ผม
 อยู่ในสถานที่เหมือนเช่นที่นี่ (เดลิเคตอาร์ค
 ไนโมอับ ยูทาห์) ผมรู้สึกเชื่อมโยงกับพระบิดาบน
 สวรรค์มากขึ้น การได้เห็นสิ่งอัศจรรย์ที่พระบิดา
 บนสวรรค์ทรงสร้างมาเพื่อเราช่วยให้ผมรู้สึกถึง
 พระวิญญูณ
จอห์น ที. อายุ 18 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

7 บ้านของดิฉันคือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เพราะดิฉัน
 รู้สึกสงบและมีความสุขที่นี่ และเมื่อดิฉัน
 อ่านพระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันรู้สึกถึงความเจียบ
 สงบผ่านทางพระวิญญูณบริสุทธิ์
เมลิสซา ดี. อายุ 13, โคโซโว

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ

นี่ คือถ้อยคำที่เยาวชนคนอื่น ๆ ใช้ขึ้นต้นประโยค “ฉันยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อ ...”

- “ผมแบ่งปันพระกิตติคุณกับเพื่อน” **จอห์น บี. อายุ 17 ปี, เซอรารา บราซิล**
 - “ผมยืนอยู่กับผู้สอนศาสนา เพราะการได้ทำงานกับพวกเขาทำให้ผมมีประสบการณ์ในการแบ่งปันพระกิตติคุณมากขึ้น และอีกไม่นานผมก็จะเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา” **โจเซฟ เอช. อายุ 18 ปี, จาการ์ตา อินโดนีเซีย**
 - “ดิฉันอยู่ในสนามบาสเก็ตบอลคอยช่วยเพื่อนร่วมทีมของดิฉันและแสดงน้ำใจนักกีฬาให้กับผู้เล่น แม้กับอีกทีมหนึ่ง” **เอมิลี ซี. อายุ 12, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา**
 - “เราแสดงในคณะนักร้องประสานเสียงของโรงเรียนมัธยมปลายและแบ่งปันพรสวรรค์ของเรา” **แทนเนอร์ เอ็ม. อายุ 17 ปี; เคลวิน เอส. อายุ 15 ปี; เล็กซี เจ. อายุ 17 ปี; สเปนเซอร์ เอ็ม. อายุ 17 ปี; ไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา**
 - “ดิฉันไปค่ายเยาวชนหญิง ดิฉันมีโอกาสพบเยาวชนหญิงคนอื่น ๆ ที่มีมาตรฐานและค่านิยมเดียวกัน ดิฉันพบผู้นำที่สอนหลักธรรมให้เราสามารถเรียนรู้ที่จะทำสิ่งถูกต้อง” **นอร์มา วี. อายุ 17 ปี, ไกเวย์อัส เอกวาดอร์**
 - “ดิฉันเข้าเรียนเซมินารี ชั้นเรียนนี้ช่วยให้ดิฉันรักษาพระวิญญาณตลอดวัน!” **ซวันนาห์ เอฟ. อายุ 17 ปี, แอริโซนา สหรัฐอเมริกา**
 - “ดิฉันบอกเพื่อนร่วมทีมที่การฝึกซ้อมเชียร์ของโรงเรียนให้รู้ว่าดิฉันยืนหยัดเพื่ออะไร” **แมเคนนา เอฟ. อายุ 15 ปี, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา**
 - “ผมส่งผ่านศีลระลึกและคำมั่นถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์” **แอ็กเซล เอส. อายุ 14 ปี, จาการ์ตา อินโดนีเซีย**
 - “ดิฉันรักชาตนเองให้สะอาดและเลือกสิ่งดี เพราะดิฉันรู้ว่าถ้าดิฉันทำต่อไป สักวันหนึ่งดิฉันจะได้แต่งงานในพระวิหาร” **วิทนีเย เอช. อายุ 15 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา**
 - “ผมรักษาพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้า” **มาร์ค เอ็ม. อายุ 17 ปี, ออริกอน สหรัฐอเมริกา**
- ต่อไปนี้ขอให้นักถึงสิ่งที่ **ท่าน** ได้เรียนรู้จากสาระสำคัญของสหกิจกรรมปีนี้อะไรคือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่าน ท่านสามารถยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่อไปได้อย่างไร ท่านอาจต้องการบันทึกความคิดของท่านไว้ในสมุดบันทึก

8 ภาพนี้มาจาก New Beginnings (การเริ่มต้นใหม่) สำหรับดิฉันอาคารศาสนจักรคือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ดิฉันเรียนรู้คุณค่าของเยาวชนหญิงและหลักธรรมพระกิตติคุณ ที่โบสถ์ ดิฉันสร้างมิตรภาพกับเยาวชนหญิงคนอื่น ๆ ที่มีความเชื่อเดียวกันด้วย **ลุยซี เอส. อายุ 12 ปี, ริอูกรันดีดูซูล บราซิล**

9 ผมยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อผมช่วยเหลือผู้คนและสนุกกับเพื่อนดี ๆ **เจมส์ อาร์. อายุ 17 ปี, นอร์ทแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา**

10 ผมยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อผมอยู่กับเพื่อนที่ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ พวกเขาช่วยให้ผมยังคงติดต่อกับพระบิดาบนสวรรค์ของเราและเป็นหนึ่งเดียวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้น **โยนาธาน เอ็น. อายุ 17 ปี, บัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา**

11 ดิฉันยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อดิฉันเล่นเปียโนในการประชุมศีลระลึก ทำนองเพลงและเนื้อร้องของเพลงสวดเสริมสร้างศรัทธาและประจักษ์พยานของดิฉัน **เชลซี เอ. อายุ 13 ปี, บันแตน อินโดนีเซีย**

12 ดิฉันยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อดิฉันอำวยเพลงในการประชุมศีลระลึกเพราะใจดิฉันสัมผัสถึงการร้องเพลงอันไพเราะของที่ประชุม **จีอวานี ดับเบิลยู. อายุ 15 ปี, บันแตน อินโดนีเซีย**

13 ผมยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อผมสอนชั้นเรียนโคควรัมในวันอาทิตย์ ผมชอบแบ่งปันพระกิตติคุณ **ราโมน เอ็ม. อายุ 16 ปี, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา**

ภาพถ่ายของพระวิหารยูรีตีบาบราซิล โดย เดลิ่งตัน ลูอิซ ดิเตียรา

เพลงคริสต์มาส สุดโปรด

โดย ซี. จี. ลินด์สตรอม

ดิฉันจำได้ว่าเป็นงานสังสรรค์คริสต์มาส
ทั่วไปของวอร์ด มีกระดาดสีเขียวสีแดง
ปูอยู่บนโต๊ะ อาหารเย็นเสิร์ฟบนจาน
กระดาด เด็กเล็ก ๆ วิ่งพล่านไปทั่ว และเสียง
สมาชิกพูดคุยกันอย่างมีความสุข แต่ก็มีคนหนึ่ง
สามารถทำให้ทุกอย่างเงียบได้เพื่อให้พรอาหาร
จากนั้นทุกคนก็รับประทานกัน การแสดงกำลัง
จะเริ่ม

นี่ไม่ใช่วอร์ดของฉัน ดิฉันไปงานสังสรรค์ที่
วอร์ดของเพื่อน จึงไม่ค่อยรู้จักใครมากนัก เรา
อยากกลับเร็วขึ้นแต่คุณแม่ของเธอขอให้เราอยู่
ต่อไปเพื่อดูการแสดง

การแสดงชุดแรกแสดงโดยเด็กปฐมวัยซึ่งเดิน
ขึ้นมาบนเวทีพร้อมมงกุฎคริสต์มาสบนศีรษะ
เด็ก ๆ ร้องเพลงจากนั้นเดินเบียดกันไปมาพลาง
หัวเราะคิกคักออกจากเวทีไป ทั้งกากเพชรสีทอง
ตามทาง

ต่อมาผู้เล่นเปียโนสองคนเล่นเพลงท่วงทำนอง
รื่นเริง คนแรกเล่น “ขอเชิญท่านผู้วางใจ” (เพลง
สวด บทเพลงที่ 97) โดยเล่นไม่ผิดเลยสักโน้ต
อีกคนหนึ่งเป็นเด็กผู้ชาย นั่งลงที่เปียโนพลางมอง
ผ่านไหล่ไปที่คุณแม่ของเขาด้วยความร้อนวน

คุณแม่เริ่มนับจังหวะเบา ๆ เด็กชายถอนหายใจ
หันไปหาเปียโน และเล่นเพลง “Up on the
Housetop [บนหลังคาบ้าน]” ในแบบที่ดีที่สุด
ของเขา

การแสดงต่อไปคือหนึ่งในเพลงโปรดของฉัน
—“C-h-r-i-s-t-m-a-s” [คริสต์มาส]

ดิฉันเงยหน้าขึ้นมาเห็นซิสเตอร์คนหนึ่งก้มศีรษะ
แนบมือข้างหนึ่งไว้ข้างลำตัว เดินก้าวยาว ๆ อย่าง
งุ่มง่ามมายืนข้างเปียโน เธอยื่นพักสะโพกข้าง
หนึ่งและยิ้มด้วยมุมปากข้างเดียวก่อนจะเริ่ม
ดิฉันยอมรับว่าคิดผิดว่าเพลงคงจะออกมาไม่
เพราะ

“ครั้งในวัยเยาว์ คริสต์มาสมีความหมายเดียว”
เธอร้อง เพลงดำเนินต่อไปเล่าเรื่องราวเด็กคน
หนึ่งที่เรียนวิธีสะกดคำว่า คริสต์มาส และค้นพบ
ว่าที่จริงแล้วเทศกาลวันหยุดนี้เกี่ยวกับอะไร

ปากเธอหย่อนข้างหนึ่ง และพยายามเอ่ยคำ
ออกมาอย่างยากลำบาก

ดิฉันค่อย ๆ หันไปมองรอบห้องและดูสีหน้า
สมาชิกวอร์ดของเธอ ไม่มีใครอึดอัดใจ อันที่จริง
พวกเขา นั่งยิ้มและตั้งใจฟัง

เธอร้องเพลงต่อไปพลางแหงนหน้ามองข้างบน

ดิฉันไม่ได้ชื่นชอบ
เพลงของเธอจน
กระทั่งได้ทราบว่า
จริง ๆ แล้วเธอกำลัง
ร้องให้ใคร

ดวงตาเธोज้องไปที่จุดใดสักแห่งบนเพดาน
 ช่วงหนึ่งดิฉันเงยหน้าขึ้นมองด้วย แต่ดิฉัน
 เห็นแต่ฝ้าเพดาน เมื่อดิฉันมองกลับมาที่เธอ
 ดิฉันสังเกตเห็นดวงตาเธอมีน้ำตาคลอ

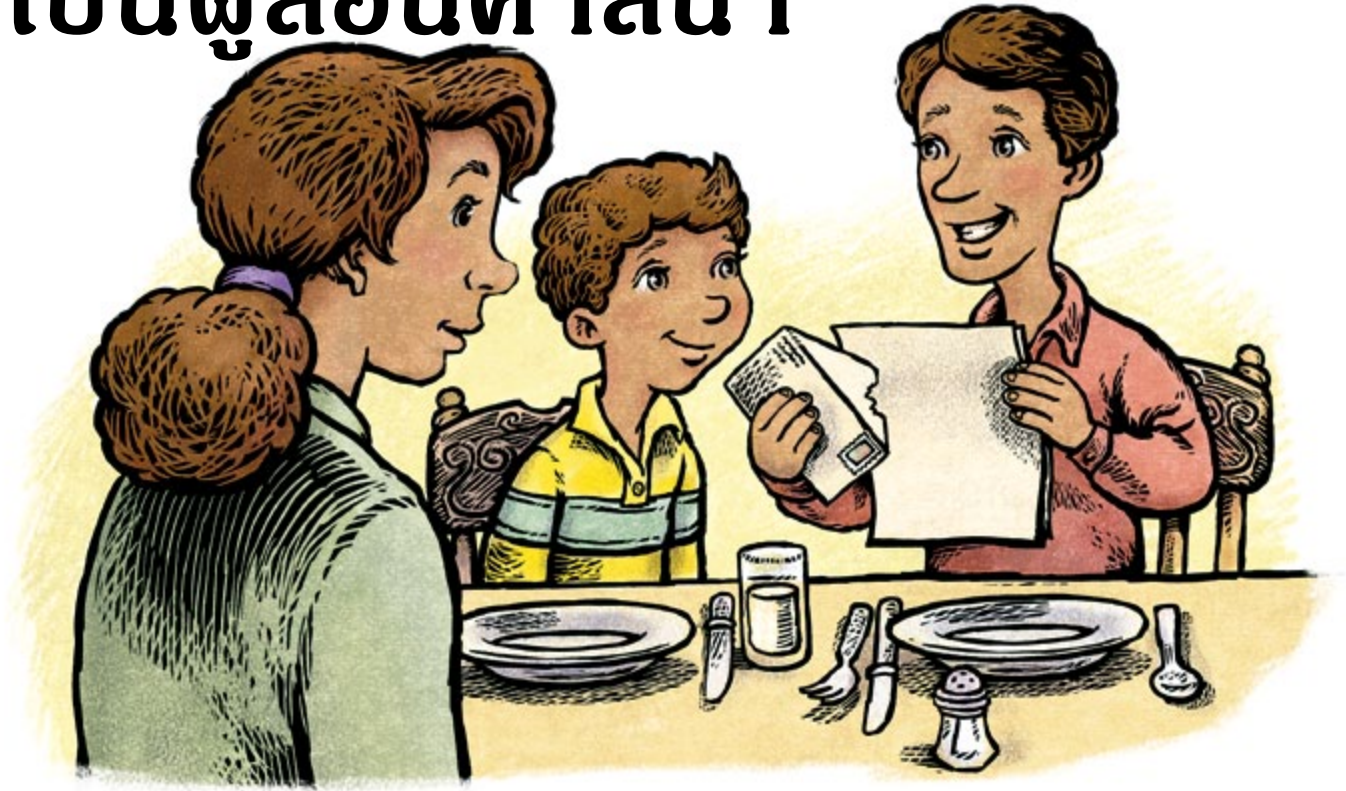
เมื่อเธอร้องเสร็จ ทั้งห้องปรบมือ แก้มเธอเป็น
 สีแดง ขณะที่เธอเดินกลับไปนั่ง สมาชิกวงออร์
 ยีนมือออกไปจับแขนหรือไหล่เธอเพื่อแสดงความ
 ขอบคุณอย่างจริงใจ ซิสเตอร์คนหนึ่งที่นั่งใกล้
 ดิฉันบอกเธอว่าเธอร้องได้ดีมาก ซึ่งเธอตอบกลับ
 เมา ๆ ว่า “ขอบคุณค่ะ ดิฉันหวังว่าพระองค์จะชอบ”

พระองค์หรือ? เธอร้องให้ใครฟัง แม้จะถามตัว
 เองแต่ดิฉันก็รู้คำตอบ ดิฉันตระหนักว่าเธอไม่ได้
 ร้องให้ใครในห้องฟัง เธอไม่ได้แสดงเพื่อให้ได้รับ
 การยอมรับจากผู้ชม แต่เธอร้องให้พระเจ้าผู้ช่วยให้
 รอดฟังเพื่อสรรเสริญพระองค์

คริสต์มาสหลายปีผ่านไปตั้งแต่งานสังสรรค์
 วงออร์คั้งนั้น และดิฉันได้ยินเพลง “C-h-r-
 i-s-t-m-a-s” จากหลายคนที่ฝึกมาเป็น
 อย่างดี แต่เพลงนี้ที่ดิฉันได้ยินในคริสต์มาส
 ครั้งนั้น ซึ่งร้องโดยบุคคลที่การแสดงของเธอ
 ไม่ปกติแต่จริงใจ คือเพลงที่ดิฉันจดจำได้ดี
 ที่สุด ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐออซซิงตัน สหรัฐอเมริกา

พี่ชายผม เป็นผู้สอนศาสนา

โดย เควิน วี. อายุ 11 ปี, เม็กซิโก

“ฉันหวังจะแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนที่ต้องการรู้ความจริง” (“ฉันหวังจะเป็นผู้สอนศาสนา” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 91)

ค รอบครัวของเรา—คุณพ่อคุณแม่ พี่ชายผมและผม—เตรียมกันมานานเพื่อให้พี่ชายผมได้รับใช้งานเผยแผ่ เมื่อใดก็ตามที่เราคุยกันเรื่องที่เขาจะเป็นผู้สอนศาสนา ผมจะพูดเล่นโดยบอกว่าผมจะไม่คิดถึงเขาและผมจะดีใจมากที่ได้อยู่คนเดียว

ในที่สุดก็ถึงวันที่เขาจะต้องส่งใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนา เขาพยายามเรียนให้ดีที่โรงเรียน และเราทุกคนทำงานหนักเพื่อเก็บเงินไว้สำหรับงานเผยแผ่ของเขา

วันหนึ่งประธานสแต็คโทรศัพท์มาหาเรา และบอกว่าจดหมายเรียกมาถึงแล้ว พี่ชายผมตัดสินใจเปิดจดหมายหลังอาหารเย็นที่บ้าน เขาได้รับเรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่เม็กซิโกซีดีตะวันออก

ไม่นานหลังจากนั้นเราไปส่งเขาที่สนามบินและกล่าวคำอำลา ระหว่างทางกลับบ้านคุณแม่ไม่อาจกลั้นน้ำตาไว้ได้ ผมไม่ร้องไห้ แต่แค่สองชั่วโมงถัดมาเมื่อผมอยู่ในห้องที่เคยอยู่กับพี่ชาย ผมเพิ่งรู้ว่าผมจะไม่ได้เจอเขาอีกนาน แล้วผมกลับเป็นคนทีกลั้นน้ำตาไม่อยู่ ผมปล่อยให้ตัวเองร้องไห้ต่อไป คุณพ่อคุณแม่กอดผมไว้และปลอบโยนผม เราทุกคนสัมผัสถึงปีติและ

ความเศร้าอย่างสุดซึ้งในคราวเดียวกัน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผมสวด อ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ ทูลขอให้พระองค์ทรงดูแลพี่ชายผมขณะที่เขาจะใช้ พี่ชายผมสอนว่าผมต้องเตรียมตัวสำหรับงานเผยแผ่ด้วย ผมต้องมีค่าควรรับฐานะปุโรหิต เข้าเรียนเซมินารี และบรรลุป่าหมายใน *สัมฤทธิ์ผลในหน้าที่* ของฉันต่อพระเจ้า เขาสอนผมให้ทำงานและเก็บเงิน อ่านพระคัมภีร์ และเชื่อฟังผู้นำของผม

ผมต้องการรับใช้งานเผยแผ่เช่นกันเพื่อให้ผู้อื่นสามารถมีพรแห่งพระกิตติคุณและรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง ■

พยานพิเศษ

เหตุใดการใช้เวลา กับครอบครัวของเรา จึงสำคัญมาก

โดย ประธาน
บอยด์ เค. แพคเกอร์
ประธานโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

สมาชิกโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง
เป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์

เวลาของครอบครัวเป็นเวลาที่ดีเลิศ
แผนแห่งความสุขคือแผนสำหรับครอบครัว
ครอบครัวคือองค์กรพื้นฐานในกาลเวลาและในนิจนตร
เราส่งเสริมให้สมาชิกของเราแสดงออกถึงการอุทิศตนให้ครอบครัว
ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ครอบครัวของศาสนจักรได้รับพร ทั้งบิดามารดาและลูก ๆ
บอยด์ เค. แพคเกอร์, “และเด็กเล็ก ๆ จะนำมันไป,” เลียวโซนา, พ.ศ. 2012, 8.

ฉันรู้ว่า พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาอีกครั้ง

ลองนึกภาพพระเยซูทรงโอบกอดท่านไว้ในพระพาดูของพระองค์ และประทานพรท่าน นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงทำแก่เด็ก ๆ ชาวนี้ไฟในพระคัมภีร์มอรมอนหลังจากพระองค์ฟื้นคืนพระชนม์

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระองค์ทรงบัญชาให้น้ำเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขา

“ดังนั้นพวกเขานำเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขา มาวางบนพื้นดินรอบๆ พระองค์, และพระ-

เยซูทรงยืนอยู่ตรงกลาง ...

“และพระองค์ทรงพาเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขา, ทีละคน, และประทานพรให้พวกเขา, และทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา” (3 นี้ไฟ 17:11 12, 21)

เราทราบว่าพระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้ง และอาศัยอยู่กับเราบนแผ่นดินโลก พระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองของเรา จะมีเวลาแห่งสันติสุขและความสุข

สำหรับผู้เตรียมพร้อมจะพบพระองค์

พระเยซูทรงรักท่านเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงรักเด็ก ๆ ชาวนี้ไฟ ท่านสามารถเตรียมพบพระองค์ได้เมื่อพระองค์เสด็จมาอีกครั้งโดยการมีเมตตาต่อผู้อื่น โดยการเชื่อฟัง โดยการกล่าวคำสวดอ้อนวอนของท่าน และโดยการเลือกสิ่งที่คุณต้องแล้วท่านจะพร้อมเมื่อพระองค์เสด็จมาอีกครั้ง! ■

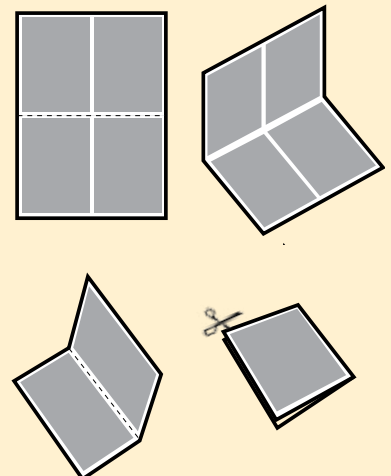
แนวคิดสำหรับการพูดคุยในครอบครัว

พูดคุยกับครอบครัวของท่านว่าโลกจะเป็นอย่างไรเมื่อพระเยซูประทับอยู่ที่นี้ท่ามกลางพวกเรา ท่านสามารถอ่านใน 2 นี้ไฟ 21:6-9 จากนั้น ท่านสามารถพูดคุยว่าผู้คนจะปฏิบัติต่อกันอย่างไร สัตว์ต่าง ๆ จะมีพฤติกรรมอย่างไร และโลกจะปลอดภัยเพียงใด ให้สมาชิกครอบครัวผลัดกันพูดถึงสิ่งที่เขาตั้งตารอเมื่อพระเยซูเสด็จมาอีกครั้ง

บทเพลงและ ข้อพระคัมภีร์

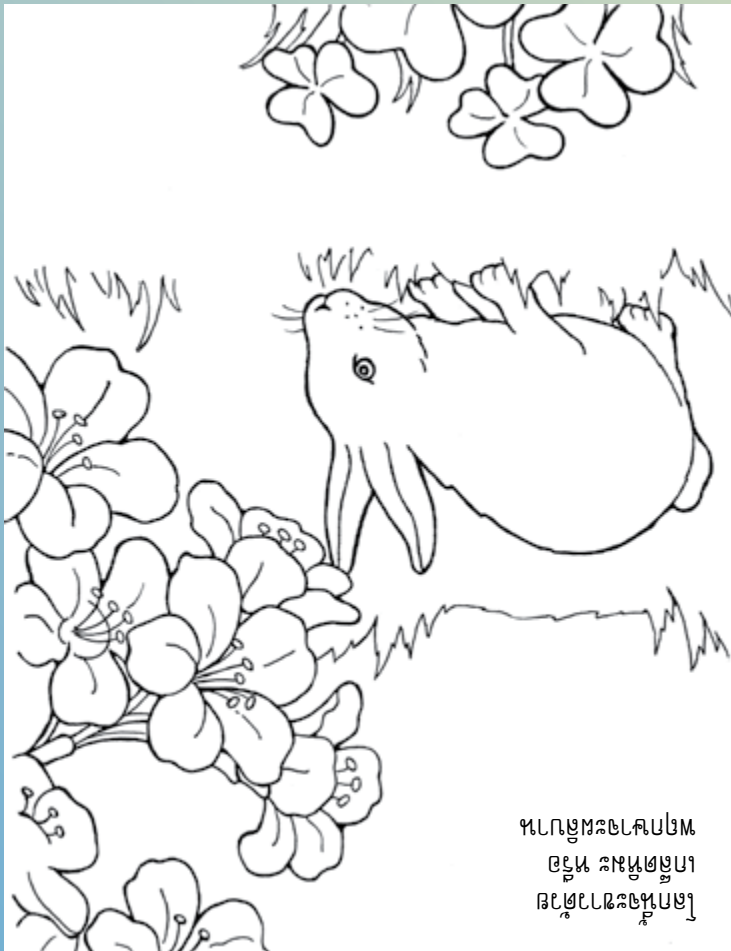
- “คราพระเสด็จมา”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก,
46-47)
- มัทธิว 16:27

ฉันสงสัยคราพระเจ้าเสด็จมา
เทวาร้องเพลงหรือไม่

ฉันแน่ใจพระเจ้าจะเรียกเด็กมา
เข้าหาอยู่ใกล้พระองค์

เพลงพระคัมภีร์
อิสยาห์ ๕๕:๑-๖
อิสยาห์ ๕๕:๑-๖

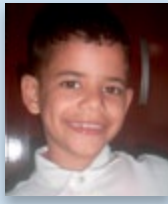

เพลงพระคัมภีร์
อิสยาห์ ๕๕:๑-๖

หน้าหนึ่งของหนู

ฉันชอบอ่านหน้าของเด็กเกี่ยวกับชีวิตศาสดาพยากรณ์ และพระเยซูคริสต์ เมื่อฉันอ่านประวัติขียนของผู้อื่น ประวัติขียนของฉันเข้มแข็งขึ้น *เลียไฮนา* ช่วยให้ฉันเลือกสิ่งที่ถูกต้องและรักษามาตรฐานของศาสนจักร และยังช่วยให้ฉันรู้สึกใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์มากขึ้นอีกด้วย

คามิลลา เค. อายุ 11 ขวบ, มาเลเซียฝั่งตะวันตก

วันหนึ่งปฐมวัยของเราไปเยี่ยมพระวิหารเซาเปาลูบราซิล ส่วนที่นั่นสวยกว่าที่ผมหเคยเห็นมา เราเรียนรู้ว่าโดยผ่านพันธสัญญาที่เราทำในพระวิหาร เราสามารถอยู่กับครอบครัวเราชั่วนิรันดร์ ประธานพระวิหารพูดกับเราในห้องนั่งรอ ที่นั่นเราเห็นภาพวาดสวย ๆ ผมนั่งรู้สึกอบอุ่นใจและมีความสุข คุณแม่บอกผมว่านั่นเพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานกับผมว่าสิ่งที่ผมเรียนรู้เป็นความจริง ผมได้รับประวัติขียนพยานว่าพระวิหารคือพระนิเวศน์ของพระเจ้า

เรนาโต บี. อายุ 8 ขวบ, บราซิล

เมาริชิโอ เอช. อายุ 7 ขวบ จากเม็กซิโก มีความปรารถนาจะรับบัพติศมาและซื้อฟังเพื่อวันหนึ่งเขาจะได้เข้าพระวิหาร เขาพยายามเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ดาเนียลน้องชายของเขา

ไอลิน ซี. อายุ 8 ขวบ, กัวเตมาลา

เรนาโตกับครอบครัวที่พิธีบัพติศมาของเขา

แดเนียล อายุ 3 ขวบ จากฮ่องกง เป็นลูกคนสุดท้องในครอบครัว เขาใจดีและยิ้มสวย เขาชอบรับใช้ผู้อื่น เขาอาสาที่จะ

ทั้งที่โบสถ์และที่บ้าน เขาชอบยืนกับคุณพ่อและทักทายสมาชิกวอร์ดก่อนการประชุม ศีลระลึก เขายังชอบเก็บหนังสือเพลงสวดและทำความสะอาดอาคารประชุมหลังเลิกโบสถ์อีกด้วย วันหนึ่งเขาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คุณแม่ของเขาเมื่อเขาซื้อเชิญเด็กชายตัวเล็ก ๆ ที่เขาพบระหว่างทางให้ไปโบสถ์กับเขา

ทิมา บี. อายุ 6 ขวบ ยูเครน

เด็ก ๆ จากสาขาภายนอก ในเฟรนช์เกียนาชอบนำเสนอการประชุมศีลระลึกปฐมวัย พวกเขามีความสุขที่ได้อ่านบทและร้องเพลงดีมาก พวกเขารักปฐมวัย หนึ่งในเพลงโปรดของพวกเขาคือ “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้าของ” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 149)

โดย แมทธิว ดี. ฟลิตตัน
นิตยสารศาสนาจักร

“เพราะว่าเมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาด้วย
พระรัศมีของพระบิดาพร้อมด้วยบรรดา
ทูตสวรรค์ของพระองค์” (มัทธิว 16:27)

คที่รื้อค้นกล่องเก็บของ มองหาในกอง
กระดาษยับยู่ยี่อย่างละเอียด แต่เธอยัง
ไม่พบสิ่งที่เธอกำลังค้นหา

เธอเก็บทุกอย่างกลับใส่กล่องและไปหา
คุณแม่

เคทีไปดูที่ด้านหลังเปียโน ได้โซฟา แม้
แต่ในเปลของโรมัส สิ่งนั้นหายไปแล้ว
เธอต้องไปบอกคุณแม่

“คุณแม่คะ พระกุมารเยซูหายไปค่ะ”

เคทีพาคุณแม่ไปดูแบบจำลองจากพระ-
ราชสมภพในห้องนั่งเล่น มีโยเซฟ มารีย์
และคนเลี้ยงแกะอยู่ที่นั่น นักปราชญ์—แม่

แต่จูลูและลา—ก็อยู่ที่นั่น ตู๊กตาทุกตัวรวม
กันอยู่รอบรางหญ้าที่ว่างเปล่า

“ดูเหมือนว่าตู๊กตาหายไปไหนล่ะจ๊ะ”
แม่บอก

“ใช่ค่ะ หนูหาไม่พบเลยสักที่ หนูหาแล้ว
หาอีก” แบบจำลองจากพระราชสมภพนั้น
ไร้ประโยชน์หากไม่มีพระกุมารเยซู

คุณแม่ไปที่ชั้นหนังสือ “พระองค์ไม่ได้
หายไปสักหน่อยจ๊ะ” เธอบอกขณะเอื้อมมือ
ไปหยิบบางสิ่งจากชั้นบนสุด

เคทีถอนหายใจอย่างโล่งอก “พระองค์
อยู่นี่เอง!” เธอพูด “หนูจะนำพระองค์ไปวาง
ไว้ในรางหญ้า”

เธอเอื้อมมือไปหาตู๊กตา แต่คุณแม่วาง
กลับไปที่บนชั้นหนังสือ “ป็นี่เราจะวาง

พระกุมารเยซูไว้ในรางหญ้าตอนเช้าวัน
คริสต์มาสจ๊ะ” คุณแม่บอก “ตามประเพณี
ที่คุณพ่อเรียนรู้มาในฝรั่งเศส”

“ทำไมล่ะคะ ทุกคนดูเศร้ามากเลยนะคะ”

“แม่ไม่รู้ว่าพวกเขาเศร้าหรือเปล่านะจ๊ะ”
คุณแม่บอก “สำหรับแม่แล้ว ดูเหมือนพวก
เขากำลังเฝ้าคอยมากกว่า”

เคทีสำรวจตู๊กตา เธอเห็นที่ว่างเปล่าใน
รางหญ้าซึ่งเป็นของพระกุมารเยซู ตู๊กตา
บางตัวกำลังเอื้อมมือออกไปที่จุดนั้น

“หนูก็คิดอย่างนั้นค่ะ” เคทีบอก

“จำได้ไหมก่อนที่โรมัสเกิด ลูกตื่นตื่น
มากแค่ไหนที่น้องจะมา” คุณแม่ถาม
เคทียิ้มให้น้องชายตัวน้อยของเธอที่

เฝ้า คอย พระเยซู

กำลังเล่นอยู่บนผ้าห่ม “จำได้ค่ะ รู้สึกเหมือนต้องรอนานมาก”

“ลูกรู้ไหมจะว่าเหล่าศาสตาศาพยากรณ์เผ่าคอยพระเยซูมาหลายพันปีกว่าที่พระองค์จะเสด็จมาเพื่อช่วยเรากลับไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์”

เคทีจำได้ว่าเคยเห็นรูปศาสตาศาพยากรณ์กำลังเขียนเกี่ยวกับการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดในชั้นเรียนปฐมวัย “หนูคิดว่าทราบค่ะ” เธอบอก

“ศาสตาศาพยากรณ์เช่นอิสยาห์คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้และเขียนสิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงทำเมื่อพระองค์เสด็จมา” คุณแม่บอก “พวกท่านใช้เวลาทั้งชีวิตเผ่าคอยให้พระองค์มาประสูติ นั่นคือเหตุผลหนึ่งที่เรารู้ว่าแบบจำลองจากพระราชสมภพแบบนี้ เพื่อย้ำเตือนเราว่ามีผู้คนจำนวนมากเผ่ารอการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดอย่างยาวนาน”

“หนูคงจะเหนื่อยที่ต้องรอคอยทั้งชีวิตแน่ ๆ ค่ะ” เคทีบอก พลังมองดูคนเลี้ยงแกะที่กำลังเผ่าคอยพระเยซู

“แต่มีอีกเหตุผลหนึ่งที่เรารู้แบบนี้ด้วย” คุณแม่บอก

“อะไรหรือคะ”

“ลูกจำได้ไหมที่การสังสรรค์ในครอบครัวเราพูดคุยเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สอง”

เคทีนี่ก็อยู่ครู่หนึ่ง “ที่พระเยซูเสด็จมาอีกครั้งใช่ไหมคะ”

“ใช่ค่ะ” คุณแม่บอก

“จะเกิดขึ้นเมื่อไรหรือคะ”

“เราไม่รู้ค่ะ แต่เราเผ่าคอยพระเยซูเสด็จมา เช่นเดียวกับคนเลี้ยงแกะรอคอยการ

ประสูติมาของพระคริสต์และเช่นเดียวกับศาสตาศาพยากรณ์ครั้งโบราณที่อยู่ในฉากพระราชสมภพหนึ่งใจจะ นั่นคืออีกเหตุผลหนึ่งที่เรารอจนกว่าจะถึงคริสต์มาสเพื่อจะได้วางพระกุมารเยซูไว้ในแบบจำลองฉากพระราชสมภพ—เพื่อย้ำเตือนว่าเรากำลังเผ่าคอยพระเยซูเช่นกัน”

“พระองค์จะเสด็จมาที่โรงงู้อีกไหมคะ” เคทีถาม

“ไม่ค่ะ พระองค์จะไม่ใช่พระกุมารอีก ครั้งต่อไปที่พระเยซูเสด็จมา พระองค์จะฟื้นคืนพระชนม์ แต่โรงงู้อีกที่วางเปล่าในแบบจำลองฉากพระราชสมภพย้ำเตือนเราว่าตอนนี้เรากำลังเผ่ารอให้พระองค์เสด็จมาอีกครั้ง เหมือนที่ลูกกำลังเผ่ารอเข้าวันคริสต์มาส และเหมือนที่ผู้คนเผ่ารอพระเยซูเสด็จมาบนแผ่นดินโลก เราไม่ได้ทำพระกุมารเยซูหาย นี่เป็นส่วนหนึ่งของวิธีที่ครอบครัวของเราจะจดจำพระองค์”

“เราแค่ต้องรอ” เคทีบอกพร้อมกับยิ้ม

“ถูกต้องค่ะ” คุณแม่บอก

“ขณะที่เรารอ เราทำคุกกี้น้ำตาลกัน ได้ไหมคะ” ■

“เราประกาศว่า พระองค์จะเสด็จมาแผ่นดินโลกอีกครั้ง คราวนี้เสด็จมาในฤทธานุภาพ พระบาร์มี และรัศมีภาพ

เพื่อปกครองในฐานะกษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย และพระเจ้าแห่งพระเจ้าทั้งหลาย”

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งควอรัมอัครสาวกสิบสอง, “ยื่นหยัดด้วยกันเพื่ออุดมการณ์ของพระคริสต์,” *เสียวไฮนา*, ส.ค. 2012, 28.

ตามรอยประวัติศาสตร์

มาสำรวจสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งในประวัติศาสตร์จักรพรรดิพร้อมกับเรา!

อลิส และโคลี เอช. อายุ 9 และ 6 ขวบ กำลังเดินทางที่เต็มไปด้วยหิมะในหมู่บ้านผู้บุกเบิกจำลองที่ซอลท์เลค ซิตี้ ยูทาห์ ดูเหมือนพวกเขาได้ย้อนเวลากลับไปในกลางทศวรรษ 1800 นั่นคือช่วงที่ผู้บุกเบิกกำลังตั้งรกรากในหุบเขาซอลท์เลค เชิญมาร่วมสำรวจ This Is the Place Heritage Park (อุทยานมรดกดิสนีย์เคอะเพลซ) กับอลิสและโคลีเพื่อค้นหาว่าการเป็นเด็กสมัยผู้บุกเบิกเป็นอย่างไร ■

ดิสนีย์ เคอะเพลซ!

โดย แอนนี่ เบียร์

ช่างตัดผมของเมืองสงเคราะห์ผมที่เหลือจากการตัดและโกนไปให้คนทำของเล่นใช้ทำเป็นผมของตุ๊กตา

ครอบครัวขนาด 12 คนอาศัยอยู่ในบ้าน ผู้บุกเบิกหลังเล็กนี้ เด็ก ๆ ต้องออกไปข้างนอกและปีนบันไดขึ้นไปยังห้องนอนใต้หลังคา

หลังจากเด็ก ๆ ผู้บุกเบิก ทำงานบ้านเสร็จแล้วก็มาเล่นของเล่น ของเล่นที่โคล้ชอบคือตุ๊กตาหมีที่ซักด้วยเชือกสองเส้น ของเล่นชิ้นนี้ช่วยเด็กผู้บุกเบิกเรียนรู้วิธีคนมวัว!

ผู้บุกเบิกกลุ่มแรกสิ้นสุดการเดินทางสู่ตะวันตกในปี 1847 เมื่อบริคัม ยังก์ เห็นหุบเขาซอลท์เลคครั้งแรกว่านบอกว่า “ณ ที่นี้ถูกต้องแล้ว” อนุสาวรีย์นี้ออกแบบโดยหลานชายของบริคัม ยังก์ เพื่อเป็นเกียรติแก่เหล่าผู้บุกเบิกผู้กล้าหาญ

อ้อรอย! เด็ก ๆ ผู้บุกเบิกชอบขนมหวานด้วย!

เด็ก ๆ ผู้บุกเบิกมักจะไปโรงเรียนในอาคารที่มีห้องเดียว เด็กทุกวัยเรียนในห้องเดียวกันนั้น—ถึงแม้พวกเขาจะเรียนกันคนละเรื่อง

พระเยซูประสูติ

โดย ชาร์ลลอตต์ แม เชพพาร์ด

มารีย์กับโยเซฟเดินทาง
สู่เบธเลเฮม นั่นเป็นหนทาง
ที่ยาวไกล มารีย์กำลังจะให้
กำเนิดบุตรในไม่ช้า

โรงแรมทุกแห่งเต็มหมด
มารีย์กับโยเซฟอยู่ในคอก
สัตว์ ขณะพวกเขาอยู่ที่นั่น
พระเยซูก็ประสูติมา

ในแถบนั้นมีคนเลี้ยงแกะอยู่กลางทุ่งกำลัง
เฝ้าฝูงแกะของพวกเขา เทพองค์หนึ่งมาปรากฏ
และบอกให้พวกเขาไปเฝ้าพระกุมารองค์ใหม่
ที่เบธเลเฮม

คนเลี้ยงแกะพบคอกสัตว์ที่มารีย์กับโยเซฟพัก
อยู่ ในรางหญ้ามีพระกุมารเเขชูพันด้วยผ้าอ้อม
พระองค์จะทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของทั้งโลก

ในช่วงคริสต์มาสบางครั้งครอบครัวและเพื่อนๆ ให้
ของขวัญเรา แต่ของขวัญที่ดีที่สุดเหนือสิ่งทั้งปวงคือ
สิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่เรา พระองค์ทรง
ส่งพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ มาประสูติบน
แผ่นดินโลก ■

เหตุผลสำหรับฤดูกาลนี้

โดย วัล แซตวิก แบ็กส์ซี่

หาและวงกลมสิ่งของเหล่านี้ที่ซ่อนอยู่ในภาพ

การเดินทางกลับบ้าน

โดย เฮเธอร์ วิทเทิล ริกสีย์

การเดินทางกลับบ้านจากที่ทำงานของดิฉัน ด้วยรถประจำทางเริ่มต้นเหมือนกับคนอื่น ๆ ดิฉันฟังซีรี่ย์แบบหน้าต่างและไม่นานการออกกรรที่วิ่งไปอย่างตะกุกตะกักก็กล่อมดิฉันให้หลับภายในห้านาที ดิฉันกำลังปรับตัวกับความรับผิดชอบใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากแต่งงานได้ไม่นานขณะต้องทำงานและเรียนเต็มเวลาไปด้วย บางวันดิฉันอดไม่ได้ที่จะหลับบนรถประจำทางตลอดทางไปทำงานและกลับบ้าน

ขณะที่ดิฉันกำลังหลับ ๆ ตื่น ๆ ดิฉันได้ยินเสียงคนตะโกนบอกทาง ไม่นานดิฉันก็ตระหนักได้ว่าคนขับรถประจำทางคนใหม่ต้องมีคนคอยบอกทางทุกแยก ทุกถนน และทุก ๆ ป้ายตลอดสายรถประจำทางที่ยาว 50 ไมล์ (80 กิโลเมตร) สายนี้

ดิฉันเริ่มหงุดหงิดขึ้นมาในทันทีเพราะรู้ว่าตัวเองถึงบ้านคงใช้เวลา นานกว่าชั่วโมงครึ่งตามปกติ ความคิดดิฉันเต็มไปด้วยสิ่งไม่ดีเกี่ยวกับความสามารถของคนขับรถ เสียงตะโกนบอกทางทำให้ดิฉันหลับต่อไปไม่ได้

อย่างไรก็ตาม ไม่นานดิฉันก็สังเกตว่าเสียงตะโกนบอกทางยุติลง ดิฉันเงยหน้าขึ้นมองเห็นผู้หญิงคนหนึ่งที่นั่งอยู่สองแถวข้างหน้าดิฉันกำลังบอกทางคนขับรถอย่างสุภาพอ่อนโยน ดิฉันมองดูขณะที่เธอบอกทางชายคนนั้นอย่างอ่อนหวานและอ่อนโยน

เมื่อเราไม่รู้ว่าจะหันไปทางใด พระเยซูคริสต์ทรงแสดงทางนั้นแก่เรา

แล้วก่อนจะลงที่ป้ายของเธอ เธอบอกทางเขไปอีกสองสามป้ายถัดไปตามถนนสายนั้น นานทีเดียวหลังจากกลับถึงบ้าน ดิฉันไม่สบายใจกับการที่ดิฉันดำเนินชีวิตเมื่อเทียบกับการชี้ทางด้วยความรักของผู้หญิงคนนั้น

ดิฉันตระหนักว่าตนเองก็เป็นเหมือนคนขับรถประจำทางคนนั้น—ดิฉันไม่รู้จักเส้นทางชีวิตมากไปกว่าคนขับรถที่ไม่รู้จักเส้นทางสายใหม่ของเขา เราทั้งสองต่างอยู่บนถนนที่ไม่คุ้นเคย ดิฉันมั่นใจว่าเขาารู้สึกซาบซึ้งใจเมื่อคนที่เคยผ่านถนนเส้นนี้มาก่อนแล้ว เต็มใจที่จะบอกทางด้วยความอดทนเกี่ยวกับหนทางข้างหน้า

พระคริสต์ทรงทำเช่นเดียวกันเพื่อเรา เมื่อเราไม่รู้ว่าจะไปทางไหน แบบอย่างของพระองค์แสดงทางนั้นแก่เรา พระองค์ประทานคำตอบด้วยความรัก มีกี่ครั้งที่พระองค์ทรงเหนื่อยล้าหลังจากการเดินทางไกล แต่ก็ยังทรงพยายามทำให้ความต้องการของผู้อื่นบรรลุผล

ตั้งแต่นั้นมา เรามีคนขับรถประจำทางคนใหม่สองสามคน บางครั้งพวกเขาต้องการคนบอกทางขอบคุณสตรีผู้เปี่ยมด้วยความรักคนนั้นที่เป็นแบบอย่างให้ดิฉัน และขอพระทัยสำหรับแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทำให้ดิฉันเต็มใจบอกทาง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ

โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ เรียนรู้การทำงานหนักเมื่อยังเป็นหนุ่ม มารดาของท่านดูแลสตรีผู้กำลังให้กำเนิดบุตร และโจเซฟขั้บรถม้าพามารดาไปเยี่ยมสตรีเหล่านั้น เมื่อท่านเติบโตขึ้น โจเซฟเริ่มรักพระคัมภีร์ ท่านเขียนหนังสือเกี่ยวกับหลักคำสอนของศาสนจักรหลายเล่ม สมัยเป็นประธานศาสนจักร ท่านเขียนคำอุทิศพระวิหารโพรวายูทาร์ห์

ทวยเทพประกาศการประสูติของพระ-
ผู้ช่วยให้รอดแก่คนเลี้ยงแกะที่กำลัง
ดูแลลูกแกะแรกเกิดในทุ่งใกล้เบธเลเฮม
“พระกุมารผู้ประสูติในฤดูกาลนี้มีพระนามว่า
‘พระเมษโปดกของพระเจ้า’” เอ็ดเดอร์
บรูซ ดี. พอร์เตอร์ แห่งสวากเจ็ดสิบเขียนไว้
“พระนามนี้มีความสำคัญอย่างลึกซึ้ง เพราะ
พระองค์เสด็จมาพร้อมบรรดาลูกแกะและสัก
วันหนึ่งจะ “เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า”...
พระองค์ผู้ทรงเป็นใหญ่ที่สุดทรงทำให้พระองค์
เองต่ำต้อยที่สุด—พระเมษบาลแห่งสวรรค์ผู้
ทรงเป็นพระเมษโปดก” ดู “เชิญมาสักการะ
พระองค์” หน้า 16

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

10792 425